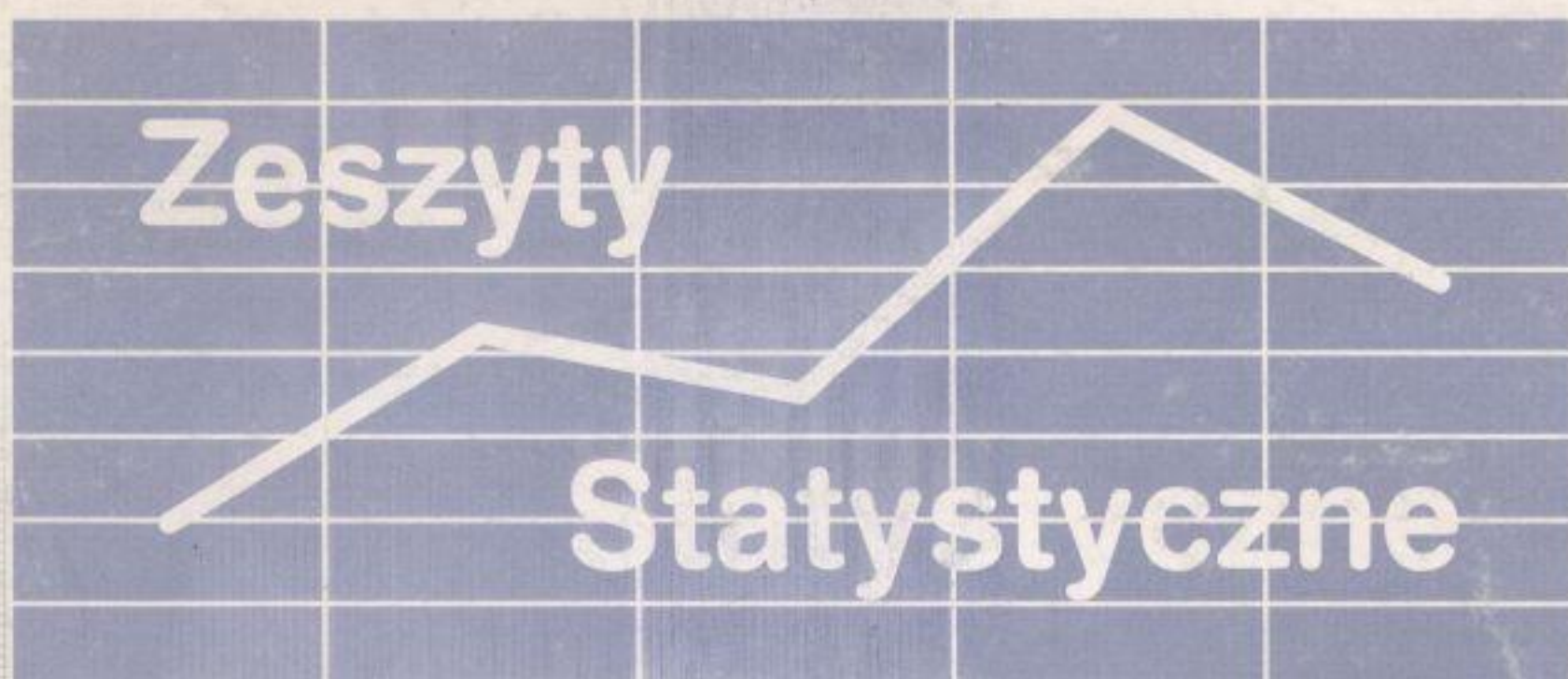

Zbigniew T. Werner

**Baza noclegowa w Polsce
i jej wykorzystanie
w 1998 roku**

Warszawa 1999

B

Instytut Turystyki

Zbigniew T. Werner
Baza noclegowa w Polsce
i jej wykorzystanie
w 1998 roku

640.41/.42(438)"1998

Warszawa 1999

8489

Praca przygotowana w ramach programu statystyki publicznej

Polska Statystyka Publiczna 1999, poz. 1.30.04(099) w serii: publikacje resortowe

Pozycja finansowana przez Urząd Kultury Fizycznej i Turystyki

ISBN 83-908725-9-5

Instytut Turystyki, ul. Merliniego 9a, 02-511 Warszawa
tel. 8446347

Pow. IT, zam. nr 276/99/W

Nakład 300 egz.

Spis treści

Spis załączników tabelarycznych	4
Spis map	5
I. Wprowadzenie.....	7
II. Wielkość i struktura bazy noclegowej	9
1. Wielkość bazy noclegowej według rodzajów obiektów	9
2. Standard sanitarny	11
III. Zmiany wielkości bazy noclegowej w latach 1997–1998	15
IV. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej	21
1. Turystyczne zakłady zakwaterowania zbiorowego	21
1.1. Hotele i inne obiekty hotelarskie	21
1.2. Obiekty specjalistyczne	25
1.3. Inne obiekty zakwaterowania zbiorowego	25
2. Pokoje gościnne i inne	26
3. Sezonowość wykorzystania	26
4. Długość pobytów	28
V. Stan własnościowy obiektów noclegowych	29
1. Stan własnościowy bazy noclegowej według gestorów	30
2. Struktura własności obiektów noclegowych	32
3. Struktura użytkowania bazy noclegowej	35
VI. Baza noclegowa w województwach	39
1. Turystyczne zakłady zakwaterowania zbiorowego	39
1.1. Hotele i inne obiekty hotelarskie	39
1.2. Obiekty specjalistyczne	41
1.3. Inne obiekty zakwaterowania zbiorowego	41
2. Pokoje gościnne i inne	42
3. Baza całoroczna	43
VII. Zmiany wielkości bazy noclegowej w województwach w latach 1997–1998	45
VIII. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w województwach	47
1. Turystyczne zakłady zakwaterowania zbiorowego	49
1.1. Hotele i inne obiekty hotelarskie	49
1.2. Obiekty specjalistyczne	51
1.3. Inne obiekty zakwaterowania zbiorowego	51
2. Pokoje gościnne i inne	52
IX. Stan własnościowy bazy noclegowej w województwach	53
1. Stan własnościowy bazy noclegowej według gestorów	53
2. Struktura własności bazy noclegowej	54
3. Struktura użytkowania bazy noclegowej	57
X. Baza noclegowa w powiatach	59
1. Wielkość bazy ogółem	59
2. Baza całoroczna	60
3. Zdolność recepcyjna bazy noclegowej	60
4. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej	61
XI. Baza noclegowa w gminach	63
XII. Podsumowanie	65
XIII. Załączniki tabelaryczne	67
XIV. Załączniki mapowe	111

Spis załączników tabelarycznych

Zał. 1	Wielkość turystycznej bazy noclegowej w 1998 r.....	68
Zał. 2	Liczba obiektów turystycznej bazy noclegowej w latach 1996–1998.....	69
Zał. 3	Zmiany wielkości bazy noclegowej w latach 1996–1998	70
Zał. 4	Wykorzystanie turystycznej bazy noclegowej w latach 1995–1998	71
Zał. 5	Wykorzystanie zdolności recepcyjnej obiektów w okresie X.1997–IX.1998	72
Zał. 6	Gestorzy i struktura obiektów noclegowych w 1998 r.	73
Zał. 7	Gestorzy i struktura miejsc noclegowych w 1998 r.	74
Zał. 8	Struktura własnościowa obiektów noclegowych w 1998 r.....	75
Zał. 9	Struktura własnościowa miejsc noclegowych w 1998 r.	76
Zał. 10	Struktura użytkowania bazy noclegowej w 1998 r.	77
Zał. 11	Struktura bazy noclegowej użytkowanej przez właścicieli w 1998 r.....	78
Zał. 12	Liczba miejsc noclegowych w województwach według rodzajów obiektów w 1998 r.....	79
Zał. 13	Liczba obiektów noclegowych według rodzajów w województwach w 1998 r.....	80
Zał. 14	Liczba miejsc noclegowych w województwach w 1998 r. w grupach obiektów według klasyfikacji WTO	81
Zał. 15	Hotele według kategorii w województwach w 1998 r.	82
Zał. 16	Udział miejsc noclegowych według rodzajów obiektów w bazie ogółem województw w 1998 r.	83
Zał. 17	Udział procentowy rodzajów obiektów w turystycznej bazie noclegowej w województwach w 1998 r.....	84
Zał. 18	Liczba miejsc noclegowych całorocznych w 1998 r. w województwach, w grupach obiektów według klasyfikacji WTO	85
Zał. 19	Liczba miejsc całorocznych według rodzajów obiektów w województwach w 1998 r.	86
Zał. 20	Liczba obiektów całorocznych według rodzajów w województwach w 1998 r.....	87
Zał. 21	Udział miejsc całorocznych według rodzajów obiektów w bazie ogółem województw w 1998 r.....	88
Zał. 22	Udział obiektów całorocznych według rodzajów w bazie ogółem województw w 1998 r.....	89
Zał. 23	Zmiany wielkości bazy noclegowej w województwach w latach 1997–1998	90
Zał. 24	Zmiany wielkości bazy ośrodków wczasowych w województwach w latach 1997–1998	91
Zał. 25	Zdolność recepcyjna turystycznej bazy noclegowej w województwach w okresie X.1997–IX.1998	92
Zał. 26	Zmiany sezonowe wykorzystania miejsc noclegowych w województwach w okresie X.1997–IX.1998	93
Zał. 27	Wykorzystanie zdolności recepcyjnej w % według rodzajów obiektów w województwach w okresie X.1997–IX.1998	94
Zał. 28	Baza noclegowa gestorów w województwach w 1998 r. — obiekty.....	95
Zał. 29	Baza noclegowa gestorów w województwach w 1998 r. — miejsca.....	96
Zał. 30	Struktura własnościowa bazy noclegowej w województwach w 1998 r.	97
Zał. 31	Struktura użytkowania bazy noclegowej w województwach w 1998 r.	98
Zał. 32	Baza noclegowa użytkowana przez właścicieli według województw w 1998 r.	99
Zał. 33	Turystyczna baza noclegowa w powiatach w 1998 r.....	100
Zał. 34	Turystyczna baza noclegowa w gminach (powyżej 2000 miejsc) w 1998 r.....	108

Spis map

1. Turystyczna baza noclegowa w województwach w 1998 r.	112
2. Turystyczna całoroczna baza noclegowa w województwach w 1998 r.	113
3. Zdolność recepcyjna turystycznych zasobów noclegowych w okresie X.1997 r.–IX.1998 r.	114
4. Turystyczna baza noclegowa w powiatach w 1998 r.	115
5. Turystyczna całoroczna baza noclegowa w powiatach w 1998 r.	116
6. Zdolność recepcyjna zasobów noclegowych w powiatach w okresie X.1997 r.–IX.1998 r.	117
7. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w powiatach w okresie X.1997 r.–IX.1998 r.	118

I. Wprowadzenie

Zakres problematyki przedstawionej w opracowaniu obejmuje analizę wielkości zasobów bazy noclegowej, strukturę rodzajową i sezonową bazy, jej wykorzystanie z uwzględnieniem tej struktury oraz zmiany w wielkości zasobów. Ponadto scharakteryzowano stan własności bazy noclegowej z uwzględnieniem zmian, jakie zaszły w polskiej gospodarce, oraz struktury użytkowników.

Analizy i bilanse przedstawiono w podziale na grupy i podgrupy bazy według klasyfikacji turystycznych obiektów noclegowych zalecanej przez WTO¹ oraz według klasyfikacji polskiej bazy noclegowej przyjętej przez GUS i stosowanej w sprawozdawczości statystycznej. Ta ostatnia pozwala agregować obiekty i tworzyć grupy zgodne z klasyfikacją WTO. Warto wspomnieć, że ustawa o usługach turystycznych² wyróżnia tylko rodzaje obiektów hotelarskich — wśród nich campingi i pola biwakowe — ale nie nawiązuje w tym segmencie zasobów do klasyfikacji WTO.

Obecnie w polskiej bazie funkcjonuje już 18 rodzajów obiektów. W 1998 r. GUS rozszerzył i uszczegółowił jej sprawozdawczość. Wyróżniono i ujęto w niej dodatkowo dwie grupy obiektów: zakłady uzdrowiskowe i kwatery agroturystyczne. Pierwsze funkcjonują już od dawna, ale nie były dotąd zaliczane do obiektów turystycznych, drugie zaś w ostatnich latach rozwijają się dynamicznie i są bazą dla turystyki na terenach wiejskich, a agroturystyka jest jednym z markowych produktów turystycznych Polski. Kwatery agroturystyczne były ujmowane w poprzednich latach w sprawozdawczości statystycznej wśród pokoi gościnnych.

Posłużono się danymi Głównego Urzędu Statystycznego³, które są wynikiem inwentaryzacji bazy przeprowadzonej w 1998 r. Jest to jedyna tak szeroka baza danych, uwzględniająca większość polskich turystycznych zasobów noclegowych. Nie obejmuje ona jednak wszystkich obiektów. GUS świadomie wyłącza z niej domy wczasów dziecięcych, szkoły i inne obiekty oświatowo-wychowawcze adaptowane na cele zorganizowanego wypoczynku dzieci i młodzieży. Rejestr zinwentaryzowanych obiektów jest z różnych względów niekompletny. Poza ewidencją znajduje się bardzo duża część rejestrowanych i prowadzących działalność pokoi gościnnych. Nie są też uwzględnione domy letniskowe — nie tylko służące właścicielom, ale również wynajmowane innym turystom. Oprócz zarejestrowanych, a nie objętych sprawozdawczością obiektów, działa bardzo duża baza nie rejestrowanych pokoi gościnnych. Badania terenowe wykonywane przez pracowników Instytutu Turystyki potwierdzają, że również inne obiekty bazy noclegowej nie są objęte sprawozdawczością. Uwagi te mają na celu uświadomienie czytelnikowi, że przedstawione analizy nie dotyczą wszystkich funkcjonujących w Polsce turystycznych zasobów noclegowych. Wiarygodność danych zależy też od rzetelności osób wypełniających formularze statystyczne.

¹ Terminologia turystyczna., Zalecenia WTO. ONZ; WTO, Warszawa 1995.

² Ustawa o usługach turystycznych. Dziennik Ustaw 1999 nr 40.

³ Komputerowa baza danych o obiektach noclegowych turystyki. Urząd Statystyczny w Krakowie, 1999.

Analizy przestrzenne i bilanse przedstawiono w nowym podziale terytorialnym kraju, mimo że dane dotyczą lat 1997 i 1998, a więc okresu sprzed reformy administracyjnej. Prezentacje takie są już powszechnie stosowane w różnych opracowaniach. Oprócz województw uwzględniono również powiaty, jako nowe jednostki przestrzenne obecnego podziału. W ogólnych zarysach scharakteryzowano w nich zjawiska związane z wielkością zasobów i ich wykorzystaniem. Zrezygnowano natomiast z przedstawienia tych zjawisk w gminach, które były dość szczegółowo omówione w zeszłorocznym zeszycie⁴. Analizy ograniczono do grupy jednostek o największych zasobach noclegowych, zajmujących wysoką pozycję w zagospodarowaniu turystycznym kraju. Powodem tego są przepisy ustawy o statystyce publicznej, która zabrania udostępniania danych przez GUS, jeżeli w gminie funkcjonuje tylko jeden obiekt lub dwa, gdyż mogłoby to prowadzić do identyfikacji podmiotu gospodarczego. Taki zaś stan zagospodarowania jest w Polsce dość powszechny: występuje w około 45% gmin z turystyczną bazą noclegową, dlatego dane byłyby w znacznym stopniu niekompletne. Wprawdzie jednostki te reprezentują tylko kilka procent ogółu miejsc noclegowych, ale ich brak deformowałby ilustrację stanu zagospodarowania przestrzennego Polski.

⁴ K. Klementowski, Zbigniew T. Werner: *Baza noclegowa w Polsce w 1997 r. i jej wykorzystanie*. Zeszyty Statystyczne, Instytut Turystyki Warszawa 1998.

I. Wielkość i struktura bazy noclegowej

W Polsce, według stanu na 31 lipca 1998 r., turystyczna baza noclegowa liczyła 13 451 obiektów, które oferowały 792 339 miejsc. Wyodrębniono 18 rodzajów obiektów noclegowych (zał. tab. 1). W ofercie całorocznej, to znaczy obiektów działających przynajmniej przez 5 miesięcy w roku, znajduje się 336 517 miejsc, tj. 42,5% wszystkich zasobów, ale ten udział stale wzrasta. Zatem ponad połowa bazy funkcjonuje tylko okresowo, przeważnie w sezonie letnim. Jej rozwój jest uwarunkowany klimatem Polski i popytem turystycznym, a więc opłacalnością ekonomiczną funkcjonowania obiektów całorocznych. Baza ta jest zróżnicowana pod względem standardu.

W domkach turystycznych znajduje się 21,5% miejsc: ta w dużej części niskostandardowa baza zmniejszyła się o 2,1 punkta procentowego. Stanowią one prawie w całości (97,4%) zasoby określone jako zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych oraz większość (83,4%) zasobów ośrodków wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego. Są także w ofercie ośrodków wczasowych, szkoleniowo-wypoczynkowych i kolonijnych. Znaczna ich część pochodzi z lat 60. i 70., a więc z poprzedniego okresu dynamicznego rozwoju bazy. Do zasobów o niższym standardzie zakwaterowania i wyposażenia należy jeszcze zaliczyć pola biwakowe, które oferują 7,3% miejsc, i campingi, których udział w ogólnej podaży wynosi 5,3% miejsc.

1. Wielkość bazy noclegowej według rodzajów obiektów

Największymi zasobami noclegowymi dysponują ośrodki wczasowe, liczące 228 754 miejsc: jest to 28,9% miejsc w polskiej bazie noclegowej (zał. tab. 1). Większość z nich działa w sezonie letnim; tylko 27,8% obiektów i 29,1% miejsc jest dostępne przez cały rok. Prawie połowa ma niższy standard, ponieważ 44,8% miejsc znajduje się w domkach turystycznych. Ale mimo sezonowego charakteru i dużego udziału obiektów o gorszych warunkach zakwaterowania, ośrodki nadal odgrywają znaczącą rolę w obsłudze ruchu turystycznego — zarówno w okresie letnim, jak i zimowym, o czym świadczy obsługa 13,2% ruchu rejestrowanego, a przede wszystkim 26,6% noclegów udzielonych w całej bazie.

Kolejne pod względem wielkości zasobów są hotele. Od stycznia do września 1998 r. działało 909 obiektów liczących 90 178 miejsc noclegowych (tab. 1), co stanowi 11,4% miejsc w całej bazie. Tylko hotele wyższych kategorii działają przez cały rok, część pozostałych prowadzi działalność sezonową. Najwięcej, bo 8,3% miejsc sezonowych oferują obiekty jednogwiazdkowe. W bazie hotelowej przeważają placówki o niższym i średnim standardzie: jedno-, dwu- i trzygwiazdkowe. Liczą one odpowiednio 326, 247 i 305 obiektów. Wyższe kategorie reprezentowane są przez 30 hoteli czterogwiazdkowych oraz tylko jeden pięciogwiazdkowy — które łącznie udostępniają 9 747 miejsc, co stanowi 10,8% ogółu miejsc w hotelach. Najwięcej pokoi, bo 21 810 z 39 511 miejscami, oferowały obiekty trzygwiazdkowe. Stanowi to 46,2% wszystkich pokoi

w bazie hotelowej oraz 43,8% miejsc. Hotele dwugwiazdkowe dysponowały 9 963 pokojami i 19 982 miejscami, a jednogwiazdkowe — 9 833 pokojami i 20 938 miejscami. Łącznie w bazie hotelowej o średnim i niższym standardzie mieści się 88,2% pokoi i 89,2% miejsc noclegowych, co świadczy o dużym udziale bazy dla średnio zamożnego klienta. Są to proporcje korzystne i preferowane w strukturze inwestycyjnej w Polsce.

Oprócz hoteli reprezentujących właściwy standard i kategorię określoną gwiazdkami, funkcjonuje wiele obiektów używających tej nazwy, lecz nie spełniających wymogów kategoryzacyjnych. GUS zalicza je do bazy pokoi gościnnych. Także wiele obiektów przy drogach tylko z nazwy pełni funkcję moteli. Sytuację tę normuje ustawa o usługach turystycznych, która ustala, że właściwy ze względu na lokalizację obiektu wojewoda zaszeregowuje obiekty hotelarskie do odpowiedniego rodzaju bazy, nadaje im kategorię i prowadzi ewidencję hoteli oraz moteli i pensjonatów.

Tabela 1. Hotele według kategorii w okresie I.–IX. 1998 r.

Kategoria	Liczba obiektów			Liczba miejsc noclegowych			Liczba pokoi z łazienką i wc		
	1997	1998	1997 =100	1997	1998	1997 =100	1997	1998	1997 =100
Polska	844	909	107,7	85990	90178	104,9	36654	39700	108,3
*****	1	1	100,0	314	411	130,9	219	266	121,5
****	25	30	120,0	8225	9336	113,5	4448	5277	118,6
***	283	305	107,8	37615	39511	105,0	20370	21200	104,1
**	240	247	102,9	20919	19982	95,5	7506	7570	100,9
*	295	326	110,5	18917	20938	110,7	4111	5387	131,0

Oprac. Z T. Werner na podstawie danych GUS.

Coraz większego znaczenia w obsłudze ruchu turystycznego nabierają pokoje gościnne, które zajmują następną pozycję po ośrodkach wczasowych i hotelach (zał. tab. 1). Dysponują one 88 734 miejscami, które stanowią 11,2% ogółu bazy; jest to wielkość zbliżona do zasobów hoteli. Są to jednak w większości placówki sezonowe: w ofercie całorocznej jest tylko 45% miejsc. Cała baza pokoi gościnnych liczy 4 952 obiekty, a więc najwięcej spośród wszystkich zasobów (zał. tab. 2). O ile pojęcie „obiekt” dla pozostałej bazy jest jednoznaczne, o tyle w tym segmencie liczba obiektów nie jest równorzędna z liczbą pokoi. W tym przypadku liczba obiektów oznacza liczbę pokoi, biur zakwaterowań i innych jednostek wynajmujących pokoje oraz liczbę placówek, do których zalicza się hotele, motele, pensjonaty, domy wycieczkowe, schroniska, pola biwakowe, campingi i domki turystyczne, nie spełniające odpowiednich warunków klasyfikacyjnych⁵. Łącznie obiekty tego segmentu bazy dysponują 32 614 pokojami.

Trzy wymienione rodzaje bazy noclegowej zajmują obecnie kluczową pozycję w podaży miejsc noclegowych w Polsce: skupiają ich aż 51,5%. Pozostałe 15 rodzajów oferuje mniejsze zasoby. Wyróżniają się tutaj pola biwakowe, których udział wynosi 7,3% miejsc, oraz ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe i kolonijne, campingi i „inne obiekty wykorzystywane do turystyki” — o udziale po 5–6% miejsc. W grupie tej największą ofertę całoroczną, większą niż w 1997 r.

⁵ Objaśnienia do formularza KT-1. GUS.

(59,7%), reprezentują ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, które udostępniają już 64,8% miejsc. Powiększają się zatem zasoby trwale przystosowane na potrzeby konferencji, kursów i zjazdów. Oprócz tego świadczą one usługi wczasowe, przede wszystkim w lipcu i sierpniu, kiedy wyraźnie wzrasta tam frekwencja.

Pozostała baza odgrywa znacznie mniejszą rolę w obsłudze ruchu turystycznego. Zaliczają się do niej nowo objęte sprawozdawczością statystyczną kwatery agroturystyczne i zakłady uzdrowiskowe. Podaż zakładów wynosi 3,4% ogółu miejsc i jest zbliżona do zasobów pensjonatów. Baza agroturystyki liczy obecnie według GUS 608 kwater, co stanowi 4,5% ogółu obiektów, i pod tym względem zajmuje ona czwartą pozycję, ale oferuje 5 509 miejsc, których udział w bazie wynosi tylko 0,7%. Szacuje się, że kwater jest więcej niż zinwentaryzował GUS: około 5 tys., a niektóre szacunki podają nawet 10 tys. Większą bazę przedstawiają też mapy i informatory agroturystyczne, ale w ofertach mieszczą się również kwatery u rolników, którzy zaniechali działalności rolniczej i prowadzą obsługę turystów, oraz powstałe na wsi obiekty typu pensjonatowego. Szacunki te odnoszą się raczej do wielkości bazy dla turystyki wiejskiej, nie zaś dla agroturystyki, której oferta dotyczy pobytów w gospodarstwach rolnych.

2. Standard sanitarny bazy noclegowej

Jednym ze wskaźników — podwyższanego systematycznie — standardu bazy noclegowej jest wyposażenie pokoi w łazienki i wc. Wzrosło ono w porównaniu z poprzednim rokiem o 2,8 punktu procentowego, ale nadal jest niewysokie: niecała połowa pokoi (46%) ma własne węzły sanitarne (zał. tab. 1). Ten średni wskaźnik ilustruje wyposażenie całej bazy noclegowej — zarówno o niskim, jak o wysokim standardzie. Należy pamiętać o jej zróżnicowanej strukturze rodzajowej i stanie technicznym, nadal bowiem funkcjonują starsze, nie zmodernizowane obiekty. Wyposażenie poszczególnych rodzajów bazy ilustruje rysunek 1.

Wśród wszystkich 18 rodzajów obiektów najwyższym standardem sanitarnym charakteryzują się hotele, które mają 84,2% pokoi z własną łazienką i wc. Jest on jednak zróżnicowany w zależności od kategorii obiektu. Pełne wyposażenie ma hotel pięciogwiazdkowy i można przyjąć, że również czterogwiazdkowe (99,8%). W trzygwiazdkowych prawie wszystkie pokoje mają własne węzły sanitarne (97,2%); w dwugwiazdkowych trzy czwarte pokoi (76%), a w jednogwiazdkowych nieco więcej niż połowa (54,8%) dysponuje takim wyposażeniem. Akty wykonawcze⁶ do ustawy o usługach turystycznych ustalają procent pokoi wyposażonych w pełne węzły higieniczno-sanitarne. Powinno je mieć co najmniej 10% pokoi w hotelach jednogwiazdkowych, 50% w dwugwiazdkowych oraz 100% w placówkach pozostałych kategorii. Porównując te wielkości z wcześniej podanymi wskaźnikami można zauważyć, że obecnie niektóre hotele czterogwiazdkowe i trzygwiazdkowe nie spełniają mających obowiązywać standardów sanitarnych, dwugwiazdkowe zaś i jednogwiazdkowe charakteryzują się lepszym wyposażeniem. W porównaniu z poprzednim rokiem nastąpiła poprawa standardu hoteli. Obecnie liczba pokoi z węzłami sanitarnymi jest większa o 8,3%, a lepsze wyposażenie obejmuje wszystkie kategorie obiektów (tab. 1). Największy

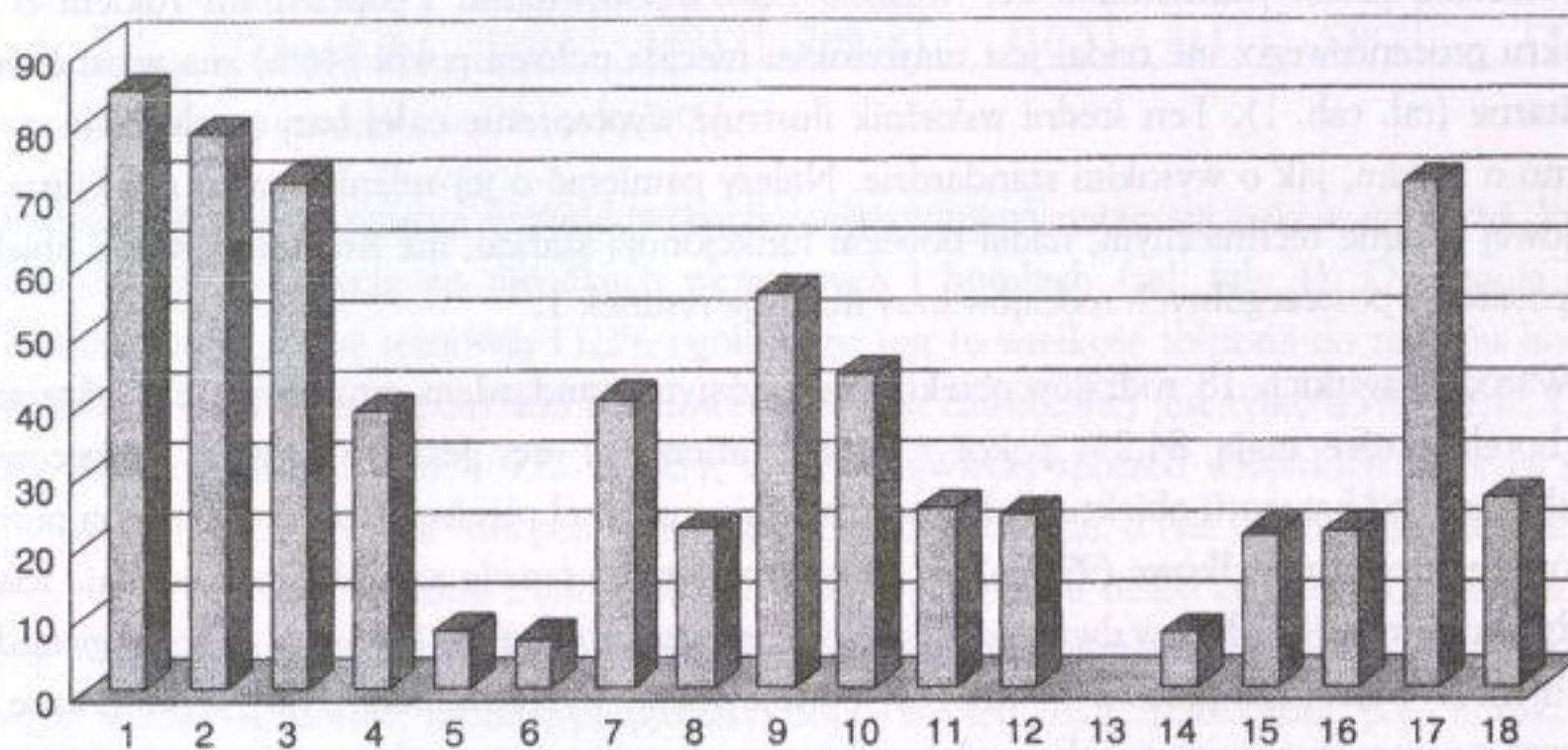
⁶ Rozporządzenie prezesa Rady Ministrów z 29 stycznia 1999 r. w sprawie obiektów hotelarskich i innych obiektów, w których są świadczone usługi hotelarskie.

wzrost zanotowano w hotelach jednogwiazdkowych (o 31%). Przewaga przyrostu pokoi z łazienkami nad przyrostem liczby pokoi ogółem może świadczyć nie tylko o dobrym wyposażeniu nowych obiektów, ale też o prowadzonej modernizacji starszych.

Poprawił się też standard sanitarny w innych obiektach hotelarskich. Motele i pensjonaty mają odpowiednio 77,9% i 71,1% pokoi z własną łazienką i wc. Należy podkreślić, że cytowane wcześniej akty wykonawcze stawiają wobec tych obiektów prawie takie same wymagania, jak wobec hoteli. Braki w wyposażeniu, nie tylko w urządzenia sanitarne, zapewne zweryfikują dotychczasowe kategorie obiektów, a nawet mogą zmienić ich zakwalifikowanie do określonego segmentu bazy.

W innych obiektach zakwaterowania zbiorowego standard sanitarny jest niższy. Najwięcej pokoi z łazienkami mają „inne obiekty wykorzystywane do turystyki” (46%), domy pracy twórczej (43,7%) i ośrodki wczasowe (40,3%), jednak we wszystkich tych rodzajach bazy następuje poprawa warunków higienicznych, ponieważ w poprzednim roku wskaźniki te wynosiły odpowiednio 31,5%, 40,2% i 38,9%. Poprawa w małym stopniu objęła campingi: w 1997 r. miały one 23,7% pokoi z własną łazienką i wc, a obecnie — 24%. Za to w części spośród nich korzystnie zmieniło się wyposażenie ogólnodostępnych sanitariatów, o czym świadczą opinie turystów.

Rys. 1. Udział pokoi z własną łazienką i wc w poszczególnych rodzajach bazy noclegowej w 1998 r.

Rodzaje obiektów: 1 - hotele, 2 - motele, 3 - pensjonaty, 4 - domy wycieczkowe, 5 - schroniska, 6 - schroniska młodzieżowe, 7 - ośrodki wczasowe, 8 - ośrodki kolonijne, 9 - ośr. szkoleniowo-wypoczynkowe, 10 - domy pracy twórczej, 11 - zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12 - campingi, 13 - pola biwakowe, 14 - obiekty noclegowe w ośrodkach do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15 - pokoje gościnne, 16 - inne obiekty wykorzystywane do turystyki.

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS

Spośród obiektów specjalistycznych najlepsze wyposażenie oferują zakłady uzdrowiskowe i ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, w których odpowiednio 70,7% i 55,3% pokoi ma węzły sanitarne. W ośrodkach następuje wyraźna poprawa standardu: liczba pokoi z łazienkami zwiększyła się o 6,5 punktu procentowego.

Większość bazy pokoi gościnnych i kwater agroturystycznych dysponuje wspólnymi węzłami sanitarnymi; własną łazienkę ma co piąty pokój.

W 1998 r. baza noclegowa powiększyła się o 1435 nowych obiektów i 19 102 nowych pokoi, co odpowiednio o 1,9% i 4,5%. Był to kolejny okres jej rozwoju (tab. 2 i 3, str. 21). Dynamizm tego rozwoju była większa niż w 1997 r. o 1,5% wzrost liczby obiektów, o 1,6% – liczby pokoi, w tym 1,7% – kwater agroturystycznych. Wzrost ten odzwierciedlał charakter zmian w bazie, ponieważ przyszedł do 599 obiektów całonocnych, tj. 41,5% – więcej niż w poprzednim okresie, co świadczyło o przyspieszeniu do działalności całonocnej także części obiektów sezonowych.

Zmiany w bazie noclegowej miały miejsce przede wszystkim w następujących obszarach:

- powstają nowe obiekty,
- następuje zmiany kwalifikacji obiektu, który może być do niego zaliczony (zob. str. 22),
- podlegają działalności turystycznej placówki pełniące dotychczas inne funkcje (zob. str. 22),
- przeprowadza się jego remonty, zmiany lub jego wyłączenie z bazy, przeniesienie części do podobnego jego standardu kwater agroturystycznych (zob. str. 22),
- likwiduje się obiekty,
- wprowadzają się GUS obiekty obce, w tym w szczególności: w zakresie:
 - porównanie w opisie obiektu.

Ten ostatni element ma szczególne znaczenie przy interpretacji zmian w bazie noclegowej. W 1998 r. powstanie i wyłączenie z bazy noclegowej GUS obiekty miało miejsce przede wszystkim w bazie agroturystycznej. Dotyczyło one tylko obiektów sezonowych, w tym kwater agroturystycznych, które nie miały własnych łazienek i węzłów sanitarnych. Tylko część kwater agroturystycznych wykazywała się być pokoi gościnnych. W związku z tym, zmiany w bazie w 1998 r. nie obejmują wyłącznie nowo powstałych obiektów, jego część została wycofana z bazy noclegowej, co miało miejsce przede wszystkim w bazie agroturystycznej. W związku z tym, zmiany w bazie w 1998 r. nie obejmują wyłącznie nowo powstałych obiektów, jego część została wycofana z bazy noclegowej, co miało miejsce przede wszystkim w bazie agroturystycznej.

Na obecną wielkość bazy noclegowej ma wpływ także zmiana w bazie noclegowej. Pierwszym jest jednak zgrupowanie obiektów noclegowych w bazie noclegowej. W związku z tym, zmiany w bazie w 1998 r. nie obejmują wyłącznie nowo powstałych obiektów, jego część została wycofana z bazy noclegowej, co miało miejsce przede wszystkim w bazie agroturystycznej.

¹ Obiekty do bazy noclegowej GUS w 1997 r. – 19 102, w tym 19 102.

² WGP, podległość, Baza Noclegowa, 1997, str. 16-17.

III. Zmiany wielkości bazy noclegowej w latach 1997–1998

W 1998 r. baza noclegowa powiększyła się o 1435 nowych obiektów i 34 100 miejsc noclegowych, tj. odpowiednio o 11,9% i 4,5%. Był to kolejny okres jej rozwoju (zał. tab. 2 i 3, rys. 2). Dynamika tego rozwoju była większa niż w 1997 r.: o 3,5% wzrosła liczba obiektów, o 1,6% — liczba miejsc noclegowych. Poprawiła się również struktura użytkowania bazy, ponieważ przybyło 36 599 miejsc całorocznych, tj. 12,2% — więcej niż miejsc ogółem, co świadczy o przystosowaniu do działalności całorocznej także części starszych zasobów.

Zmiany w zasobach bazy spowodowane są różnymi czynnikami:

- ◆ powstają nowe obiekty,
- ◆ następuje zmiana kwalifikacji obiektu, który przechodzi do innego rodzaju bazy,
- ◆ podejmują działalność turystyczną placówki pełniące dotychczas inne funkcje (hotele pracownicze, domy studenckie, internaty),
- ◆ przeprowadzany jest remont obiektu lub jego modernizacja, prowadzące często do podniesienia jego standardu kosztem części mieszkalnej,
- ◆ likwiduje się obiekty,
- ◆ sprawozdawczość GUS objęła obiekty wcześniej prowadzące działalność, a dotychczas pomijane w inwentaryzacji.

Ten ostatni czynnik ma szczególne znaczenie przy interpretacji zmian w wielkościach zasobów w 1998 r., ponieważ w sprawozdawczości GUS pojawiły się dwa nowe rodzaje obiektów: zakłady uzdrowiskowe i kwatery agroturystyczne. Dotychczas nie tylko nie funkcjonowały one w sprawozdawczości jako odrębna baza, ale też nie były zaliczane do innych rodzajów obiektów⁷. Tylko część kwater agroturystycznych wykazywano w bazie pokoi gościnnych. W związku z tym przyrost bazy w 1998 r. nie obejmuje wyłącznie nowo powstałych obiektów; jego duża część — dotyczy to zwłaszcza zakładów uzdrowiskowych — to obiekty już funkcjonujące, lecz dotychczas nie kwalifikowane i nie wykazywane jako turystyczna baza noclegowa.

Na obecną wielkość zasobów mogą też mieć wpływ wcześniejsze zmiany własnościowe. Przykładem jest jeden z głównych gestorów bazy wczasowej: Fundusz Wczasów Pracowniczych⁸. Świadczył on również usługi sanatoryjne. Własność Funduszu stanowiło zaledwie kilka procent

⁷ Objasnienia do formularza KT-1 za 1997 r. i lata poprzednie, GUS.

⁸ FWP przekształcony. Rynek Turystyczny 1997 nr 16-17.

obiektów, reszta należała do Skarbu Państwa. Po wprowadzeniu w 1990 r. ustawy o samorządzie skomunalizowano znaczną część ośrodków i obiektów infrastruktury turystycznej, które przekazano gminom. Zostały one sprzedane niekoniecznie na cele turystyczne, a te nie zagospodarowane ulegały degradacji technicznej. Po wprowadzeniu w 1995 r. poprawki do ustawy o gruntach i uwłaszczeniu nieruchomości FWP rozpoczął odzyskiwanie części swoich zasobów wykupując je od gmin. Obecnie jest wieczystym użytkownikiem ziemi i właścicielem około 17% dawnych zasobów, obejmujących infrastrukturę noclegową, gastronomiczną i sportowo-rekreacyjną.

Przybyło 65 hoteli o 4 155 miejscach, a więc 7,7% obiektów i 4,9% miejsc noclegowych, ale dynamika wzrostu była mniejsza niż w 1997 r.: odpowiednio o 1,5 i 1,6 punktu procentowego (zał. tab. 2 i 3). W strukturze hoteli zauważyć można największe zmiany w rozwoju obiektów trzy- i jednogwiazdkowych. Pierwszych przybyło 22, a drugich 31. Zbliżony jest natomiast przyrost miejsc: odpowiednio o 1 896 i 2 021 (tab.1). Nie zwiększyła się liczba hoteli pięciogwiazdkowych (1), zarejestrowano też niewielki wzrost placówek czterogwiazdkowych (o 5) i dwugwiazdkowych (o 7), przy jednoczesnym ubytku w tych ostatnich miejsc noclegowych, co może świadczyć o ich modernizacji prowadzącej do poniesienia standardu (pokoje z łazienkami, gastronomia, pomieszczenia rekreacyjne). W porównywalnych okresach (I–IX) od 1989 r. liczba hoteli rośnie; największy wzrost w całym dziesięcioleciu wystąpił w 1996 r., kiedy przybyło 106 placówek. W następnych latach przyrosty były już mniejsze.

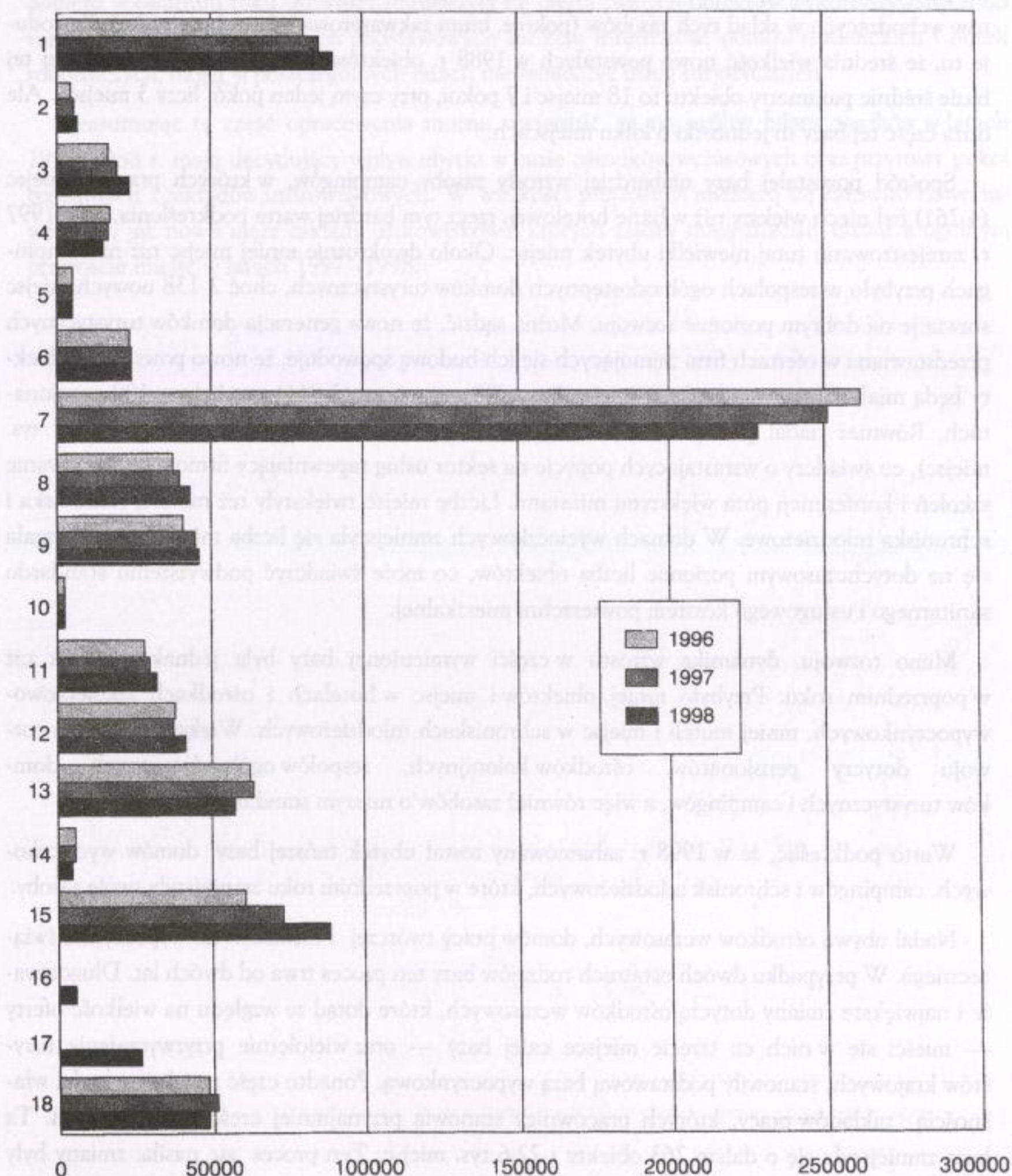
Warto wspomnieć, że okres minionego dziesięciolecia (1989–1998) charakteryzował się zróżnicowanym rozwojem tych zasobów: w pierwszych latach (1989–1991) transformacji gospodarczej był on wyraźnie słabszy. W 1994 r. zanotowano spadek liczby hoteli o 49, a o 3 446 — liczby miejsc. Miejsca hotelowe stanowiły wtedy 10,2% bazy ogółem. Od tego roku przybywało hoteli: w 1998 r. oferowały one już 11,4% miejsc. Zróżnicowany był też ich rozwój w poszczególnych kategoriach: preferowanymi inwestycjami były obiekty trzy- i jednogwiazdkowe, a więc o średnim i najniższym standardzie, których zasoby w omawianym dziesięcioleciu zwiększyły się odpowiednio prawie trzykrotnie (o 277%) i ponad trzykrotnie (o 358%), a liczba miejsc noclegowych wzrosła o 295% i 467%. Zmiany w pozostałych kategoriach dotyczą niewielkiego wzrostu (dwugwiazdkowe) albo ubytku liczby obiektów (pięcio- i czterogwiazdkowe). Mimo rozwoju bazy hotelowej, efektem dotychczasowych inwestycji jest przewaga małych obiektów; średnia liczba miejsc zmniejszyła się od 1995 r. ze 112 do 99 w 1998 r.

Mniejsze tempo przyrostu budowy hoteli w 1998 r. należy traktować jako okresowy spadek inwestowania. Programy budownictwa hotelowego w Polsce wskazują, że w najbliższych latach należy się spodziewać dużej dynamiki rozwoju tego sektora⁹. Nowe inwestycje planują operatorzy krajowi — przede wszystkim „Orbis” — oraz kilku poważnych inwestorów zagranicznych. Będą to hotele zarówno wysokostandardowe, jak o średnim standardzie międzynarodowym: dwu- i trzygwiazdkowe. W tym ostatnim segmencie przewiduje się duży rozwój popytu turystycznego. Znani zagraniczni inwestorzy — m.in. Accor, Hilton, Sheraton — niezależnie od zaangażowania się w budowę hoteli wyższych kategorii, zamierzają budować sieci obiektów średniej klasy. Zamierzenia inwestycyjne dotyczą nie tylko Warszawy i innych większych miast: hotele powstaną rów-

⁹ *Hotelarskie inwestycje. Rynek Turystyczny* 1997 nr 10.

niez w mniejszych miastach i rejonach o atrakcyjnych walorach turystycznych oraz przy szlakach komunikacyjnych, zwłaszcza przy autostradach.

Rys. 2. Turystyczna baza noclegowa w latach 1996–1998 (liczba miejsc)

Rodzaje obiektów: 1 - hotele, 2 - motele, 3 - pensjonaty, 4 - domy wycieczkowe, 5 - schroniska, 6 - schroniska młodzieżowe, 7 - ośrodki wczasowe, 8 - ośrodki kolonijne, 9 - ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10 - domy pracy twórczej, 11 - zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12 - campingi, 13 - pola biwakowe, 14 - obiekty noclegowe w ośrodkach do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15 - pokoje gościnne, 16 - kwatery agroturystyczne, 17 - zakłady uzdrowiskowe, 18 - inne obiekty wykorzystywane do turystyki

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Utrzymuje się wysoki poziom rozwoju pokoi gościnnych: osiągnął on najwyższe wartości spośród całej bazy. Ich zasoby powiększyły się o 720 obiektów, tj. aż połowę całego przyrostu obiektów w 1998 r. Reprezentuje to 15 261 nowych miejsc noclegowych: 44,8% ogółu przyrostu miejsc. Wcześniej wspomniano o zróżnicowanej strukturze rodzajowej i wielkościowej obiektów wchodzących w skład tych zasobów (pokoje, biura zakwaterowań, baza hotelarska). Powoduje to, że średnia wielkość nowo powstałych w 1988 r. obiektów wynosi 21 miejsc, a w całej tej bazie średnie parametry obiektu to 18 miejsc i 7 pokoi, przy czym jeden pokój liczy 3 miejsca. Ale duża część tej bazy to jednostki o kilku miejscach.

Spośród pozostałej bazy najbardziej wzrosły zasoby campingów, w których przyrost miejsc (4 261) był nieco większy niż w bazie hotelowej, rzecz tym bardziej warta podkreślenia, że w 1997 r. zarejestrowano tutaj niewielki ubytek miejsc. Około dwukrotnie mniej miejsc niż na campin-gach przybyło w zespołach ogólnodostępnych domków turystycznych, choć 2 138 nowych miejsc stawia je na dobrym poziomie rozwoju. Można sądzić, że nowa generacja domków turystycznych przedstawiana w ofertach firm zajmujących się ich budową spowoduje, że nowo powstające obiekty będą miały lepszy standard niż starsza baza. Więcej miejsc (3 916) przybyło w 100 pensjonatach. Również nadal powiększa się baza ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych (o 0,9 tys. miejsc), co świadczy o wzrastającym popycie na sektor usług zapewniający firmom organizowanie szkoleń i konferencji poza większymi miastami. Liczbę miejsc zwiększyły też motele, schroniska i schroniska młodzieżowe. W domach wycieczkowych zmniejszyła się liczba miejsc, ale utrzymała się na dotychczasowym poziomie liczba obiektów, co może świadczyć podwyższeniu standardu sanitarnego i usługowego kosztem powierzchni mieszkalnej.

Mimo rozwoju, dynamika wzrostu w części wymienionej bazy była jednak mniejsza niż w poprzednim roku. Przybyło mniej obiektów i miejsc w hotelach i ośrodkach szkoleniowo-wypoczynkowych, mniej moteli i miejsc w schroniskach młodzieżowych. Większa dynamika rozwoju dotyczy pensjonatów, ośrodków kolonijnych, zespołów ogólnodostępnych domków turystycznych i campingów, a więc również zasobów o niższym standardzie.

Warto podkreślić, że w 1998 r. zahamowany został ubytek tańszej bazy: domów wycieczkowych, campingów i schronisk młodzieżowych, które w poprzednim roku zmniejszyły swoje zasoby.

Nadal ubywa ośrodków wczasowych, domów pracy twórczej i ośrodków do wypoczynku świątecznego. W przypadku dwóch ostatnich rodzajów bazy ten proces trwa od dwóch lat. Długotrwałe i największe zmiany dotyczą ośrodków wczasowych, które dotąd ze względu na wielkość oferty — mieści się w nich co trzecie miejsce całej bazy — oraz wieloletnie przyzwyczajenia turystów krajowych, stanowiły podstawową bazą wypoczynkową. Ponadto część z nich jest nadal własnością zakładów pracy, których pracownicy stanowią przynajmniej część korzystających. Ta baza zmniejszyła się o dalsze 263 obiekty i 22,6 tys. miejsc. Ten proces się nasila: zmiany były dwukrotnie większe niż w 1997 r., kiedy ubyło 11 tys. miejsc. Zmieniła się też struktura likwidowanych ośrodków. Wprawdzie nadal zmniejsza się liczba niskostandardowych domków, w których mieściło 8,2 tys. miejsc, tj. 36,5% ogółu miejsc wyłączonych z użytkowania w ośrodkach wczasowych, ale w 1997 r. miejsca w likwidowanych domkach stanowiły aż 76%, z czego może wynikać, że zamykane są (albo zmieniają kwalifikację na inny rodzaj bazy) ośrodki o wyższym standardzie, mieszczące się w budynkach.

Także większe w stosunku do poprzedniego roku są ubytki ośrodków do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, które zmniejszyły swoje zasoby o 1,0 tys. miejsc. W 1998 r. działało mniej pól biwakowych, których liczba maleje od dwóch lat, ale ubytek miejsc zarejestrowano dopiero w ostatnim roku. Również zmniejszyła się oferta „innych obiektów wykorzystywanych do turystyki”, które z racji swoich podstawowych funkcji: internatów, domów studenckich i hoteli robotniczych, mogą w poszczególnych latach nie świadczyć usług turystycznych.

Reasumując tę część opracowania można stwierdzić, że na ogólny bilans zasobów w latach 1997–1998 r. mają decydujący wpływ ubytki w bazie ośrodków wczasowych oraz przyrosty pokoi gościnnych i zakładów uzdrowiskowych. W wielkości przyrostów mieszczą się zarówno nowe inwestycje, jak nowo ujęte zakłady uzdrowiskowe, których zasoby mają znaczny udział w ogólnym przyroście miejsc w latach 1997–1998.

IV. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej

Zdolność recepcyjna jest to nominalna liczba pokoi (w hotelach, motelach i pensjonatach) albo nominalna liczba miejsc noclegowych (dla pozostałych obiektów) przygotowana do wynajęcia w okresie działalności obiektów. Miarą wykorzystania jest odsetek wynajętych pokoi lub udzielonych noclegów. Przedstawione dalej wskaźniki charakteryzują wykorzystanie roczne lub miesięczne, ale należy pamiętać, że jest ono różne w poszczególnych sezonach, miesiącach, tygodniach, a nawet dniach tygodnia.

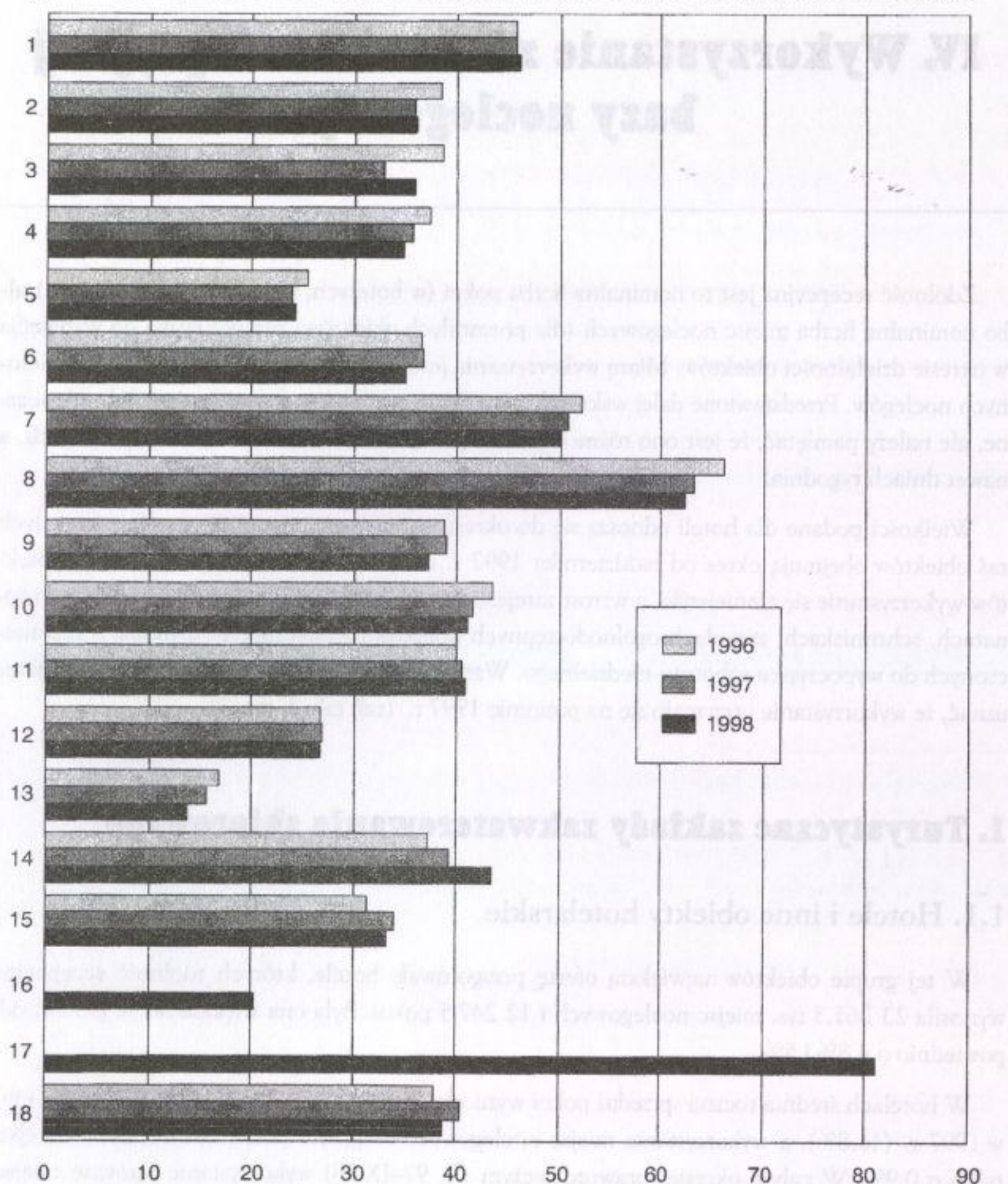
Wielkości podane dla hoteli odnoszą się do okresu styczeń–wrzesień 1998 r., dla pozostałych zaś obiektów obejmują okres od października 1997 r. do września 1998 r. W większości obiektów wykorzystanie się zmniejszyło, a wzrost zarejestrowano jedynie w hotelach, motelach, pensjonatach, schroniskach, zespołach ogólnodostępnych domków turystycznych i ośrodkach przeznaczonych do wypoczynku sobotnio-niedzielnego. Wzrost ten często nie przekracza 1%, można więc uznać, że wykorzystanie utrzymało się na poziomie 1997 r. (zał. tab. 4, rys. 3).

1. Turystyczne zakłady zakwaterowania zbiorowego

1.1. Hotele i inne obiekty hotelarskie

W tej grupie obiektów największą ofertę przygotowały hotele, których zdolność recepcyjna wynosiła 23 261,3 tys. miejsc noclegowych i 12 247,5 pokoi. Była ona większa niż w 1997 r. odpowiednio o 4,8% i 5%.

W hotelach średnia roczna sprzedaż pokoi wyniosła 46,7% (tab. 4) i była prawie taka sama jak w 1997 r. (46,8%), a wykorzystanie miejsc noclegowych osiągnęło poziom 42% i było mniejsze tylko o 0,9%. W całym okresie sprawozdawczym (X. 97–IX.98) wykorzystanie zarówno miejsc, jak i pokoi było nieco mniejsze i wyniosło odpowiednio 46% i 42,1%. Zwiększyła się liczba Polaków nocujących w hotelach. Z noclegów skorzystało 5 169,6 tys. gości (tab. 2), z których większość (60,4%) to turyści krajowi; ich udział w stosunku do poprzedniego roku był większy o 2,6%. O tyle samo zmniejszył się udział cudzoziemców, których nocowało 2 047,9 tys. Stanowili oni 39,6% ogółu gości. Zmniejszyła się również ich liczba we wszystkich kategoriach hoteli. Zmiana ta wiąże się ze spadkiem wielkości ruchu przyjazdowego do Polski.

Rys. 3 Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w latach 1996–1998 (%)*

*Hotele, motele i pensjonaty – wykorzystanie pokoi, pozostała baza – wykorzystanie miejsc noclegowych.

Rodzaje obiektów: 1 - hotele, 2 - motele, 3 - pensjonaty, 4 - domy wycieczkowe, 5 - schroniska, 6 - schroniska młodzieżowe, 7 - ośrodki wczasowe, 8 - ośrodki kolonijne, 9 - ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10 - domy pracy twórczej, 11 - zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12 - campingi, 13 - pola biwakowe, 14 - obiekty noclegowe w ośrodkach do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15 - pokoje gościnne, 16 - kwatery agroturystyczne, 17 - zakłady uzdrowiskowe, 18 - inne obiekty wykorzystywane do turystyki

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Najwięcej spośród wszystkich turystów (krajowych i zagranicznych) zarejestrowanych w polskich hotelach (46,6%) nocowało w obiektach trzygwiazdkowych (tab. 2). Korzystało z nich 43,9% turystów krajowych i 50,7% zagranicznych. Pozostali Polacy nocowali przede wszystkim w hotelach niższych kategorii. Stanowili oni w dwugwiazdkowych 26,9%, a w jednogwiazdkowych 22,2% ogółu gości krajowych korzystających z hoteli. Niewielu z nich zatrzymuje się w hotelach wyższych kategorii: w czterogwiazdkowych 6,7%, a w pięciogwiazdkowym zaledwie 0,2%. Odmienna jest struktura udziału turystów zagranicznych w innych hotelach niż trzygwiazdkowe. Duża ich część korzystała zarówno z hoteli cztero- (19,5%), jak i dwugwiazdkowych (18,1%), co ósmy zatrzymał się w jednogwiazdkowych. Tylko 1,1% cudzoziemców nocowało w hotelu pięciogwiazdkowym. Wskaźniki te wcale nie wskazują na preferowanie przez gości zagranicznych hoteli wyższych kategorii, ale potwierdzają duży popyt na obiekty o średnim standardzie, z których korzystało aż 50,7% cudzoziemców.

Tabela 2. Turyści korzystający z hoteli w okresie I–IX 1998 r.

Kategorie	Liczba turystów korzystających z hoteli			Udział turystów w %		Udział turystów w wielkościach ogółem w %		
	ogółem	krajowych	zagranicznych	krajowych	zagranicznych	ogółem	krajowych	zagranicznych
Polska	5169557	3121706	2047851	60,4	39,6	100,0	100,0	100,0
*****	28505	5881	22624	20,6	79,4	0,6	0,2	1,1
****	609760	210104	399656	34,5	65,5	11,8	6,7	19,5
***	2409270	1371639	1037631	56,9	43,1	46,6	43,9	50,7
**	1194842	840180	354662	70,3	29,7	23,1	26,9	17,3
*	927180	693902	233278	74,8	25,2	17,9	22,2	11,4

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Turyści zagraniczni zdecydowanie dominują w hotelach wyższej kategorii i stanowią w hotelu pięciogwiazdkowym 79,4%, a w czterogwiazdkowych 65,5% gości (tab. 2). Większość z nich to biznesmeni. Ale już w hotelach trzygwiazdkowych nocuje więcej Polaków (58,8%), a ich liczba zwiększyła się o 6%. W dwugwiazdkowych i jednogwiazdkowych przeważali oni zdecydowanie: ich udział wynosił odpowiednio 70,5% i 74,8% i wzrósł o 1% i 1,4%. Wynika z tego, że coraz więcej turystów krajowych zaczyna preferować hotele o średnim standardzie. Jednak ich pobyty są krótsze niż cudzoziemców. W hotelach pięcio-, cztero- i trzygwiazdkowych zatrzymują się oni na 1,5, 1,7, i 1,7 noclegu; turyści zagraniczni spędzają tam 2,2, 2,1 i 2 noclegi (tab. 3). W hotelach wyższych kategorii ceny stanowią ewidentną barierę dla przeciętnego polskiego turysty, ale jego krótszy pobyt w obiektach o średnim standardzie świadczyć może, że i tutaj ceny są za wysokie. Są one wygórowane szczególnie w atrakcyjnych miejscowościach.

Wykorzystanie zdolności recepcyjnej hoteli różni się zależnie od kategorii obiektu (tab. 4). Należy też uwzględnić różną wielkość podaży. Największy popyt (w okresie I–IX. 98) zarejestrowano w hotelach trzygwiazdkowych, w których wynajęto 2 875,1 tys. pokoi, tj. 50,3% pokoi sprzedanych we wszystkich hotelach, wykorzystując połowę (49,9%). Nadal utrzymuje się trend charakteryzujący się tym, że hotele o wyższym standardzie są lepiej wykorzystane. W hotelu pięciogwiazdkowym działającym w Warszawie wynajęto aż 72% pokoi i 58,2% miejsc noclegowych, ale wykorzystanie pokoi znacznie się zmniejszyło: aż o 23,9% w porównaniu z poprzednim rokiem.

Jest to nadal bardzo wysoki wskaźnik, ale znamienne jest, że wraz ze zwiększeniem w 1998 r. liczby pokoi, w hotelu tym zmniejszyła się frekwencja. Być może jest to jednorazowe zjawisko; należy z zainteresowaniem oczekiwać na nowe obiekty tej klasy w Warszawie i obserwować ich wpływ na kształtowanie się wykorzystania miejsc. Zwiększyło się ono o 2,4% w obiektach czterogwiazdkowych, w których w 1998 r. sprzedano ponad połowę pokoi (59,9%) i niecałą połowę miejsc noclegowych (48,3%). W obiektach niższych kategorii wykorzystanie pokoi było wyraźnie mniejsze: w hotelach dwugwiazdkowych wyniosło 40,8%, a w jednogwiazdkowych — 36,9%. Mniej zróżnicowane było wykorzystanie miejsc noclegowych w hotelach średnio- i niskostandardowych. Osiągnęło ono wartości 42,4%, 41,6%, 38,1% — i też nie można go uznać za wysokie. Zatem poza hotelem pięciogwiazdkowym, w pozostałych obiektach nie sprzedano nawet połowy miejsc.

Tabela 3. Udzielone noclegi i długość pobytu w hotelach w okresie I–IX 1998 r.

Kategorie	Liczba udzielonych noclegów			Długość pobytów (liczba noclegów)		
	ogółem	turyści krajowi	turyści zagraniczni	ogółem	turyści krajowi	turyści zagraniczni
Polska	1917465	1452921	464544	1,9	1,8	2,0
*****	9776902	5741295	4035607	2,0	1,5	2,1
****	56456	8729	47727	2,0	1,7	2,1
***	1214503	366578	847925	1,8	1,7	2,0
**	4423120	2369402	2053718	1,8	1,8	1,8
*	2165358	1543665	621693	2,1	2,1	2,0

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Tabela 4. Zdolność recepcyjna hoteli i jej wykorzystanie w okresie I–IX 1998 r.

Kategorie	Zdolność recepcyjna		Wynajęte pokoje			Wykorzystanie miejsc noclegowych w %		Wykorzystanie pokoi w %	
						1997	1998	1997	1998
	nominalna liczba miejsc nocl.	nominalna liczba pokoi	ogółem	turyści krajowi	turyści zagraniczni				
Polska	23261294	12247487	5720616	3258363	2462253	42,9	42,0	46,8	46,7
*****	96921	63094	45457	6560	38897	84,2	58,2	95,9	72,0
****	2514152	1423695	852734	319923	532811	46,6	48,3	57,5	59,9
***	10422540	5759786	2875129	1515657	1359472	43,3	42,4	50,9	49,9
**	5199710	2624436	1071210	758051	313159	42,2	41,6	40,3	40,8
*	5027971	2376476	876086	658172	217914	40,5	38,1	37,2	36,9

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Pozostałe obiekty (motele i pensjonaty) przygotowały w okresie sprawozdawczym odpowiednio 956,4 i 2610,4 tys. pokoi. Była to oferta większa niż w 1997 r. o 19,1% i 17,5%. Ich wykorzystanie było podobne: 35,9% i 35,8%. W motelach utrzymało się ono na poziomie poprzedniego roku, w pensjonatach zaś frekwencja wzrosła: sprzedano o 2,9% pokoi więcej.

1.2. Obiekty specjalistyczne

Podaż tych obiektów wynosiła łącznie 20 268,8 noclegów, które zostały wykorzystane w 54,2%. Na tak wysoki wskaźnik rzutuje frekwencja w zakładach uzdrowiskowych, które obejmują sanatoria i szpitale sanatoryjne, gdzie długość pobytu nie jest dowolna, lecz określona w skierowaniu lekarskim. Wykorzystanie ich oferty, obejmującej 8 347,3 tys. miejsc, wyniosło 81% i było największe w całej bazie. Zdolność recepcyjna zarówno schronisk, jak i ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych była większa niż w poprzednim roku: odpowiednio 1 686,3 tys. i 10 235,2 tys. noclegów. Nadal rejestruje się małą frekwencję w schroniskach, w których wykorzystano 24,3% miejsc — jest to jeden z niższych wskaźników w całej bazie noclegowej. Mniejsze wykorzystanie zarejestrowano tylko na polach biwakowych i w kwaterach agroturystycznych. W ośrodkach szkoleniowo-wypoczynkowych zajęte było 37,2% miejsc: o 1,9% mniej niż w 1997 r.

1.3. Inne obiekty zakwaterowania zbiorowego

W tej bazie zdolność recepcyjną wykorzystano w 42,5% (zał. tab. 4). Jej użytkowanie jest bardziej zróżnicowane, i zmniejszyło się w większości obiektów. Wysokie wskaźniki frekwencji zarejestrowano w bazie wybitnie sezonowej, która większość miejsc udostępnia w budynkach lub w domkach turystycznych. Ponadto w krótkich okresach obsługuje ona duży ruch turystyczny związany z urlopami i wakacjami. Należy tu zaliczyć ośrodki kolonijne i wczasowe, które poza zakładami uzdrowiskowymi charakteryzują się najwyższymi wskaźnikami wykorzystania w całej bazie. W pierwszych obiektach wskaźnik osiągnął wartość 62,4% (zał. tab. 4) i w porównaniu z 1997 rokiem zmniejszył się o 0,8%. Niewielki tylko spadek wykorzystania, a zarazem wzrost tej bazy o 3,4 tys. miejsc wskazują, że istnieje nadal duży popyt na ten rodzaj wypoczynku dzieci i młodzieży. Tym bardziej, że baza ta obejmuje tylko obiekty przeznaczone wyłącznie lub głównie do świadczenia usług związanych z koloniami i nie jest jedyną, ponieważ wypoczynek dzieci i młodzieży organizowany jest również w domach wczasów dziecięcych oraz przystosowanych do tego celu placówkach oświatowych nie objętych sprawozdawczością GUS.

W ośrodkach wczasowych, w których ubyla znaczna liczba miejsc, wykorzystano co drugie miejsce (49,8%) i w porównaniu do 1997 r. był to niewielki spadek (0,9%). Ubytek miejsc i prawie takie samo coroczne wykorzystanie wskazuje na coraz mniejsze zainteresowanie wypoczynkiem w ośrodkach. Korzystało z nich o 206,6 tys. osób mniej niż w poprzednim roku. Także skróceniu ulega czas wypoczynku: część turystów nie wykupuje pełnych, dwutygodniowych turnusów, o czym świadczy średni pobyt kształtujący się na poziomie 7,7 noclegu.

Spośród pozostałych obiektów wykorzystanie w ponad 40% zarejestrowano w domach pracy twórczej (41%) oraz w bazie sezonowej: zespołach ogólnodostępnych domków turystycznych (40,9%) i ośrodkach do wypoczynku sobotnio-niedzielnego (43,4%). W tych ostatnich w porównaniu z 1997 r. zwiększyło się ono o 4,2 punktu procentowego. Wydaje się, że zmienia się ich funkcja, gdyż pobyt obejmujący 5,4 noclegu wskazuje, że nie jest to wyłącznie wypoczynek sobotnio-niedzielnny. Nadal bardzo małym zainteresowaniem turystów — w stosunku do oferowanych zasobów — cieszą się campingi i pola biwakowe, gdzie wykorzystanie wyniosło odpowiednio

26,7% i 13,7%. Ten ostatni wskaźnik jest najniższy w całej bazie noclegowej. Trzeba pamiętać, że są to średnie wartości, i mogą być one wyższe na atrakcyjnych obszarach turystycznych. Inne obiekty o takim charakterze obsługi (ruch w krótkim okresie sezonu letniego), zlokalizowane w różnych strefach krajobrazowych, osiągają lepsze wyniki, oferują one jednak przynajmniej zakwaterowanie w domkach turystycznych, co w pewnym stopniu uniezależnia pobyt od niekorzystnych warunków pogodowych.

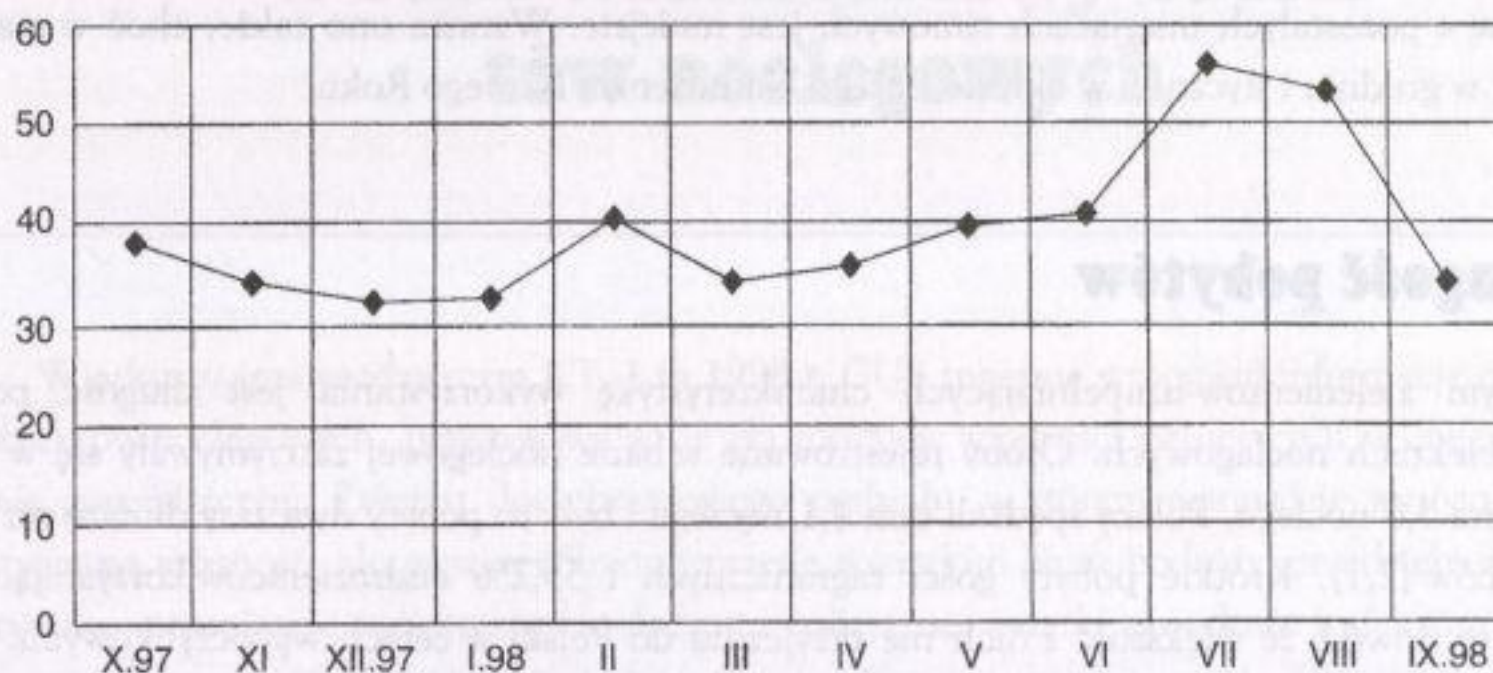
2. Pokoje gościnne i inne

Pobyty w kwaterach agroturystycznych — mimo dynamicznego rozwoju i prowadzonej promocji — nie cieszą się jeszcze dużym zainteresowaniem turystów. Ich średnie roczne wykorzystanie jest niewielkie: 20,3% (zał. tab. 4). Bardziej utrwaloną pozycję na rynku usług mają pokoje gościnne, o czym świadczy 33,2% sprzedanych miejsc. Może na to wpływać lokalizacja: na ogół pokoje gościnne funkcjonują w atrakcyjniejszych miejscowościach niż kwatery agroturystyczne, poza tym popyt na takie warunki spędzania urlopu jest jeszcze mały.

3. Sezonowość wykorzystania

Omówione wcześniej wskaźniki wykorzystania są wartościami średnimi, ale w poszczególnych miesiącach okresu sprawozdawczego są one zróżnicowane (rys. 4). Przedstawione w załączniku tabelarycznym 5 wartości miesięczne w różnych rodzajach bazy potwierdzają bardzo duże nasilenie wyjazdów turystycznych w okresie letnim, a szczególnie w lipcu i sierpniu. Wyraźnie wtedy wzrasta wykorzystanie większości rodzajów bazy, osiągając najwyższe wartości w roku. W niektórych obiektach szczyt ruchu przypada na inne miesiące. W hotelach zarejestrowano najwyższe wykorzystanie w maju, czerwcu i wrześniu 1998 r. oraz w październiku 1997 r., kiedy wynajęto nieco ponad 50% pokoi. Niewielki spadek ruchu w lipcu i w sierpniu (poniżej 50%) wiąże się z urlopowymi wyjazdami Polaków na wypoczynek nad morze, w góry i nad jeziora. Wówczas hotele w miastach są wykorzystywane w mniejszym stopniu. Także w schroniskach młodzieżowych najwyższą frekwencję notuje się w maju, w więc w okresie liczniejszych wycieczek szkolnych.

W części bazy wykorzystanie w dwóch miesiącach letnich jest także najlepsze, ale nie przekracza 50% oferowanych miejsc (zał. tab. 5). W schroniskach wynajęto około 36%, na campingach 40%, w pokojach gościnnych 46–48%, w kwaterach agroturystycznych 35–36%, a w domach wycieczkowych nieco mniej niż 50%. Niekiedy mimo szczytu urlopowego wykorzystanie jest bardzo małe: np. na polach biwakowych sprzedano tylko 17–18% miejsc. Poza lipcem i sierpniem w wymienionej bazie frekwencja wyraźnie się zmniejsza. Także w motelach i „innych obiektach wykorzystywanych do turystyki” popyt w okresie letnim nie przekracza 50% oferty; wykorzystanie w większości pozostałych miesięcy jest niewiele mniejsze.

Rys. 4. Wykorzystanie miejsc w turystycznej bazie noclegowej w okresie X.1997–IX.1998

W pozostałej bazie wyraźnie zaznacza się wzrost frekwencji w szczycie letnim. Tylko w pensjonatach wykorzystuje się nieco ponad 50% pokoi; w innych obiektach znacznie więcej. Ponad 70% sprzedanych miejsc zanotowano w ośrodkach kolonijnych i wczasowych. Wielkość frekwencji świadczy o dużym wciąż popycie na wypoczynek letni w ośrodkach wczasowych. Ponad 60% miejsc wynajęto w ośrodkach szkoleniowo-wypoczynkowych, domach pracy twórczej i zespołach ogólnodostępnych domków turystycznych. Takie wartości wykorzystania występują przynajmniej w jednym miesiącu letnim, i jest nim prawie zawsze lipiec. W sierpniu w tych obiektach, jak i w pozostałych o charakterze wypoczynkowym, frekwencja jest nieco mniejsza. Obserwacje wykazują, że około 15 sierpnia znaczna część turystów krajowych kończy pobyty urlopowo-wakacyjne i wyjeżdża z regionów wypoczynkowych. Mniej ich także przyjeżdża. Poza letnim okresem wczasowym wskaźniki znacznie się zmniejszają: wykorzystanie spada do poziomu 20–35%.

W odróżnieniu od frekwencji w omówionych obiektach, zupełnie inaczej przedstawia się wykorzystanie zakładów uzdrowiskowych. Okazuje się, że popyt na kuracje w 1998 r. był nadal wysoki. Wykorzystanie zakładów było największe spośród wszystkich obiektów — na ogół ponad 80% — i najbardziej wyrównane w ciągu roku. Należy przypomnieć, że 1998 r. był ostatnim przed reformą służby zdrowia, która obejmuje również sanatoria: m.in. w zakresie zwiększenia odpłatności za pobyty, co może ograniczyć w następnych latach ich dostępność dla niektórych grup społecznych. Mniej zaś kuracjuszy — to mniejsze wykorzystanie tych placówek.

Warto zwrócić też uwagę na wpływ zimowych ferii szkolnych na wykorzystanie obiektów. W lutym, w porównaniu ze styczniem i marcem, zwiększa się frekwencja — przede wszystkim w bazie wypoczynkowej i w niektórych obiektach: pensjonatach, schroniskach, ośrodkach wczasowych i ośrodkach wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, w domach pracy twórczej i pokojach gościnnych. Wykorzystanie wzrasta co najmniej o 10%, ale nie osiąga wartości miesięcy letnich. Największy wzrost w okresie lutego i najwyższe wykorzystanie zimowe w tej grupie obiektów notuje się w ośrodkach wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, w których wynajęto 53% miejsc. W pozostałych nie przekracza ono 50%, a wśród nich największe wykorzystanie notują ośrodki wczasowe (44,2%) i pensjonaty (40,6). Wraz z dziećmi i młodzieżą ferie spędza

także pewna część rodziców. Większa frekwencja w obiektach jest niewątpliwie pozytywnym zjawiskiem, lecz wcale nie świadczy o większej preferencji dla urlopów zimowych, gdyż wykorzystanie obiektów w pozostałych miesiącach zimowych jest mniejsze. Wzrasta ono także, choć w małym stopniu, w grudniu i styczniu: w okresie Bożego Narodzenia i Nowego Roku.

4. Długość pobytów

Jednym z elementów uzupełniających charakterystykę wykorzystania jest długość pobytów w obiektach noclegowych. Osoby rejestrowane w bazie noclegowej zatrzymywały się w niej średnio na 3,8 noclegu. Polacy spędzali tam 4,1 noclegu i były to pobyty dwa razy dłuższe niż cudzoziemców (2,1). Krótkie pobyty gości zagranicznych i 55,2% cudzoziemców korzystających z hoteli to dowód, że większość z nich nie przyjeżdża do Polski w celach wypoczynkowych. Zatrzymywali się oni we wszystkich rodzajach obiektów. Z wyjątkiem hoteli, moteli i ośrodków wypoczynku świątecznego — w tych ostatnich nocowało tylko 48 osób — ich pobyty w pozostałej bazie były krótsze niż gości krajowych. Najdłuższe pobyty Polaków: 17,1 noclegu, zarejestrowano w zakładach uzdrowiskowych, ale nie wyczerpują one okresu określonego przez skierowania lekarskie (24 dni). Zaznacza się już zapewne wpływ krótszych kuracji komercyjnych.

Kolejnym pod względem długości pobytu segmentem wypoczynku są kolonie, na których dzieci i młodzież przebywają przez pełny turnus (13,3 n.). W wyjazdach wczasowych turystów krajowych zachodzi znaczna zmiana, polegająca na rezygnacji z powszechnych w latach poprzednich turnusów dwutygodniowych. Średnia 7,7 noclegu świadczy o tym, że część pobytów w ośrodkach jest już krótsza.

W innych obiektach turyści zatrzymywali jeszcze krócej. Zwracają uwagę około tygodniowe pobyty w ośrodkach wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego (5,4 n.), domkach turystycznych (5,6), a szczególnie w kwaterach agroturystycznych (5,5), których wykorzystanie — jak wcześniej wspomniano — jest małe, ale turyści zatrzymują się tam przynajmniej na tygodniowy wypoczynek. Niewiele mniej noclegów zarejestrowano w obiektach, które też obsługują głównie ruch wypoczynkowy, przynajmniej w regionach o takiej funkcji: w pensjonatach (4,6), ośrodkach szkoleniowo-wypoczynkowych (4,3), domach pracy twórczej (4,7), pokojach gościnnych (4,7), na campingach (4,5) i na polach biwakowych (3,8). Te dwa ostatnie rodzaje bazy są słabo wykorzystywane, ale średni pobyt, jak się okazuje, trwa tam kilka dni. W obiektach, które obsługują turystykę wędrowną i wycieczkową lub leżą przy trasach komunikacyjnych i obsługują gości, dla których nocleg jest przerwą w dalszej podróży, liczba noclegów była mniejsza. W domach wycieczkowych, schroniskach, schroniskach młodzieżowych nie przekroczyła 2,3 noclegu; na niecałe 2 dni turyści zatrzymywali się w hotelach (1,8 n.) i w motelach (1,2).

V. Stan własnościowy obiektów noclegowych

W arkuszu sprawozdawczym KT-1 za 1998 r. GUS znacznie wzbogacił informacje o własności obiektów noclegowych, przystosowując je do rodzajów własności istniejących w obecnym systemie gospodarczym. Zamiast dotychczasowego podziału, w którym wprowadzono także prywatną własność, ale wyszczególniono przede wszystkim biura podróży, przedsiębiorstwa turystyczne, organizacje turystyczne, społeczne i polityczne, związki zawodowe i niektóre resorty — wprowadzono sześć rodzajów własności: Skarbu Państwa, państwowych osób prawnych, krajowych osób fizycznych, innych krajowych podmiotów prawnych, własność komunalną oraz zagraniczną.

Mienie Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych stanowi własność państwową, a wraz z komunalną oraz mieszaną z przewagą kapitału (mienia) sektora publicznego tworzy sektor publiczny. Sektor prywatny obejmuje krajową własność prywatną osób fizycznych oraz innych podmiotów prywatnych, a także własność zagraniczną oraz własność mieszaną z przewagą kapitału (mienia) sektora prywatnego.

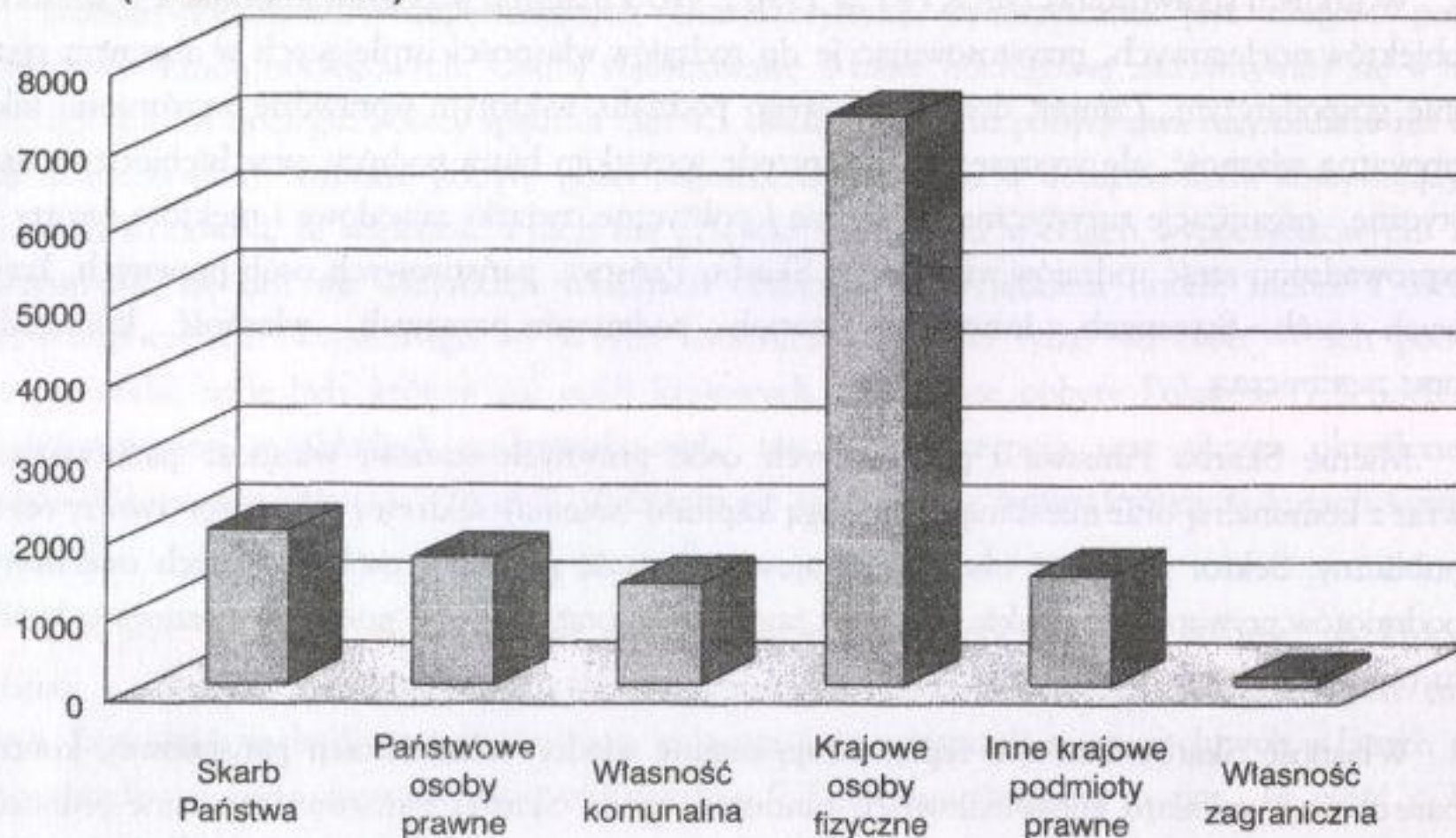
Własność Skarbu Państwa reprezentują organy władzy, administracji państwowej, kontroli państwowej, wymiaru sprawiedliwości, fundusze, spółki Skarbu Państwa oraz inne jednostki. Państwowe osoby prawne to przedsiębiorstwa państwowe, spółki państwowych osób prawnych, fundusze i inne. Do segmentu komunalnego należą jednostki samorządu terytorialnego, w tym przedsiębiorstwa komunalne, spółki, w których gmina lub inna komunalna osoba prawna ma wszystkie udziały lub akcje, oraz fundacje założone przez gminę. Krajowe osoby fizyczne to osoby lub spółki cywilne prowadzące działalność gospodarczą w oparciu o ewidencję działalności gospodarczej. Do innych krajowych podmiotów prawnych należą spółki prawa handlowego (jawne, komandytowe, z ograniczoną odpowiedzialnością oraz akcyjne), organizacje społeczne, stowarzyszenia, spółdzielnie i ich związki, fundacje, jednostki samorządu gospodarczego i związkowego, jednostki organizacji wyznaniowych.

Już poprzednio prezentowana przez GUS struktura własności wykazywała, że w ostatnich latach zaszły wyraźne zmiany wielkości zasobów noclegowych poszczególnych właścicieli oraz rodzajów własności. Poza dynamicznie rozwijającą się bazą osób fizycznych i prywatnych biur podróży, u większości pozostałych zmniejszyła się liczba miejsc noclegowych. Część bazy zmieniła funkcję albo zachowała dotychczasową i zmieniła właściciela, a nawet została zlikwidowana; niektóre jednostki państwowe przekształciły się w spółki prawa handlowego. Największe ubytki zanotowano w grupie wojewódzkich, lokalnych i regionalnych przedsiębiorstw turystycznych, w bazie PTTK, BPiT ZSP „Almatur”, „Harcturu” i FWP.

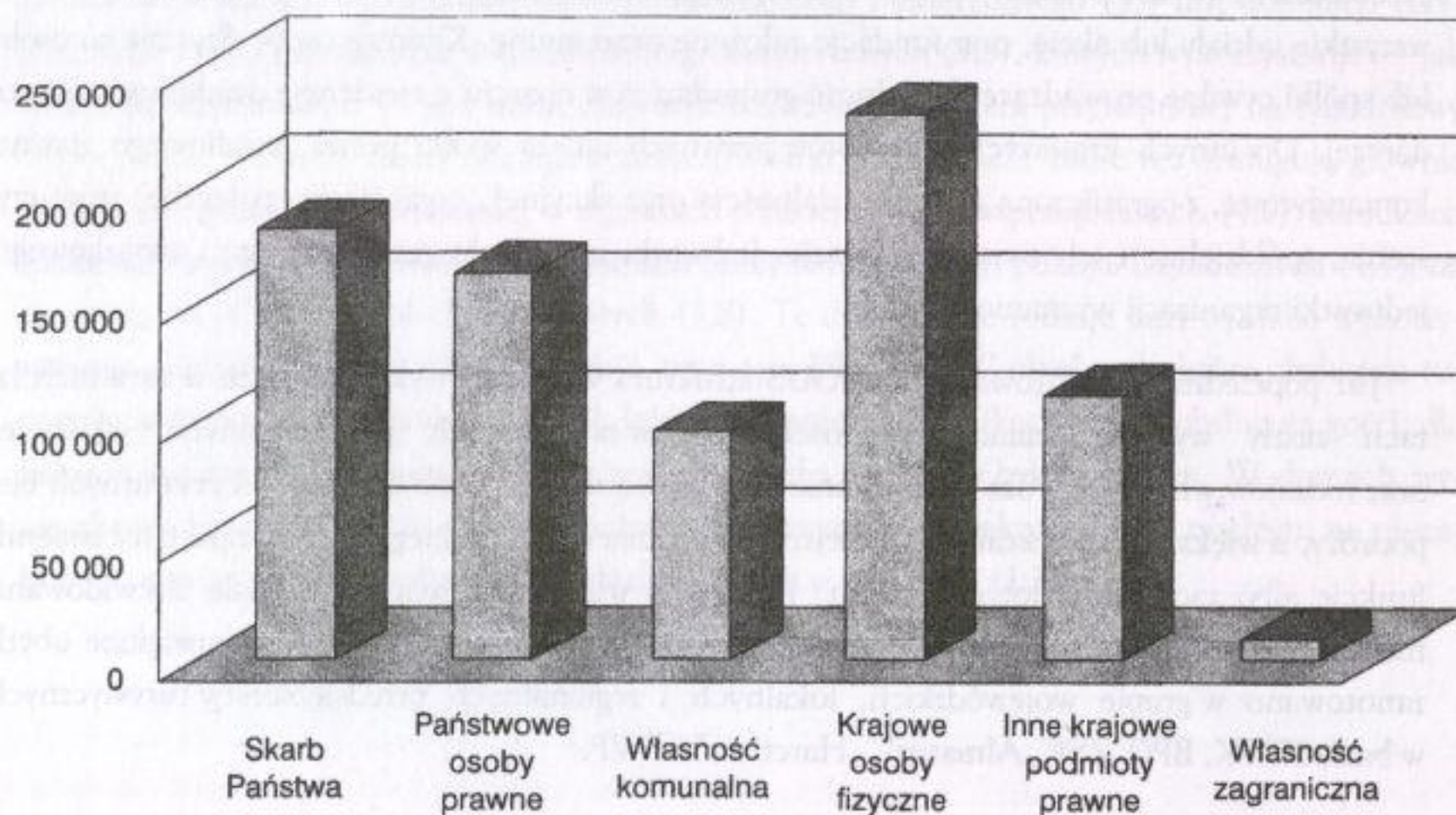
1. Stan własnościowy bazy noclegowej według gestorów

Największymi zasobami dysponują osoby fizyczne, które zdecydowanie dominują pod względem liczby obiektów (rys. 5). Oferują w nich też najwięcej miejsc, ale przewaga nie jest już tak wyraźna jak poprzednio, szczególnie w stosunku do bazy państwowej (rys. 6). Porównanie obu rysunków daje wyobrażenie, jak duże obiekty (liczba miejsc) posiadają poszczególni gestorzy.

Rys. 5. Struktura własności obiektów noclegowych w 1998 r. według gestorów (liczba obiektów)

Rys. 6. Struktura własności turystycznej bazy noclegowej w 1998 r. według gestorów (liczba miejsc noclegowych)

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Strukturę bazy będącej własnością poszczególnych gestorów przedstawiają załączniki tabelaryczne 6 i 7. W sektorze państwowym i spółek prywatnych największą bazę stanowią ośrodki wczasowe. Wśród zasobów, których właścicielem jest Skarb Państwa, liczą one 698 (35,6%) obiektów i 65 776 (36,3%) miejsc, a państwowe osoby prawne, wśród których dominują przedsiębiorstwa państwowe, posiadają 714 ośrodków liczących 62 259 miejsc, co stanowi odpowiednio 43,9% i 38,2% ich bazy. Również w zasobach innych krajowych podmiotów prawnych (spółek prywatnych) placówki wczasowe są największą bazą, obejmującą 40,3% obiektów i 42,1% miejsc. Pozostała baza tych gestorów jest znacznie mniejsza. Co dziesiąty obiekt w zasobach Skarbu Państwa to schronisko młodzieżowe, ośrodek szkoleniowo-wypoczynkowy oraz „inny obiekt wykorzystywany do turystyki”, a także 15,4% miejsc w hotelach. W bazie państwowych osób prawnych 10,7% miejsc oferują zakłady uzdrowiskowe.

Inną strukturę reprezentuje baza będąca własnością komunalną. Z ogółu jej zasobów 22,5% to schroniska młodzieżowe; ponadto jest tam 14% ośrodków wczasowych, 10,3% zespołów ogólnodostępnych domków turystycznych oraz 11,6% pól biwakowych — a więc jest to przeważnie baza o niższym standardzie i tańsza. Pod względem liczby miejsc największy udział mają pola biwakowe i campingi, oferujące 23,4% i 18,5% ogółu miejsc znajdujących się w skomunalizowanych obiektach.

Bardzo mała baza należy do właścicieli zagranicznych: obejmuje ona tylko 90 obiektów liczących 8841 miejsc. Preferowanymi przez cudzoziemców obiektami — budowanymi lub kupowanymi przez nich — są hotele i ośrodki wczasowe. Należy do nich po 31 takich placówek, które stanowią po 34,4% całości ich zasobów. W bazie tej dominują jednak hotele, liczące 4 656 miejsc, których udział wynosi 52,7% wszystkich miejsc w obiektach będących własnością zagraniczną. Ośrodki wczasowe, liczące 2 499 miejsc (28,3%), to małe placówki, oferujące średnio po 80 miejsc.

W sektorze prywatnym, w bazie krajowych osób fizycznych (prowadzących działalność gospodarczą), największe zasoby to 4 604 pokoje gościnne oferujące 74 160 miejsc, co stanowi aż 63,1% obiektów i 32,1% miejsc będących ich własnością. W ośrodkach wczasowych znajduje się 17,6% ogółu miejsc tego sektora własności. Należy przypomnieć, że do bazy pokoi gościnnych zalicza się też bazę hotelarską, ale znaczną jej część stanowią placówki kilkupokojowe, a więc obiekty liczne i bardzo małe. Ich liczba może w pewnym stopniu deformować rzeczywiste proporcje własności. W zasobach spółek prywatnych dominują ośrodki wczasowe, których udział wynosi ponad 40% obiektów i miejsc w całej bazie tych gestorów.

2. Struktura własności obiektów noclegowych

Faktyczny stan prywatyzacji polskich turystycznych zasobów noclegowych obrazuje struktura własności poszczególnych rodzajów obiektów (zał. tab. 8 i 9). Pomijając prywatną bazę zagraniczną, której udział jest niewielki, można stwierdzić, że większość obiektów (64%) jest sprywatyzowana. Spośród 8605 placówek prywatnych 84,8% należy do osób fizycznych, a 15,2% do spółek. Baza samych osób fizycznych stanowi 54,2% wszystkich obiektów. Na te wielkości rzutują duże zasoby pokoi gościnnych. Operując liczbą 343 028 miejsc, które znajdują się w prywatnej bazie (bez zagranicznej), otrzymujemy inny, znacznie mniejszy wskaźnik — tylko 43,3% ogólnej podaży miejsc (zał. tab. 9). Miejsca w bazie państwowej stanowią 43,5%, a w komunalnej 12,1%. Tak więc w placówkach nie sprywatyzowanych znajduje się większość, bo 55,6% ogółu miejsc. Największe zasoby (29,2% miejsc) oferują obiekty prywatne osób fizycznych. Jest to nadal najwyższy udział, ale nie odbiega on znacznie od zasobów miejsc w placówkach Skarbu Państwa (22,9%) i obiektach państwowych osób prawnych (20,6%).

Także w poszczególnych segmentach bazy prywatna własność (krajowe osoby fizyczne i inne krajowe podmioty prawne) stanowi większość albo ma największy udział zarówno pod względem liczby placówek, jak i miejsc noclegowych (zał. tab. 8, 9, rys. 7). Prywatne są prawie wszystkie pokoje gościnne (94,9%) i kwatery agroturystyczne (99,3%). Zdecydowana ich większość, odpowiednio 92,9% i 98,6%, należy do osób prawnych. Także własnością prywatną jest większość placówek w innych segmentach bazy. Krajowa własność prywatna to 499 hoteli — 54,9% wszystkich takich obiektów. Z tej liczby 71,9% należy do osób fizycznych. Ale w tych hotelach mieści się 40,9% ogółu miejsc w tych placówkach. Średnia wielkość hotelu będącego własnością osób fizycznych to 60–70 miejsc. Spółki prywatne prowadzą większe obiekty: na 90–100 miejsc. Sprywatyzowana jest większość moteli (81,4%) i pensjonatów (82,6%), w których znajduje się odpowiednio ponad 76,5% i 76,4% miejsc, a także ponad 50% domów wycieczkowych i schronisk, skupiających ponad połowę miejsc w tych obiektach.

W pozostałej bazie prywatną własnością są mniejsze zasoby, ale ich udział jest duży. Prywatną własnością są obiekty i miejsca w ponad 30% ośrodków wczasowych, w ponad 40% ośrodków kolonijnych i zespołów ogólnodostępnych domków turystycznych. Spośród campingów 42,8% to obiekty prywatne, które oferują 36,7% miejsc. Także sprywatyzowane jest ponad 30% pól biwakowych, obejmujących jednak tylko ponad 20% miejsc. Jak wynika z tych danych, prywatna baza funkcjonuje zarówno w sektorze nisko- jak wysokostandardowych obiektów. Większość z nich jest własnością osób fizycznych; inne krajowe podmioty prawne posiadają nieco więcej schronisk, ośrodków wczasowych, ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych i ośrodków wypoczynku świątecznego oraz znacznie więcej domów pracy twórczej (zał. tab. 8).

Duża część bazy pozostaje własnością państwową. Jest to 3 588 (26,7%) obiektów i 344 293 (43,5%) miejsc (zał. tab. 9 i 10). Własność państwową stanowi ponad połowa (53,9%) ośrodków wczasowych i 56% miejsc, a udział Skarbu Państwa i państwowych osób prawnych jest podobny — po około 27% ośrodków oraz 28,8% i 27,2% miejsc. Również ponad połowa zakładów uzdrowiskowych skupiających 65,7% miejsc należy do państwowych osób prawnych, a łącz-

nie z obiektami Skarbu Państwa stanowi to aż 76,4% zakładów i 80,8% miejsc. Stan ten ulegnie zmianie, ponieważ te zakłady są przeznaczone do prywatyzacji w 2000 r. i latach następnych.

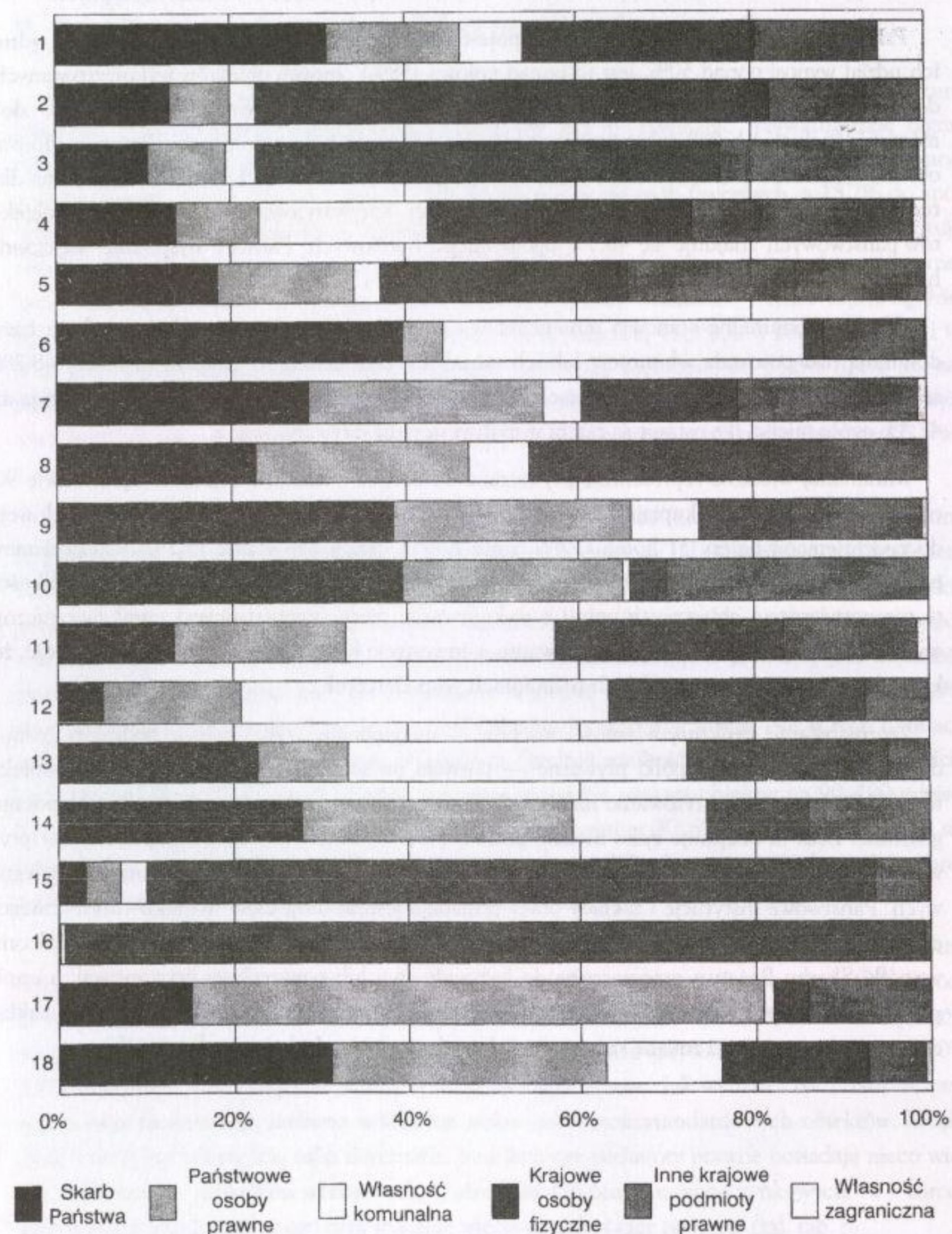
Przewaga państwowych obiektów występuje też w niektórych innych segmentach bazy, gdzie ich udział wynosi ponad 50%. Jest to ponad połowa (58%) „innych obiektów wykorzystywanych do turystyki” (62% miejsc), a więc placówek instytucji państwowych: internatów, domów studenckich i hoteli robotniczych, z których większość należy do Skarbu Państwa (36,6% obiektów), a także 69,7% ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych (66% miejsc). Tak istotna dla turystyki baza, jaką są hotele jest w większości sprywatyzowana, ale w 30,9% obiektów państwowych znajduje się 46,5% ogółu miejsc hotelowych. Państwo dysponuje większymi hotelami niż właściciele prywatni: liczącymi średnio około 150 miejsc.

Obiekty komunalne stanowią mniejszość w całości zasobów, chociaż niektóre rodzaje bazy dominują nad pozostałą własnością lub ich udział jest dość znaczący. Zaliczyć tu należy 48,2% schronisk młodzieżowych (42,4% miejsc), po 32% pól biwakowych i campingów, które oferują aż 42,4% ogółu miejsc. Te ostatnie są zatem w małym stopniu sprywatyzowane.

Minimalną wielkość reprezentuje prywatna baza będąca własnością zagraniczną: zaledwie 90 obiektów (0,7%), które skupiają 1,1% ogółu miejsc. Największy jest jej udział w bazie hotelowej: do cudzoziemców należy 31 hoteli (3,4% ogółu hoteli) oraz 4 656 miejsc (5,2%). Cudzoziemcy posiadają tyle samo ośrodków wczasowych, ale jest to zaledwie 1,1% obiektów tej bazy. Wielkości te nie potwierdzają obiegowych opinii o wykupywaniu nieruchomości przez kapitał zagraniczny ani nie świadczą o jego dużym zaangażowaniu w inwestycje hotelowe. Należy jednak pamiętać, że kapitał ten występuje też w polskich podmiotach gospodarczych.

Zróżnicowanie struktury własności zasobów — uwzględniając tylko polskie podmioty gospodarcze: osoby fizyczne i spółki prywatne — pozwala na stwierdzenie, że ponad połowa obiektów (63,9%) jest sprywatyzowana; należy jednak pamiętać, że większość tych zasobów to pokoje gościnne. Baza ta obejmuje tylko niecałą połowę (43,3%) miejsc noclegowych, gdyż sektor prywatny to przede wszystkim małe obiekty: prywatna placówka liczy średnio 40 miejsc noclegowych. Państwowe instytucje i zakłady pracy posiadają jeszcze dużą część majątku turystycznego, co świadczy o tym, że niechętnie się go pozbywają. Część zakładów jest już przekształcona w spółki Skarbu Państwa przeznaczone do indywidualnej lub powszechnej prywatyzacji, a część postawiono w stan likwidacji. Być może przyspieszenie procesu przekształcania tych zakładów przyspieszy również zmianę statusu posiadanych przez nie obiektów noclegowych.

Rys. 7. Struktura własności według rodzajów obiektów w 1998 r. (% miejsc)

Rodzaje obiektów: 1 - hotele, 2 - motele, 3 - pensjonaty, 4 - domy wycieczkowe, 5 - schroniska, 6 - schroniska młodzieżowe, 7 - ośrodki wczasowe, 8 - ośrodki kolonijne, 9 - ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10 - domy pracy twórczej, 11 - zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12 - campingi, 13 - pola biwakowe, 14 - obiekty noclegowe w ośrodkach do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15 - pokoje gościnne, 16 - kwatery agroturystyczne, 17 - zakłady uzdrowiskowe, 18 - inne obiekty wykorzystywane do turystyki

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS

3. Struktura użytkowania bazy noclegowej

W 1998 r. wśród zarządzających zasobami noclegowymi przeważają ich właściciele (zał. tab. 10, rys. 8), którzy prowadzą większość bazy: 83,3% obiektów, w których znajduje się 75,1% miejsc. Dominują oni prawie we wszystkich rodzajach zasobów; w każdej grupie prowadzą przynajmniej 60% obiektów i dysponują ponad połową miejsc noclegowych. Pozostałe 16,7% obiektów, skupiających 24,9% miejsc, oddano w dzierżawę innym użytkownikom. Ale prowadzą oni jedynie większość schronisk: 66,7%, reprezentujących 65,5% miejsc. Najwięcej obiektów zarządzanych przez właścicieli jest w grupach ośrodków wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego (90,7%), pokoi gościnnych (92,9%) i kwater agroturystycznych (98,2%); ponadto co najmniej 80% moteli, pensjonatów, ośrodków wczasowych i szkoleniowo-wypoczynkowych. Warto podkreślić, że niektórzy dzierżawcy, choć należy do nich mniejsza liczba obiektów, mają do dyspozycji nieco ponad 30% miejsc. Dotyczy to schronisk młodzieżowych, ośrodków kolonijnych, pól biwakowych, „innych obiektów wykorzystywanych do turystyki”. Jeszcze więcej (40,9%) miejsc oferują dzierżawione campingi. Właściciele nie są bezpośrednio zaangażowani w prowadzenie 200 hoteli o 20 247 miejscach, a więc obiektów o średniej liczbie około 100 miejsc, oraz 505 ośrodków wczasowych liczących 53 092 miejsca.

Ogólna struktura użytkowania wskazuje, że większość bazy jest użytkowana przez swoich właścicieli. Potwierdzają to również dane o użytkowaniu poszczególnych rodzajów obiektów przez określonych gestorów (zał. tab. 11). Sektor publiczny jest bezpośrednio zaangażowany w prowadzenie większości własnych obiektów, co można uznać za niekorzystne zjawisko, ponieważ długookresowa dzierżawa pozwoliłaby użytkownikom na inwestycje podnoszące standard. Warto odnotować, że również właściciele prywatni, w tym zagraniczni, wynajmują swoje obiekty innym użytkownikom.

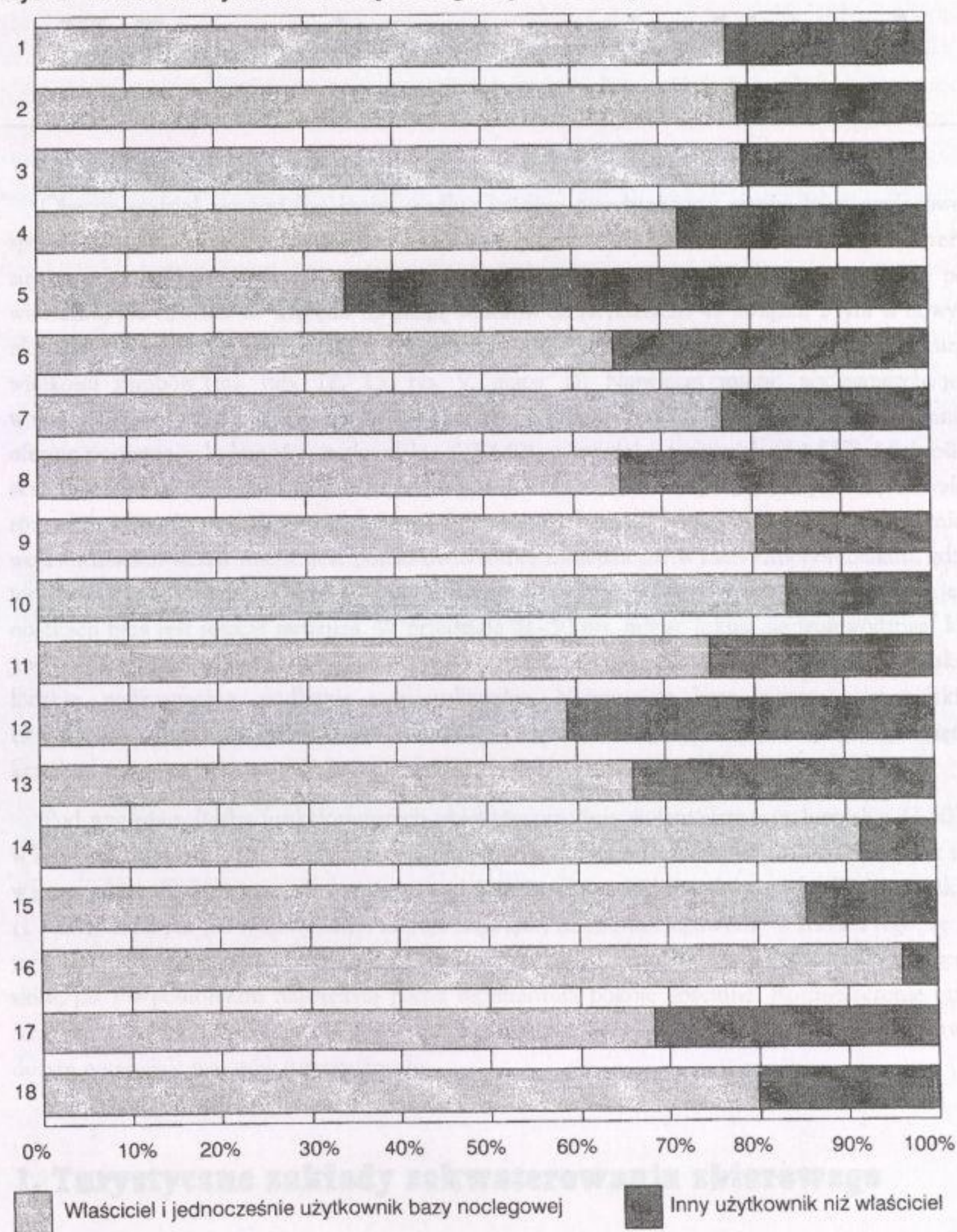
W całości prowadzone są przez właścicieli tylko niektóre rodzaje bazy, obejmujące jednostkowe obiekty. Tak więc Skarb Państwa prowadzi wszystkie swoje motele (9), państwowe osoby prawne i spółki prywatne — kwatery agroturystyczne (1 i 4), samorząd komunalny i osoby fizyczne — domy pracy twórczej (1 i 4). Ponadto podmioty gospodarcze, których właścicielem jest Skarb Państwa, są bezpośrednio zaangażowane w prowadzenie ponad połowy prawie wszystkich obiektów, oprócz domów wycieczkowych i zakładów uzdrowiskowych, w tym 100% wspomnianych moteli i ponad 80% ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych, zespołów ogólnodostępnych domków turystycznych, ośrodków wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego (zał. tab. 11). Baza ta, poza schroniskami i campingami, obejmuje też ponad połowę miejsc. Podobnie użytkowana jest baza zakładów państwowych: tylko większość moteli i schronisk jest dzierżawiona. Podmioty państwowe prowadzą blisko 80% własnych ośrodków wczasowych. Kierują nimi działy socjalne lub inne jednostki organizacyjne zakładów. Baza ta w początkowym okresie transformacji gospodarczej stanowiła duże obciążenie finansowe dla często źle prosperujących zakładów pracy, które się jej pozbywały.

Więcej zasobów oddają w dzierżawę innym użytkownikom samorządy terytorialne. Wynajmują one wszystkie schroniska (5), większość hoteli, moteli i pensjonatów, ośrodków kolonijnych i

ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych. Oprócz tych ostatnich, skupiają też większość miejsc. Również zasoby osób fizycznych i spółek prywatnych są prowadzone przez inne podmioty gospodarcze, ale jest to niewielka część obiektów i miejsc noclegowych.

Podobne zjawisko występuje w bazie będącej własnością zagraniczną: tutaj większością miejsc w zespołach ogólnodostępnych domków turystycznych, pokojach gościnnych i innych obiektach wykorzystywanych do turystyki dysponują inni użytkownicy, ale są to nieduże zasoby. Również część pokoi gościnnych nie jest prowadzona przez swoich właścicieli, ale należy pamiętać, że ten segment bazy obejmuje też obiekty hotelarskie nie spełniające określonych wymogów kwalifikacyjnych, i zapewne to one są dzierżawione przez innych użytkowników.

Trudno ustalić dynamikę zmian własnościowych bazy noclegowej od początku okresu transformacji gospodarczej, ponieważ dane dotyczące własności zarejestrowano dopiero w 1998 r. Można więc scharakteryzować tylko obecny stan prywatyzacji. Chociaż większość rodzajów obiektów stanowi własność prywatną, największy udział, nieco ponad połowę, mają w nich pokoje gościnne, a więc placówki małe. Funkcjonowały one jako własność prywatna również w poprzednich dziesięcioleciach. Obecnie rozwijają się bardzo dynamicznie i oferują niewiele mniejszą liczbę miejsc niż hotele. Struktura własności i użytkowania turystycznych placówek noclegowych będących we władaniu sektora publicznego i prywatnego nie pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że branża turystyczna jest najbardziej sprywatyzowaną dziedziną gospodarki w Polsce. O dużym stopniu prywatyzacji świadczą sektory obejmujące biura podróży, turystyczne firmy przewozowe oraz inną infrastrukturę turystyczną, ale nie baza, której stan własności wskazuje, że teza ta jest tylko w części prawdziwa. Mimo to zasoby noclegowe działają na zasadach komercyjnych.

Rys. 8. Struktura użytkowania bazy noclegowej w 1998 r. (% miejsc)

Rodzaje obiektów: 1 - hotele, 2 - motele, 3 - pensjonaty, 4 - domy wycieczkowe, 5 - schroniska, 6 - schroniska młodzieżowe, 7 - ośrodki wczasowe, 8 - ośrodki kolonijne, 9 - ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10 - domy pracy twórczej, 11 - zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12 - campingi, 13 - pola biwakowe, 14 - obiekty noclegowe w ośrodkach do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15 - pokoje gościnne, 16 - kwatery agroturystyczne, 17 - zakłady uzdrowiskowe, 18 - inne obiekty wykorzystywane do turystyki

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS

VI. Baza noclegowa w województwach

Obecny podział terytorialny kraju, według którego przedstawiono zasoby bazy noclegowej, spowodował inne niż dotychczas jej zróżnicowanie przestrzenne. Nowe województwa charakteryzuje nowa jakość nie tylko ze względu na ich liczbę oraz na znaczne różnice w wielkości powierzchni, ale również ze względu na rangę walorów turystycznych. W związku z tym w nowym układzie terytorialnym poszczególne województwa charakteryzują się znacznym zróżnicowaniem wielkości zasobów (zał. tab. 12, 13, rys. 9, mapa 1). Najwięcej miejsc noclegowych jest w województwach zachodniopomorskim (151 554) i pomorskim (126 872); już znacznie mniej oferują następne w kolejności: małopolskie (93 640), warmińsko-mazurskie (64 559) i dolnośląskie (58 560). Mimo że te jednostki zaliczają się do obszarów o największym potencjale walorów turystycznych, można zauważyć wyraźne różnice w ich zagospodarowaniu: w dwóch ostatnich województwach liczba miejsc jest ponad dwukrotnie mniejsza niż w zachodniopomorskim, gdzie jest 19,1% ogółu miejsc, a więc co piąte znajduje się w tym województwie. W pozostałych jednostkach baza jest jeszcze mniejsza. W przedziale 31–50 tys. miejsc lokują się województwa: kujawsko-pomorskie, mazowieckie, śląskie i wielkopolskie, a w przedziale 10–30: lubelskie, lubuskie, łódzkie, podkarpackie, podlaskie i świętokrzyskie. Najmniejsza baza występuje w opolskim (9 916), ale jej wielkość jest zbliżona do zasobów świętokrzyskiego (10 048). Między woj. świętokrzyskim a pozostałymi województwami występują już większe różnice.

Pod względem liczby funkcjonujących obiektów przoduje województwo małopolskie (2 503), w którym koncentruje się 18,6% wszystkich obiektów w Polsce (zał. tab. 13). Nieco mniej jest ich w pomorskim (2 340), a już wyraźnie mniejsze zasoby znajdują się w zachodniopomorskim (1 841), które, jak już wspomniano, oferuje najwięcej miejsc noclegowych. Wynika z tego, że na jego terenie funkcjonują obiekty o większej liczbie miejsc. Zarówno w województwie małopolskim, jak i w pomorskim największą podaż reprezentują pokoje gościnne. Rozmieszczenie przestrzenne wszystkich rodzajów obiektów wskazuje na dominację pod tym względem województw o dużym potencjale walorów turystycznych.

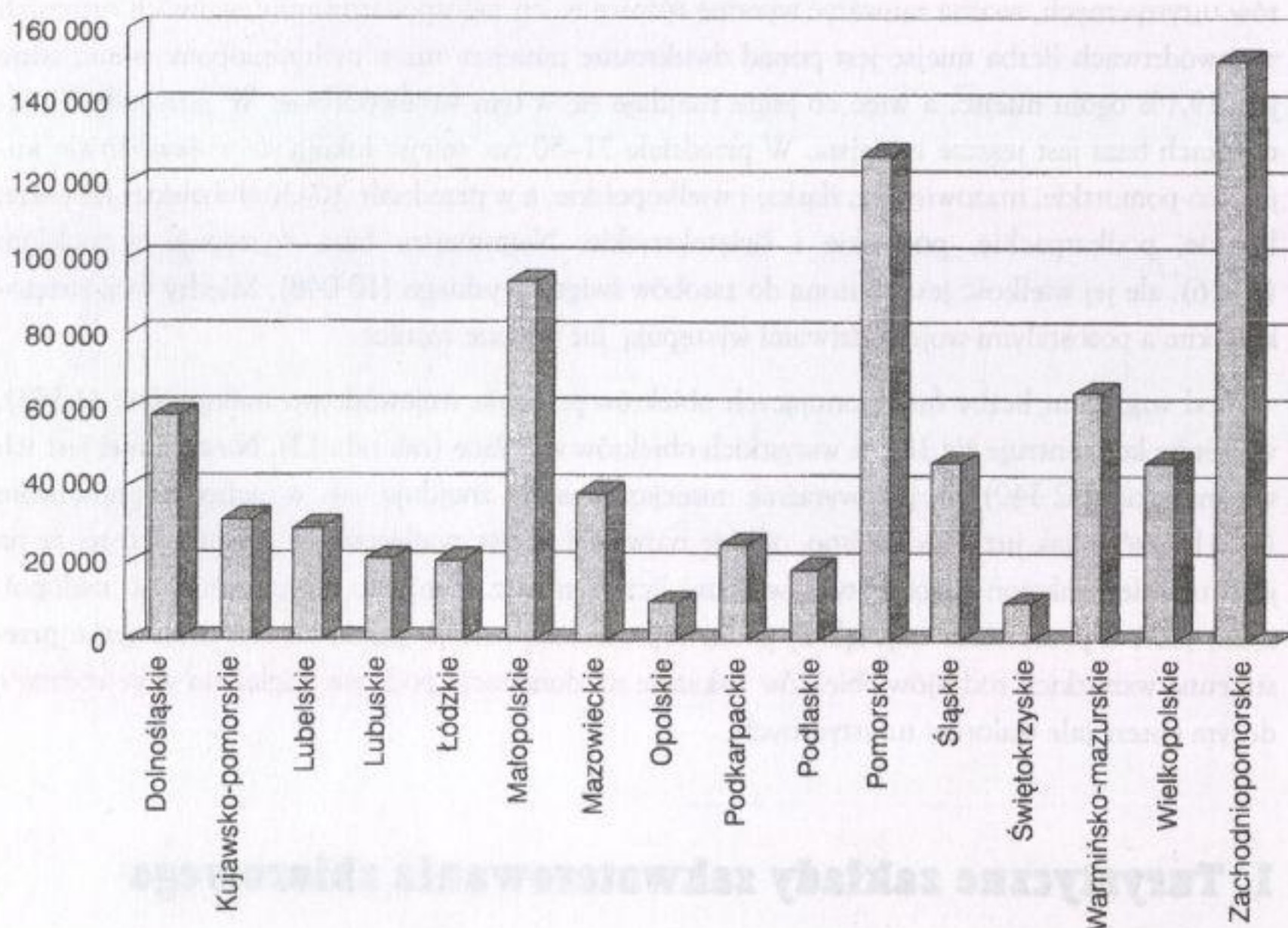
1. Turystyczne zakłady zakwaterowania zbiorowego

1.1. Hotele i inne obiekty hotelarskie

Tak jak zasoby ogółem, również wielkość bazy hotelarskiej charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem w poszczególnych województwach (zał. tab. 14). Największą ma woj. małopolskie (19 202 miejsc). Powyżej 10 tys. miejsc jest ponadto w dolnośląskim, mazowieckim, pomorskim i śląskim. W grupie tej pod względem wielkości zasobów wyróżniają się hotele. Najwięcej znajduje się ich w woj. mazowieckim, które dysponuje 12 697 miejscami (zał. tab. 15); na jego terenie

znajduje się 14,1% ogółu miejsc hotelowych. Mniejsze zasoby występują w województwach: śląskim (10 933), małopolskim (10 654) i dolnośląskim (9 707). Najmniejszą ofertę reprezentują: świętokrzyskie (1 109), opolskie (1 355), lubelskie (1 672) i podlaskie (1 850). Tutaj też działa najmniej obiektów; najwięcej znajduje się na terenie województw śląskiego (115) i dolnośląskiego (104). Również standard hoteli cechuje się wyraźnym zróżnicowaniem przestrzennym. Najwięcej obiektów najwyższej kategorii jest w woj. mazowieckim, w tym jeden hotel pięciogwiazdkowy i dziewięć czterogwiazdkowych. Te ostatnie oferują 4 308 miejsc, co stanowi aż 46,1% zasobów wszystkich hoteli czterogwiazdkowych w Polsce. W porównaniu z mazowieckim, inne województwa są słabiej wyposażone w obiekty tej kategorii — po cztery znajdują się w dolnośląskim, małopolskim i pomorskim, trzy w wielkopolskim. Nie występują one wcale na terenie województw: lubuskiego, łódzkiego, opolskiego, podkarpackiego i świętokrzyskiego. Pozostałe mają po jednym obiekcie. Niektóre z nich to małe hotele — w lubelskim liczą 62 miejsca, a w kujawsko-pomorskim 122.

Rys. 9. Liczba miejsc noclegowych w województwach w 1998 r.

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Hotelami niższych kategorii dysponują wszystkie województwa, ale w niektórych zasoby te nie rekompensują braku oferty o wyższym standardzie. W woj. świętokrzyskim hotele trzygwiazdkowe liczą tylko 461 miejsc, w opolskim 781; jeszcze mniejsze są zasoby obiektów niższych kategorii. Dużą podażą hoteli trzygwiazdkowych — co nie oznacza, że wystarczającą, i uwaga ta dotyczy też innych kategorii — charakteryzują się województwa: dolnośląskie, mazowieckie, pomorskie i

śląskie. Każde z nich oferuje ponad 4 tys. miejsc. Te same województwa, oprócz pomorskiego, mają też najwięcej miejsc w hotelach dwugwiazdkowych: śląskie 3 401, pozostałe — a grupę tę uzupełnia jeszcze małopolskie — ponad 2 tys. W porównaniu z nimi bardzo małymi zasobami dysponują opolskie i lubelskie (ponad 200 miejsc) oraz podlaskie i świętokrzyskie (ponad 300). W ofercie hoteli jednogwiazdkowych przoduje woj. małopolskie, które ma 3 693 miejsca. Mniej, ale wyraźnie więcej niż pozostałe (ponad 2 tys.) oferują: dolnośląskie, śląskie i zachodniopomorskie. Znikomą liczbę miejsc (58) ma woj. podlaskie.

Liczba hoteli w województwach jest na ogół proporcjonalna do liczby miejsc. Należy pamiętać, że duża część hoteli funkcjonuje w stolicach województw. Najwięcej (30%) hoteli czterogwiazdkowych znajduje się w woj. mazowieckim. Najzasobniejsze w obiekty trzygwiazdkowe jest woj. pomorskie, w którego granicach działa 40 obiektów, a następnie dolnośląskie i śląskie z 34 hotelami. Ponad 20 obiektów tej klasy prowadzi obsługę w województwach: małopolskim, mazowieckim, warmińsko-mazurskim i wielkopolskim. Pozostałe mają po kilka lub kilkanaście obiektów, a wśród nich świętokrzyskie tylko 5, lubelskie zaś i lubuskie po 8. Również najwięcej hoteli dwugwiazdkowych funkcjonuje w woj. śląskim (37) i dolnośląskim (32). Województwa te oraz zachodniopomorskie i małopolskie mają także najwięcej hoteli jednogwiazdkowych.

Najlepszą obsługę turystów zmotoryzowanych zapewnia wielkopolskie, gdzie przy drogach działa 21 moteli liczących 1 077 miejsc (zał. tab. 13 i 14). W innych województwach takich obiektów jest znacznie mniej: w zachodniopomorskim 13, po 10 w lubelskim, małopolskim i mazowieckim; oferują one także o wiele mniej miejsc. Województwo małopolskie dominuje zdecydowanie pod względem bazy pensjonatowej: znajduje się tutaj co trzeci pensjonat (33,8%) i co czwarte miejsce pensjonatowe (22,7%).

1.2. Obiekty specjalistyczne

Najlepiej zagospodarowane w schroniska są dwa województwa: małopolskie i dolnośląskie (zał. tab. 12, 13), gdzie znajduje się odpowiednio 36 i 26 obiektów, tj. 60,8% wszystkich schronisk, z tym że w małopolskim liczą one 2 137 miejsc, o wiele więcej niż w dolnośląskim (1 250). Największą ofertę uzdrowiskową przedstawia woj. zachodniopomorskie z liczbą 11 407 miejsc, tj. 42,8% miejsc sanatoryjnych w Polsce. Prawie połowę jego zasobów (47,2%) stanowią zakłady uzdrowiskowe Kołobrzegu. Dwukrotnie mniejsza baza występuje w uzdrowiskach dolnośląskich i małopolskich. Najwięcej ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych, po 51, znajduje się w województwach dolnośląskim i pomorskim, ale pod względem liczby miejsc przoduje pomorskie (7 207), a następnie zachodniopomorskie (5 315) i wielkopolskie (5 268), skupiające 38,4% ogółu miejsc w ośrodkach.

1.3. Inne obiekty zakwaterowania zbiorowego

Najliczniejszą grupę stanowią nadal ośrodki wczasowe. Zdecydowanym potentatem w tym segmencie bazy jest woj. zachodniopomorskie, które oferuje aż 67 130 miejsc, tj. 29,3% ogółu miejsc w tej bazie (zał. tab. 13). Ośrodki woj. pomorskiego, drugiego pod względem zasobów, liczą już tylko 47 955 miejsc. Pozostałe jednostki o dużym potencjale walorów wypoczynkowych mają znacznie mniejszą bazę: następna wielkość to 19 240 miejsc w woj. warmińsko-mazurskim.

Obiekty wczasowe tych województw oferują nienajlepsze warunki pobytu, choć są one w każdej z tych jednostek różne. Okazuje się bowiem, że znaczna część miejsc znajduje się w domkach turystycznych, mających niższy standard niż budynki; ponadto ich stan techniczny nosi znamiona wieloletniej eksploatacji. W woj. zachodniopomorskim warunki mieszkalne są nieco lepsze niż w innych: tylko co trzecie oferowane miejsce wczasowe znajduje się w domkach, w pomorskim zaś prawie połowa (47,9%), a w warmińsko-mazurskim aż 70%. Również w woj. kujawsko-pomorskim, które ma jednak znacznie mniejszą bazę, trzy czwarte zasobów wczasowych (75,8% miejsc) to domki. Wynika z tego, że dysponenci ośrodków w regionach o dużym nasileniu ruchu wczasowego, przede wszystkim sezonowego, zapewne właśnie ze względu na sezonowość — zachowują starą substancję lub inwestują w bazę „nietrwałą”.

Także w województwach zachodniopomorskim i pomorskim, o dużym potencjale wczasowym, zlokalizowana jest większość ośrodków kolonijnych. W pierwszym liczą one aż 21 170 miejsc — co stanowi 48,7% wszystkich miejsc kolonijnych — a w pomorskim 8 847. Okazuje się, że wypoczynek dzieci i młodzieży organizowany jest w najatrakcyjniejszych regionach Polski.

Najwięcej campingów przygotowały województwa kujawsko-pomorskie i warmińsko-mazurskie (po 33) oraz pomorskie (30). Pod względem liczby miejsc zdecydowanie przeważają pomorskie (9 271) i zachodniopomorskie (8 969). Następne województwo: warmińsko-mazurskie, ma już tylko 3 857 miejsc. Również w tych jednostkach funkcjonowało najwięcej pól biwakowych: w warmińsko-mazurskim 55, w pomorskim 48 i w zachodniopomorskim 45, ale w dwóch ostatnich oferują one najwięcej miejsc: 9 271 i 8 969.

2. Pokoje gościnne i inne

Pod względem pokoi gościnnych i kwater agroturystycznych zdecydowanie dominują dwa województwa: małopolskie i pomorskie. W pierwszym pokoje gościnne liczą 26 369 miejsc, w drugim — 23 196, i na terenie obu tych województw koncentruje się aż 55,9% ogółu miejsc w pokojach. Liczba miejsc w kwaterach wynosi odpowiednio 924 i 657 i są to największe zasoby, ale niewiele mniej od pomorskiego: 627 miejsc, oferuje woj. podkarpackie, a po około 500 miejsc — dolnośląskie i lubelskie. Najwięcej obiektów agroturystycznych znajduje się w woj. małopolskim (127); stanowią one 20,9% wszystkich takich kwater.

Powyższe wielkości charakteryzują skalę podaży poszczególnych rodzajów bazy noclegowej w województwach; udział tej bazy w zasobach województw przybiera zupełnie inne proporcje (zał. tab. 16). Otóż prawie we wszystkich jednostkach najliczniejszą bazą są ośrodki wczasowe. Stanowią one aż 44,2% miejsc w całej bazie woj. zachodniopomorskiego, ponad 30% miejsc — lubuskiego i pomorskiego, blisko 30% — kujawsko-pomorskiego, warmińsko-mazurskiego i wielkopolskiego, ponad 20% — dolnośląskiego, lubelskiego, podlaskiego i śląskiego. W tym ostatnim oraz w łódzkim prawie równorzędną bazą są hotele, które zdecydowanie dominują w bazie woj. mazowieckiego (33,4% ogółu miejsc). W innych jednostkach ich oferta obejmuje kilkanaście procent miejsc, a najmniejszy udział hoteli występuje w bazie województw: lubelskiego (5,7%) i zachodniopomorskiego (4,6). Z kolei w małopolskim ośrodki wczasowe skupiają tylko 15 468 (16,4%) miejsc, a największą bazą są pokoje gościnne, które oferują 26 369 miejsc (28,2%). Mają

też one znaczący udział w bazie województw: pomorskiego (18,3% m.) i świętokrzyskiego (13,2%). Spośród innych rodzajów obiektów można jeszcze wyróżnić pola biwakowe, które w woj. lubelskim reprezentują aż 20,5% miejsc, w kujawsko-pomorskim — 18,4%, w podlaskim — 16,9% i powyżej 10% — w lubuskim, łódzkim, opolskim, podkarpackim, świętokrzyskim i warmińsko-mazurskim. Także ponad 10% miejsc oferują ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe w województwach: łódzkim, świętokrzyskim i wielkopolskim; domki turystyczne i campingi — w opolskim, a „inne obiekty wykorzystywane do turystyki” — w warmińsko-mazurskim.

Z kolei jako obiekty (zał. tab. 17) dominują w połowie województw pokoje gościnne, stanowiące w niektórych ponad 50% wszystkich placówek (małopolskie, pomorskie), w innych ponad 30% (dolnośląskie, zachodniopomorskie), w kilku ponad 20% (mazowieckie, podkarpackie, podlaskie, śląskie); w woj. świętokrzyskim ich udział jest równorzędny z polami biwakowymi. W pozostałych największą bazą są ośrodki wczasowe: ponad 30% wszystkich obiektów w województwach: kujawsko-pomorskim i wielkopolskim, ponad 20% — w lubelskim, lubuskim, opolskim, warmińsko-mazurskim. Tylko w łódzkim zaznacza się niewielka przewaga hoteli.

3. Baza całoroczna

Część zasobów noclegowych jest dostępna przez cały rok: baza ta stanowi 42,5% ogółu miejsc i 42,8% wszystkich obiektów (zał. tab. 18, 19, 20; mapa 2). Funkcjonuje ona we wszystkich województwach, ale jej oferta jest bardzo zróżnicowana. Wyraźnie przoduje woj. małopolskie, które ma 63 553 miejsc i 2 503 obiektów; koncentruje się tam 18,9% ogółu miejsc i aż 43,5% obiektów całej polskiej bazy całorocznej. Największą ofertą są tam pokoje gościnne, a następnie ośrodki wczasowe i hotele. Kolejną pozycję zajmuje woj. dolnośląskie, jednak z mniejszą bazą, bo z 46 415 miejscami (13,8%) i 920 obiektami (16%); dominują tam ośrodki wczasowe. W innych województwach górskich — gdzie należało się spodziewać dużego udziału tej bazy, a przede wszystkim ośrodków wczasowych, pokoi gościnnych i pensjonatów — oferta jest o wiele mniejsza. W śląskim jest to 33 031 miejsc i 523 obiekty, a w podkarpackim tylko 12 464 miejsca i 291 obiektów. Więcej niż śląskie miejsc całorocznych udostępnia woj. zachodniopomorskie (39 363), a zasoby większe niż podkarpackie mają pomorskie i mazowieckie.

Uzupełnieniem charakterystyki bazy całorocznej jest jej udział w bazie ogółem poszczególnych województw (zał. tab. 21,22). Okazuje się, że najlepszą strukturę użytkowania mają województwa: dolnośląskie, w którym udział miejsc i obiektów całorocznych wynosi odpowiednio 79,3% i 83,7%, i śląskie — z udziałem 71,6% miejsc i 68,2% obiektów. W całej bazie małopolskiego i mazowieckiego ponad połowa zasobów miejsc, a w podkarpackim połowa (49,7%) jest w ofercie całorocznej. Przez cały rok działa tam ponad 50% obiektów. Jednak duża baza całoroczna w województwie pomorskim i zachodniopomorskim reprezentuje odpowiednio tylko 25,1% i 26% ogółu miejsc w tych jednostkach; podobny jest wskaźnik w woj. warmińsko-mazurskim (24,2%) i są to najniższe udziały spośród wszystkich województw. W innych udziały te wynoszą ponad 40% (łódzkie, opolskie, podlaskie, świętokrzyskie) lub ponad 30% (kujawsko-pomorskie, lubelskie, lubuskie, wielkopolskie). Tak więc dopiero te proporcje odzwierciedlają podaż bazy całorocznej i dotychczasowy sposób użytkowania walorów w różnych strefach krajobrazowych.

W większości województw największą rolę w podaży miejsc całorocznych odgrywają hotele, których udział w całej bazie wynosi w mazowieckim aż 33,1%, a w śląskim 23,6% miejsc (zał. tab. 21). Tylko w dolnośląskim, pomorskim i zachodniopomorskim najwięcej miejsc oferują ośrodki wczasowe. W tym pierwszym ich udział kształtuje się na poziomie 21,1% miejsc ogółem; w pozostałych wartości te są wiele mniejsze: w pomorskim 9,8%, w zachodniopomorskim 7,7%. W woj. małopolskim dominują pokoje gościnne i ośrodki wczasowe o udziale 16,7% i 12,8% ogółu miejsc, a w lubelskim „inne obiekty wykorzystywane do turystyki” (6,4%) i hotele (5,7%).

VII. Zmiany wielkości bazy noclegowej w województwach w latach 1997–1998

W celu przedstawienia zmian w bazie poszczególnych województw w latach 1997–1998 dostosowano dane¹⁰ o zasobach noclegowych w 1997 r. do nowego układu terytorialnego. Raz jeszcze przypominam, że na zmiany rzutują dwa nowe rodzaje obiektów uwzględnione przez GUS w 1998 r.

W latach 1997–1998 zasoby bazy ogółem powiększyły się zarówno pod względem liczby obiektów, jak miejsc noclegowych (zał. tab. 23). W przyrostach ujęte są nie wykazywane do 1997 r. zakłady uzdrowiskowe i część kwater agroturystycznych. W większości województw przybyło obiektów: najwięcej (743) w pomorskim — 46,5%. W innych rozwój był znacznie mniejszy: wyróżnia się małopolskie, gdzie uruchomiono 195 obiektów, w tym 148 (75,9%) placówek całorocznych, oraz zachodniopomorskie (156 obiektów). W województwach: opolskim, podkarpackim i warmińsko-mazurskim zasoby się zmniejszyły, ale są to nieduże zmiany, o 9–10 obiektów. Rozwój bazy liczony w miejscach noclegowych zarejestrowano w połowie województw; zdecydowanie najwięcej miejsc (16 710) przybyło w pomorskim. Następne, zachodniopomorskie i małopolskie, zwiększyły swoje zasoby znacznie mniej, bo o 7 748 i 5 038 miejsc. Szczególnie w woj. zachodniopomorskim duży udział w przyrostach tych zasobów mają nowo ujęte 62 zakłady uzdrowiskowe, które oferują 11,4 tys. miejsc (zał. tab. 12 i 13). Jak wynika z przedstawionych wielkości, zdecydowanie największym rozwojem charakteryzuje się województwo pomorskie, a spośród jednostek, w których zarejestrowano ubytki bazy, największy ubytek, o 2 944 miejsc, wystąpił w woj. warmińsko-mazurskim, a następnie w podkarpackim (o 1 875) i opolskim (o 1 221); w tym ostatnim zasoby zmniejszyły się aż o 11%.

Jak już wcześniej wspomniano, największy spadek ogółem wystąpił w bazie ośrodków wczasowych, w której ubyły 263 obiekty i 22 556 miejsc noclegowych. Zmiany te zarejestrowano również w województwach: we wszystkich zmniejszyła się liczba obiektów i prawie we wszystkich (oprócz świętokrzyskiego) liczba miejsc noclegowych (zał. tab. 24). Najwięcej ośrodków i miejsc noclegowych ubyło w woj. śląskim (82 ob., 4 614 m.n.) i zachodniopomorskim (57 i 6 536). W stosunku do 1997 r. zasoby miejsc noclegowych w bazie wczasowej zmniejszyły się w woj. śląskim: aż o 30,6%, a w zachodniopomorskim, mimo że ubyło tam więcej miejsc, tylko o 8,9 punktu procentowego. Znaczne zmniejszenie wystąpiło jeszcze w woj. pomorskim (o 3 040 miejsc) i w małopolskim (o 2 283). Zmiany te mają zapewne wpływ na ogólny stan ilościowy zasobów w poszczególnych województwach, ale w niektórych spośród nich rozwój innych obiektów był większy niż regres bazy wczasowej i zasoby ogółem wzrosły. Dotyczy to szczególnie województw o największych ubytkach ośrodków wczasowych: małopolskiego, pomorskiego i zachod-

¹⁰ Komputerowa baza danych o obiektach noclegowych turystyki. Urząd Statystyczny w Krakowie, 1998.

niopomorskiego (zał. tab. 23 i 24). Wyraźny wpływ dużego spadku liczby miejsc wczasowych na wielkość bazy ogółem (-789 m.n.) zaznacza się w woj. śląskim; w innych spadek liczby miejsc w bazie ogółem jest większy niż ubytki ośrodków, co wskazywałoby na regres także w innych rodzajach zasobów (lubuskie, opolskie, podkarpackie, warmińsko-mazurskie). Zmian w bazie wczasowej nie należy wiązać wyłącznie z likwidacją ośrodków: część z nich w wyniku przekwalifikowania może występować w innej grupie obiektów.

Prawie we wszystkich województwach przybywa również bazy całorocznej (zał. tab. 23). Tylko w opolskim ubyło obiektów i miejsc, a wielkopolskim — miejsc. Obserwuje się wyraźną poprawę struktury użytkowania zasobów, ponieważ w wielu jednostkach ponad 50% przyrostu miejsc ogółem to obiekty całoroczne (kujawsko-pomorskie, łódzkie). W innych ich przyrost jest większy niż liczby placówek ogółem (dolnośląskie, lubelskie, małopolskie, mazowieckie, zachodniopomorskie) lub baza całoroczna wzrosła mimo ubytku zasobów ogółem (lubuskie, podkarpackie, podlaskie, śląskie, świętokrzyskie, warmińsko-mazurskie). Na rozwój bazy całorocznej rzutują zapewne zakłady uzdrowiskowe i kwatery agroturystyczne, a więc nowe obiekty objęte sprawozdawczością. Porównanie zasobów całorocznych samych zakładów uzdrowiskowych (zał. tab. 19) — ponieważ wszystkie one zostały ujęte po raz pierwszy, a część kwater była już ujmowana wcześniej — z przyrostem miejsc całorocznych ogółem (zał. tab. 23) wykazuje, że tylko w województwach lubelskim i zachodniopomorskim wzrost bazy całorocznej wynika w znacznym stopniu z doliczenia tych placówek: liczba miejsc w nowo ujętych zakładach jest tam większa niż przyrost miejsc. W pozostałych województwach wzrost bazy ogółem znacznie przewyższa zasoby zakładów uzdrowiskowych, toteż można sądzić, że przyrosty obejmują także nowe inwestycje oraz część dotychczasowych placówek, które zmieniły działalność z sezonowej na całoroczną.

VIII. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w województwach

Największą ofertę recepcyjną przygotowały w okresie od października 1997 r. do września 1998 r. województwa małopolskie i zachodniopomorskie: w pierwszym było to 20 593,6 tys., w drugim 20 382 tys. noclegów, co stanowi 28,8% nominalnych noclegów całej bazy (zał. tab. 25, rys.10, mapa 3). Wyróżniającymi się także województwami, ale o wyraźnie mniejszych możliwościach, są: dolnośląskie (16 824,5 tys.), pomorskie (15 768,4 tys.) i śląskie (11 678,9 tys.). W większości pozostałych województw możliwości recepcyjne są znacznie mniejsze; w grupie tej znajdują się też województwa o dużej podaży miejsc (mazowieckie, warmińsko-mazurskie i wielkopolskie), które oferują mniej niż 10 mln noclegów.

Rozkład wielkości nominalnej recepcji w poszczególnych miesiącach okresu sprawozdawczego wykazuje, że we wszystkich województwach oferta wyraźnie wzrasta w lipcu i sierpniu, osiągając najwyższe roczne wartości, i nie jest niższa niż 20% zdolności całorocznej (zał. tab. 25). W niektórych województwach o dużym sezonowym ruchu wczasowym: pomorskim, warmińsko-mazurskim, zachodniopomorskim, stanowi ona aż ponad 40% całorocznej zdolności recepcyjnej; w innych nie jest mniejsza niż 30%. Tylko w województwach o ruchu całorocznym, w tym o dużym udziale pobytów zimowych (dolnośląskie, małopolskie, podkarpackie, śląskie i świętokrzyskie) lub o dużym udziale wycieczek krajoznawczych i innego rodzaju przyjazdów (łódzkie, mazowieckie) nie przekracza 30%.

W okresie zimowym, w lutym, a więc w miesiącu ferii, zdolność recepcyjna bazy noclegowej w 1998 r. we wszystkich województwach oprócz małopolskiego była mniejsza niż w styczniu i marcu. W województwie tym przygotowane noclegi stanowią 8,1% jego recepcji rocznej, i jest to najwyższa wartość. W innych o walorach zimowych możliwości recepcyjne były nieco mniejsze: w dolnośląskim 7,4%, w śląskim 7,5%. Jednak w okresie urlopów zimowych, od stycznia do marca, gestorzy stwarzają podobne jak w lecie możliwości wypoczynku, ponieważ w tych jednostkach łączna zdolność recepcyjna stanowiła nieco ponad 20% zdolności rocznej i była taka sama (śląskie) lub nieco mniejsza (małopolskie), a tylko w woj. dolnośląskim większa niż w ciągu dwóch miesięcy urlopów letnich. Również w woj. mazowieckim trzymiesięczna oferta zimowa jest podobna (ponad 20%), w innych mniejsza, a w niektórych stanowi połowę (kujawsko-pomorskie, lubelskie, lubuskie) lub nawet około jednej czwartej letniej zdolności recepcyjnej (pomorskie, warmińsko-mazurskie, zachodniopomorskie).

Tak jak wielkość przygotowanych zasobów noclegowych, również ich wykorzystanie jest zróżnicowane przestrzennie: w wartościach granicznych kształtowało się od 30,2% w woj. podkarpackim, 30,4% w opolskim i 30,6% w świętokrzyskim do 56,8% w zachodniopomorskim. Ponad

40% miejsc wynajęto tylko w bazie województw: kujawsko-pomorskiego, małopolskiego, mazowieckiego i pomorskiego (zał. tab. 26, rys. 11).

Miesięczne wykorzystanie w omawianym okresie wskazuje, że prawie we wszystkich województwach frekwencja w bazie noclegowej wzrasta wyraźnie w lipcu i sierpniu; wówczas sprzedaż miejsc osiąga najwyższe wartości (zał. tab. 26). Inaczej było w lubelskim, gdzie większe wykorzystanie wystąpiło w październiku i listopadzie 1997 r.; w mazowieckim było większe również w tych dwóch miesiącach oraz w marcu, maju, czerwcu, wrześniu; najwyższe w październiku (51,2%). Na taki rozkład frekwencji w woj. mazowieckim, a szczególnie w Warszawie, może mieć wpływ turystyka krajoznawcza, biznesowa i przyjazdy na konferencje, zjazdy oraz imprezy kulturalne o randze krajowej i międzynarodowej. W okresie letnim największy popyt zarejestrowano w obiektach noclegowych woj. zachodniopomorskiego, w których wynajęto 71,7% (VII) i 67,7% (VIII) miejsc noclegowych. Także dużą frekwencję zanotowano w pomorskim, gdzie wykorzystano ponad 60% miejsc. Ponad połowę miejsc sprzedano w województwach: lubuskim, warmińsko-mazurskim (w lipcu) oraz w małopolskim i wielkopolskim (w obu miesiącach). Najmniej miejsc wynajęto w woj. podkarpackim: w lipcu 36,5%, w sierpniu 35,9%, oraz w świętokrzyskim: 39,7% i 35,4%. Z wyjątkiem tej ostatniej wartości, w obu tych województwach są to najwyższe miesięczne wskaźniki. Zwraca uwagę małe zainteresowanie woj. podkarpackim, które dysponuje atrakcyjnymi walorami turystycznymi, w tym wypoczynkowymi. Należy zaznaczyć, że letni szczyt wykorzystania bazy w większości województw, zwłaszcza tych o sezonowym ruchu wypoczynkowym, nie układa się równomiernie: frekwencja zmniejsza się w sierpniu.

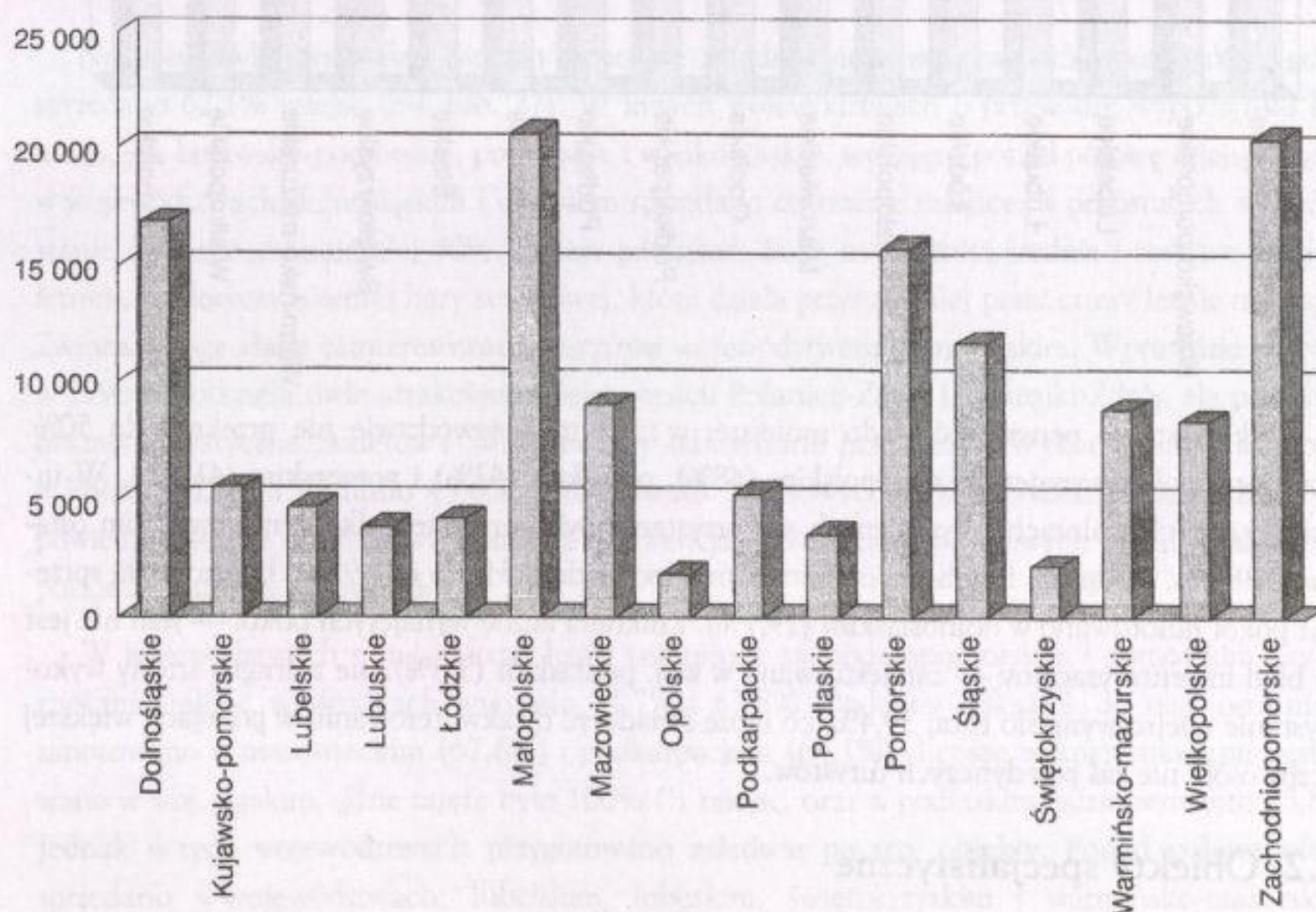
Poza lipcem i sierpniem, w innych miesiącach okresu sprawozdawczego wykorzystanie bazy noclegowej we wszystkich województwach, z wyjątkiem lubelskiego i mazowieckiego, było mniejsze. W jednostkach o dużym potencjale walorów i infrastruktury do wypoczynku zimowego frekwencja wyraźnie zwiększa się w lutym: jest wtedy najwyższa, poza okresem letnim. Największą wartość osiąga w woj. małopolskim, gdzie w miesiącu tym wynajęto 51,4% przygotowanych miejsc. W innych wykorzystanie było o wiele mniejsze: w dolnośląskim sprzedano 42,4%, a w śląskim 46% miejsc. Są to tradycyjne regiony wypoczynku zimowego, choć okazuje się, że i one różnią się liczbą przyjazdów. W porównaniu z nimi znacznie mniejszym zainteresowaniem turystów, również w sezonie zimowym, cieszą się obszary górskie woj. podkarpackiego, o czym świadczy tylko 30,7% wykorzystania miejsc przygotowanych w lutym, który mimo to był miesiącem o najwyższej frekwencji w okresie zimowym.

1. Turystyczne zakłady zakwaterowania zbiorowego

1.1. Hotele i inne obiekty hotelarskie

W grupie tej w większości województw lepszym wykorzystaniem niż pozostałe obiekty charakteryzują się hotele (zał. tab. 27). Zdecydowanie największą frekwencję w okresie sprawozdawczym zarejestrowano w hotelach województwa mazowieckiego i małopolskiego, gdzie wynajęto odpowiednio 60,3% i 56,2% przygotowanych pokoi. Na te wartości rzutują przede wszystkim obiekty zlokalizowane w Warszawie i Krakowie. W pozostałych województwach wskaźnik ten nie przekroczył 50%; w dziewięciu osiągnął wartość ponad 40%, a w dolnośląskim, opolskim, podkarpackim, świętokrzyskim i zachodniopomorskim był niższy niż 40%.

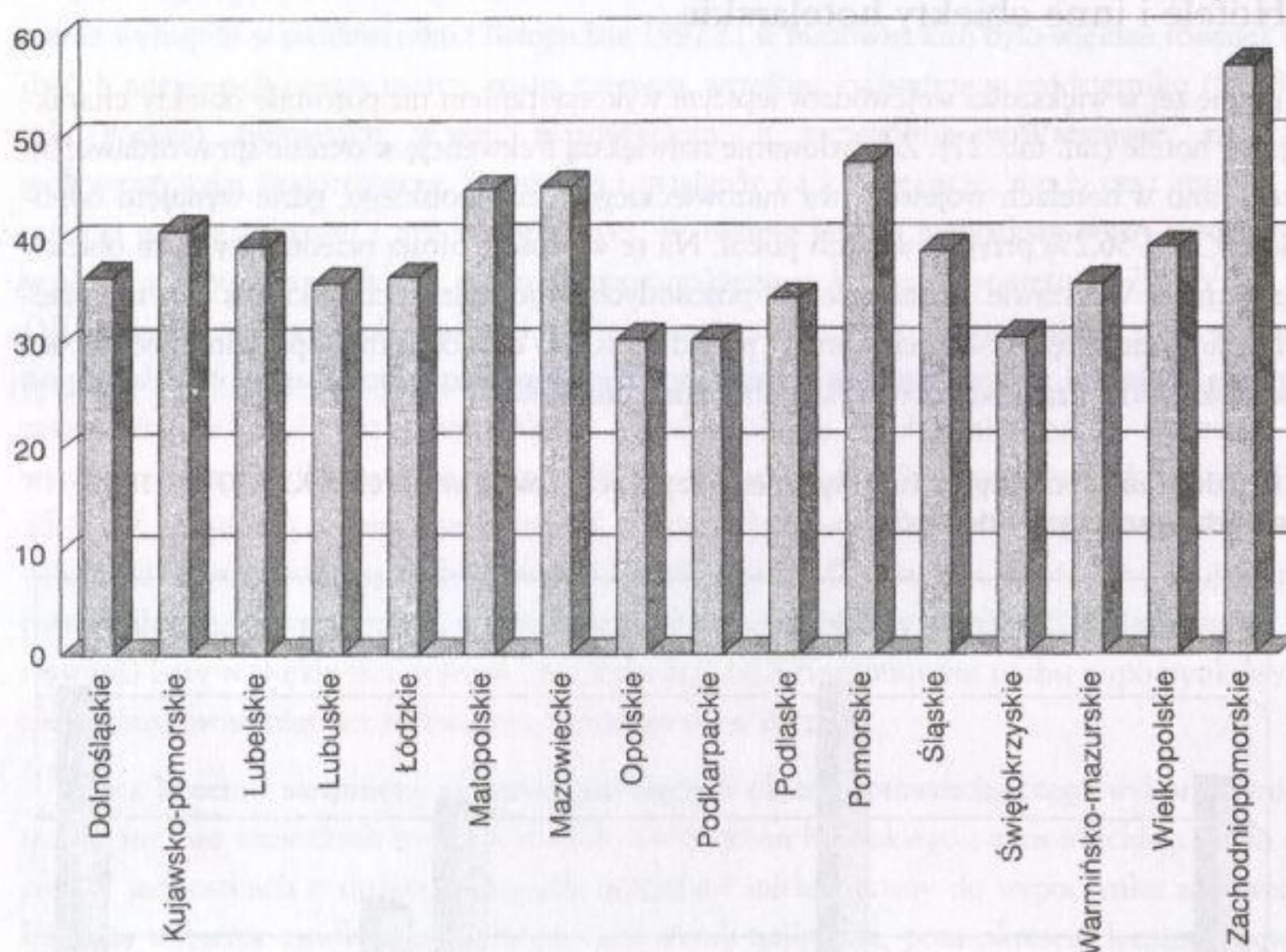
Rys. 10. Zdolność recepcyjna turystycznej bazy noclegowej w okresie X.1997–IX.1998 w województwach (tys. noclegów)

W wykorzystaniu moteli przoduje woj. podkarpackie, gdzie wynajęto aż 73,1% pokoi; ponad połowę sprzedano w śląskim (56,1%), a połowę w lubelskim (50%). Wydaje się, że w województwach przygranicznych: podkarpackim i lubelskim, wskaźniki te wynikają z dużego ruchu turystycznego i transportowego ku i od granicy wschodniej. W innych jednostkach wykorzystanie tych obiektów było mniejsze: tylko w kujawsko-pomorskim, małopolskim i pomorskim przekroczyło 40% pokoi. W większości pozostałych sprzedano ponad 30% pokoi; mniejszą frekwencję

zarejestrowano w wielkopolskim (38,3%), zachodniopomorskim (24,4%), a znacznie odbiegającą od tych wielkości — w warmińsko-mazurskim (12,4%).

Rys. 11. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej turystycznej bazy noclegowej w województwach w okresie X.1997–IX.1998 r. (% miejsc)

Wykorzystanie pensjonatów było mniejsze: w żadnym województwie nie przekroczyło 50%. Najwięcej pokoi wynajęto w małopolskim (48%), opolskim (42%) i pomorskim (41,1%). W innych o dużych walorach turystycznych wykorzystanie było mniejsze: tylko w mazowieckim osiągnęło 38,2%, w śląskim i zachodniopomorskim odpowiednio 31,8% i 31,9%, a bardzo małą sprzedaż pokoi zanotowano w dolnośląskim (19,7%). Znikomą liczbę wynajętych pokoi — jeśli nie jest to błąd inwentaryzacyjny — zarejestrowano w woj. podlaskim (3,8%), ale z drugiej strony wykorzystanie miejsc wyniosło tutaj 39,4%, co może świadczyć o zakwaterowaniu w pokojach większej liczby osób, nie zaś pojedynczych turystów.

1.2. Obiekty specjalistyczne

W tej grupie obiektów najlepszym średnim wykorzystaniem charakteryzują się zakłady uzdrowiskowe: co najmniej 60% wynajętych miejsc noclegowych (zał. tab. 27). Najwyższą frekwencję zarejestrowano w województwach pomorskim i lubelskim, gdzie wykorzystano odpowiednio 94,9% i 92,7% miejsc. W woj. pomorskim w 1998 r. żadna miejscowość nie miała statutu uzdrowiska; wykorzystanie odnosi się do jednego obiektu w Ustce, która jest miejscowością uzdrowiskową w rozwoju. Z kolei w lubelskim przyjmowały kuracjuszy cztery zakłady w Nałęczowie. W województwach o większej podaży: dolnośląskim i małopolskim, sprzedano 86,4% i 80,2%

miejsc. Jak dotąd, rejestruje się duży popyt na kuracje, a ich długość określa skierowanie lekarskie.

Wykorzystanie schronisk jest zróżnicowane zależnie od ich lokalizacji. Nie należy kojarzyć ich tylko z górami, występują bowiem także na innych obszarach (stanice wodne), gdzie świadczą usługi uprawiającym inne rodzaje turystyki kwalifikowanej, np. kajakową lub żeglarską. Jeśli chodzi o obiekty funkcjonujące w górach, najwięcej miejsc (31,4%) wynajęto w woj. małopolskim, znacznie mniej w dolnośląskim (19,3%) i śląskim (17,8%). O wiele lepiej wykorzystywane są schroniska w województwach: warmińsko-mazurskim (84,7%), podlaskim (77,7%) i pomorskim (66,4%) obsługujące sezonową turystykę wodną, a przede wszystkim spływy kajakowe.

Ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe przyjmują więcej turystów w letnim sezonie urlopowym i wówczas przeważa w nich funkcja wypoczynkowa. Dlatego duże wykorzystanie zarejestrowano również w jednostkach o dużym potencjale wypoczynkowym. Najwięcej, bo ponad połowę przygotowanych miejsc (52,6%) wynajęto w ośrodkach woj. zachodniopomorskiego, a po około 40% — w pomorskim, małopolskim, wielkopolskim i mazowieckim.

1.3. Inne obiekty zakwaterowania zbiorowego

Najlepiej wykorzystywane ośrodki wczasowe znajdują się w woj. zachodniopomorskim, gdzie sprzedano 62,1% miejsc (zał. tab. 27). W innych województwach o przewadze wypoczynku letniego, jak kujawsko-pomorskie, pomorskie i wielkopolskie, wynajęto ponad połowę miejsc. Tylko w województwach dolnośląskim i opolskim sprzedano co trzecie miejsce; w pozostałych wykorzystanie wynosiło co najmniej 40%. Należy pamiętać, że są to wartości średnie i rosną w szczycie letnim, co dotyczy również bazy sezonowej, która działa przynajmniej przez cztery letnie miesiące. Zwraca uwagę słabe zainteresowanie turystów województwem dolnośląskim. Wprawdzie powódź w 1998 r. dotknęła dwie atrakcyjne miejscowości: Polanicę-Zdrój i Duszniki-Zdrój, ale pozostałe obszary turystyczne Sudetów i Wrocław były odwiedzane przez gości. Wykorzystanie całej bazy w Polanicy-Zdroju wyniosło 43,6%, ośrodków zaś wczasowych 34%, a w Dusznikach-Zdroju odpowiednio 40,5% i 32%, a więc średnia frekwencja w ośrodkach wczasowych kształtowała się na poziomie wartości wojewódzkiej.

W województwach o największej bazie kolonijnej: zachodniopomorskim i pomorskim, wykorzystanie miejsc w ośrodkach wyniosło 71,7% i 67,8%. Podobny wskaźnik do tego ostatniego zanotowano w mazowieckim (67,6%) i podkarpackim (64,1%). Lepsze wykorzystanie zarejestrowano w woj. śląskim, gdzie zajęte było 100% (!) miejsc, oraz w podlaskim, gdzie wynajęto 83,8%. Jednak w tych województwach przygotowano zaledwie po trzy obiekty. Ponad połowę oferty sprzedano w województwach: lubelskim, lubuskim, świętokrzyskim i warmińsko-mazurskim. Najmniejszym zainteresowaniem cieszyły się kolonie w woj. małopolskim i opolskim, gdzie przygotowano po niecałe 400 miejsc, z czego wynajęto zaledwie 21,6% i 20,5%.

Wykorzystanie miejsc na campingach w większości województw nie przekracza 30%. Zdecydowanie najwięcej miejsc (76,9%) wynajęto w podlaskim, a już znacznie mniej, ale ponad 30%, w łódzkim, pomorskim i zachodniopomorskim. Tak więc przede wszystkim korzystano z campingów położonych nad morzem i jeziorami.

Takie same preferencje lokalizacyjne wykazali turyści w stosunku do pól biwakowych, których wykorzystanie jest bardzo małe. W województwach: opolskim (sztuczne jeziora), podlaskim, pomorskim i zachodniopomorskim wynajęto nieco ponad 20% miejsc, i jest to najwyższy wskaźnik wykorzystania pól.

Ośrodki wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego są głównie obiektami sezonowymi, w większości oferującymi miejsca w domkach turystycznych. Tylko w województwach: dolnośląskim, małopolskim, śląskim i wielkopolskim część z nich prowadzi działalność całoroczną. Z powodu krótkiego okresu użytkowania, w niektórych województwach ich wykorzystanie jest dość wysokie: w podlaskim i podkarpackim wynajęto ponad 70%, w wielkopolskim ponad 60%, a w warmińsko-mazurskim ponad połowę miejsc. Największą bazę — znacznie przewyższającą pozostałe jednostki — ma woj. dolnośląskie, gdzie wykorzystanie wyniosło 42,3% miejsc. Inne województwa o podobnych wskaźnikach wykorzystania dysponują jednak bardzo małą bazą (lubuskie, łódzkie, opolskie, śląskie).

2. Pokoje gościnne i inne

W większości województw w pokojach gościnnych wynajęto co trzecie miejsce (zał. tab. 27). Największy popyt zanotowano w pomorskim (50,9%): jest to jedyne województwo, gdzie wykorzystano ponad połowę miejsc. Najmniej miejsc sprzedano w województwach: mazowieckim (18,1%), dolnośląskim (20,9%) i opolskim (22,1%). W rzeczywistości wskaźniki wykorzystania mogą być wyższe od podanych tu średnich, w każdym bowiem województwie funkcjonują zasoby całoroczne oraz sezonowe, a te ostatnie, obsługujące turystów tylko w okresie zimowym lub tylko w letnim, osiągają wyższe wskaźniki. Przykładem związku sezonowości z wykorzystaniem mogą być województwa o największych zasobach pokoi: małopolskie i pomorskie, z których pierwsze ma zdecydowaną większość miejsc całorocznych, a drugie — sezonowych. W małopolskim wykorzystano 33,6%, w pomorskim zaś 50,9% miejsc.

Popyt w kwaterach agroturystycznych nie dorównuje pokojom gościnnym, ale w niektórych województwach wynajęto ponad 30% miejsc (łódzkie, mazowieckie, pomorskie, świętokrzyskie, wielkopolskie i zachodniopomorskie). Należy jednak pamiętać, że część z nich oferuje bardzo małe zasoby, liczące kilkadziesiąt miejsc (łódzkie, mazowieckie, świętokrzyskie). W dość dużej bazie dolnośląskiego i małopolskiego wynajęto tylko co dziesiąte miejsce.

IX. Stan własnościowy bazy noclegowej w województwach

1. Stan własnościowy bazy noclegowej według gestorów

Układ przestrzenny bazy noclegowej pod względem rodzajów własności wskazuje na duży udział zarówno zasobów państwowych, jak i prywatnych w województwach o dużym potencjale walorów turystycznych (zał. tab. 28, 29). Z ogółu bazy będącej własnością Skarbu Państwa największe zasoby znajdują się w województwie zachodniopomorskim: 14,1% obiektów i 19,1% miejsc. Niewiele mniejsza baza pod względem liczby obiektów znajduje się w dolnośląskim i warmińsko-mazurskim. W tych samych jednostkach oraz w woj. pomorskim skupia się najwięcej miejsc noclegowych. Z ogółu zasobów państwowych osób prawnych (zakładów państwowych) największa baza występuje w zachodniopomorskim, gdzie działa co piąty obiekt i co czwarte miejsce noclegowe tego gestora, oraz w pomorskim, gdzie znajduje się 12,1% obiektów i 14,5% miejsc. Również województwa zachodniopomorskie i wielkopolskie przodują pod względem liczby obiektów będących własnością komunalną, a także wraz z pomorskim mają najwięcej miejsc. Zasoby reprezentowane przez ten rodzaj własności w dolnośląskim, małopolskim i warmińsko-mazurskim są nieco mniejsze i często zbliżone wielkością do bazy innych województw. Duże zasoby sektora publicznego w województwach północnych i zachodnich wynikają z przejęcia po wojnie przez państwo istniejących obiektów turystycznych, a przede wszystkim z dynamicznego, szczególnie w tych regionach, rozwoju w latach 60. i 70. bazy wypoczynkowej, w której zdecydowanie dominowały inwestycje instytucji i zakładów państwowych.

Poza zasobami sektora publicznego, wymienione województwa wyróżniają się także pod względem wielkości bazy należącej do innych podmiotów gospodarczych. Stan ten jest wynikiem systemowych przekształceń ekonomicznych dokonanych w ostatnim dziesięcioleciu. Najwięcej obiektów prywatnych, bo 1794 (24,6%), a więc co czwarty z ogółu obiektów, których właścicielami są krajowe osoby fizyczne, oraz 287 (21,9%), czyli co piąty należący do innych krajowych podmiotów prawnych, znajduje się w woj. małopolskim (zał. tab. 28, 29). Liczą one 58 467 miejsc, tj. 7,4% ogółu polskiej bazy noclegowej. Należy pamiętać o dużym udziale w tym województwie pokoi gościnnych. Mniej obiektów reprezentujących te dwie formy własności występuje w pomorskim (łącznie 1844), ale skupiają one najwięcej, bo 66 938 miejsc, tj. 8,4% ogółu zasobów. Równorzędną z małopolskim liczbę miejsc, przy mniejszej liczbie prywatnych placówek noclegowych, oferuje woj. zachodniopomorskie. Najmniej bazy prywatnej występuje w świętokrzyskim oraz w łódzkim, w których łącznie te dwie formy własności obejmują 1,4% i 1,8% obiektów.

Także podmioty zagraniczne preferują województwa o dużej atrakcyjności turystycznej (zał. tab. 28, 29). Jednak ich inwestycje wykazują zróżnicowanie przestrzenne zależnie od liczby obiek-

tów lub miejsc noclegowych. Z ogółu niedużych zasobów należących do właścicieli zagranicznych, najwięcej placówek funkcjonuje w województwach zachodniopomorskim i dolnośląskim, gdzie działalność prowadzi odpowiednio 17 (18,9%) i 15 (16,7%) obiektów. Następne są województwa: pomorskie (10), wielkopolskie (9), opolskie (8) i mazowieckie (8). To ostatnie ma najwięcej, bo 2 168 miejsc noclegowych, tj. 24,5%. Tak więc co czwarte miejsce będące własnością podmiotów zagranicznych mieści się w obiektach tego województwa; przede wszystkim w Warszawie, która wyróżnia się atrakcyjnością dla inwestorów zagranicznych, a ponadto przeważają tam większe obiekty niż w wymienionych przedtem województwach. Jedynymi województwami, gdzie nie występuje własność zagraniczna bazy noclegowej, są podlaskie i świętokrzyskie.

Wprawdzie proces rozwoju turystycznych inwestycji noclegowych nie jest jeszcze zakończony, ale ukształtowały się już obszary preferowane przez inwestorów zagranicznych, charakteryzujące się przede wszystkim dużą koncentracją ruchu turystycznego krajowego i zagranicznego. Tym bardziej zastanawia małe zainteresowanie inwestorów województwem małopolskim i Krakowem, gdzie są oni właścicielami tylko czterech obiektów, choć liczba miejsc plasuje to województwo na czwartej pozycji. Stosunkowo wysoką pozycję pod względem liczby obiektów zajmuje najmniejsze województwo opolskie, którego ranga walorów turystycznych jest także mniejsza niż wymienionej grupy jednostek. Zamieszkuje tutaj mniejszość niemiecka i nasuwać się może wniosek — choć nie przeprowadzono szczegółowych badań zaangażowania kapitału w inwestycje turystyczne według państw — że w tym województwie występuje własność niemiecka.

2. Struktura własności bazy noclegowej

Udział bazy noclegowej poszczególnych gestorów w ogólnych zasobach województw tworzy nieco inną strukturę własności (zał. tab. 30, 31). Okazuje się, że prawie we wszystkich zdecydowanie przeważa — pod względem liczby obiektów — własność prywatna, reprezentowana przez krajowe osoby fizyczne i inne krajowe podmioty prawne. Najwyższy stopień prywatyzacji bazy występuje w woj. małopolskim, gdzie aż 83,2% obiektów to placówki prywatne. Tylko nieco mniej (76,1%) znajduje się w woj. pomorskim. W innych województwach stanowią też większość wśród ogółu obiektów: ponad 60% w podkarpackim, podlaskim, zachodniopomorskim oraz ponad 50% w dolnośląskim, kujawsko-pomorskim, lubelskim, mazowieckim, opolskim, śląskim, warmińsko-mazurskim. Prawie we wszystkich tych województwach, z wyjątkiem opolskiego, zdecydowana większość obiektów należy do osób fizycznych, a w opolskim przeważają placówki spółek prywatnych. W pozostałych: lubuskim, łódzkim, świętokrzyskim i wielkopolskim, prywatyzacja nie osiągnęła jeszcze takich wyników, ale na ich terenie działa nie mniej niż 30% prywatnych obiektów, a w wielkopolskim zapewne w następnym roku ponad połowa bazy stanowić będzie własność prywatną. Obecnie w jednostkach tych przeważają zasoby państwowe, łącznie z komunalnymi. Te ostatnie mają znaczący udział (28,2%) w woj. świętokrzyskim.

Warto zaznaczyć, że w województwach o przewadze bazy prywatnej występuje jeszcze dość duży udział obiektów będących własnością państwową. W dolnośląskim, kujawsko-pomorskim, śląskim, warmińsko-mazurskim i zachodniopomorskim funkcjonuje nieco ponad 30% placówek państwowych. Najmniejszy udział w bazie noclegowej każdego województwa mają właściciele

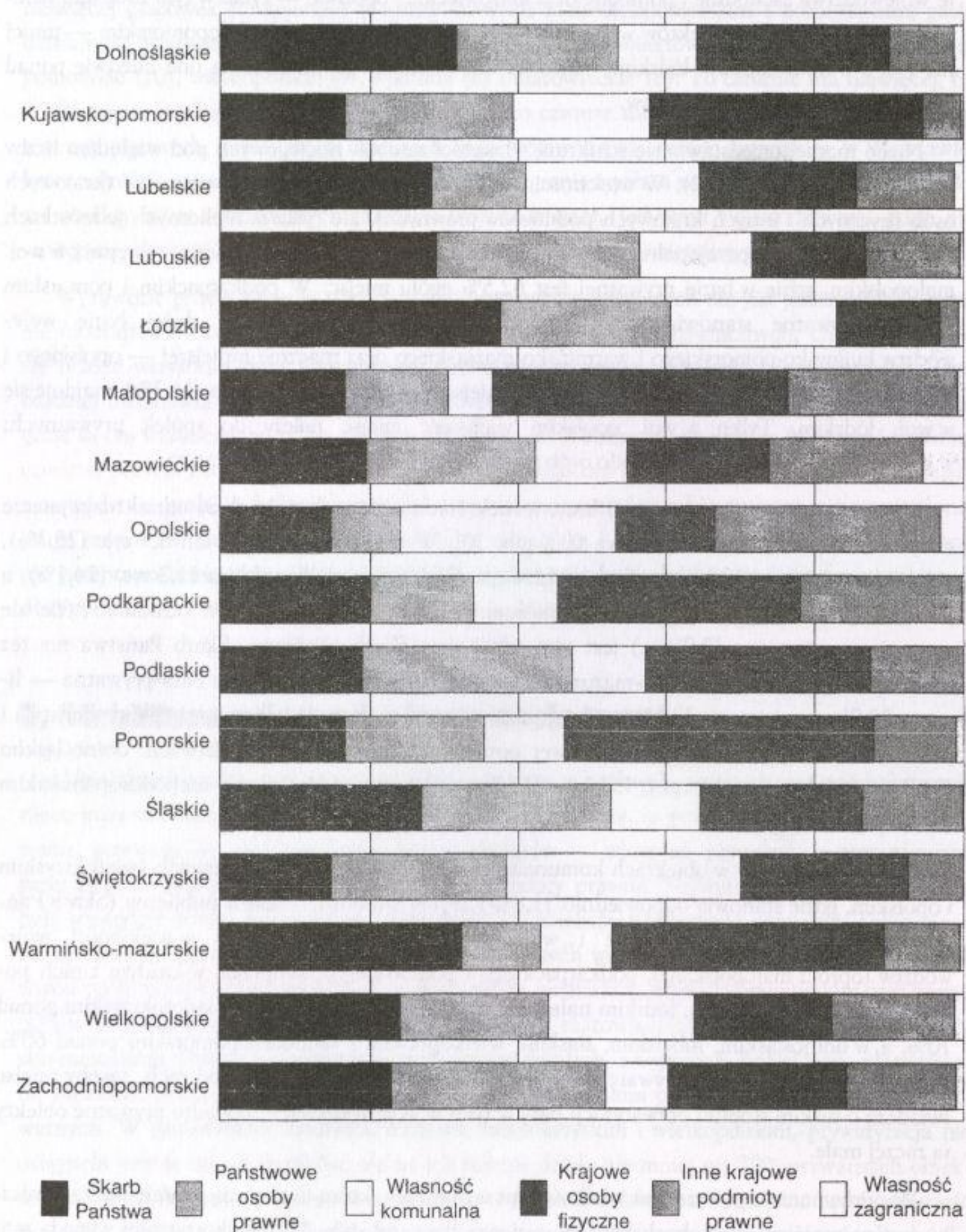
zagraniczni. Mimo że największym zainteresowaniem inwestorów zagranicznych cieszą się niektóre województwa zachodnie i północne oraz mazowieckie i opolskie — tylko w tym ostatnim należy do nich 5,2% ogółu obiektów województwa; w pomorskim zaś i zachodniopomorskim — mniej niż 1%, a w dolnośląskim, łódzkim, mazowieckim i wielkopolskim stanowią one zaledwie ponad 1% i nie przekraczają 2% zasobów.

Nieco inaczej przedstawia się struktura własności zasobów noclegowych pod względem liczby miejsc (zał. tab. 30, rys. 12). W większości województw przeważają obiekty prywatne (krajowych osób fizycznych i innych krajowych podmiotów prawnych), ale tylko w nielicznych jednostkach liczba miejsc jest proporcjonalna do liczby obiektów. Największe zasoby miejsc występują w woj. małopolskim, gdzie w bazie prywatnej jest 62,5% ogółu miejsc. W podkarpackim i pomorskim miejsca prywatne stanowią już tylko ponad 50%. W stosunkowo dużej bazie województw kujawsko-pomorskiego i warmińsko-mazurskiego oraz znacznie mniejszej — opolskiego i podlaskiego ten udział wynosi 40%. Najmniej miejsc w zasobach prywatnych (16,3%) znajduje się w woj. łódzkim. Tylko w woj. opolskim większość miejsc należy do spółek prywatnych; w pozostałych województwach — do osób prowadzących działalność gospodarczą.

Mimo postępującej prywatyzacji bazy, w niektórych regionach największy udział mają jeszcze miejsca w zasobach Skarbu Państwa (zał. tab. 30). W woj. lubelskim jest ich 8,3 tys. (28,3%), w lubuskim 6,2 tys. (29,1%), w śląskim 12,4 tys. (26,9%), w wielkopolskim 11,2 tys. (24,1%), a jeszcze większy udział występuje w dolnośląskim: 31,7% (18,5 tys. miejsc) i w łódzkim: 37,6%, ale znacznie mniej miejsc (7,9 tys.) jest tam własnością Skarbu Państwa. Skarb Państwa ma też znaczną bazę w woj. warmińsko-mazurskim — gdzie największy udział ma baza prywatna — liczącą 20,9 tys. miejsc, tj. 32,4% ogółu zasobów. Łącznie własność państwową (Skarb Państwa i państwowe osoby prawne) stanowi nawet ponad 50% miejsc w województwach: dolnośląskim (31,3 tys.), lubuskim (12 tys.), łódzkim (12,7 tys.), śląskim (24,2 tys.) i zachodniopomorskim (78,4 tys.).

Duży udział miejsc w obiektach komunalnych rejestruje się w województwach świętokrzyskim i opolskim, gdzie stanowią odpowiednio 31,8% i 29,1% zasobów. Sektor publiczny (Skarb Państwa, państwowe osoby prawne i własność komunalna) dominuje w większości województw (oprócz małopolskiego, podkarpackiego i pomorskiego), skupiając w każdym z nich ponad połowę miejsc. W woj. łódzkim należy do niego aż 83%, w lubuskim i świętokrzyskim ponad 70%, a w dolnośląskim, lubelskim, śląskim, wielkopolskim i zachodniopomorskim ponad 60%. Tak więc mimo przewagi sprywatyzowanych obiektów w niektórych spośród nich, zasoby miejsc świadczą o niskim stopniu prywatyzacji bazy w tych województwach; ponadto prywatne obiekty są raczej małe.

W porównaniu z powyższymi wielkościami udział bazy, którą dysponują właściciele zagraniczni, jest najmniejszy w zasobach każdego województwa (zał. tab. 30). Najkorzystniej wypada mazowieckie, gdzie mają oni 5,7% ogólnej liczby miejsc (2,2 tys.). W woj. opolskim, mimo że miejsca będące własnością cudzoziemców stanowią tam 3,3%, jest ich tylko 0,3 tys. Warto podkreślić, że znacznie większa liczba miejsc w bazie zagranicznej w woj. pomorskim (1,3 tys.) stanowi 1% ogółu jego miejsc; w zachodniopomorskim (1,7 tys.) i dolnośląskim (0,7 tys.) udział ten wynosi odpowiednio 1,1% i 1,2%, a w małopolskim (0,8 tys.) tylko 0,8%.

Rys. 12. Struktura własności w województwach w 1998 r. (% miejsc noclegowych)

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

3. Struktura użytkowania bazy noclegowej

Interesująco przedstawia się struktura przestrzenna sposobów użytkowania i rodzajów własności bazy. W większości województw ponad 80% obiektów prowadzą ich właściciele, a ponad 70% w dolnośląskim, kujawsko-pomorskim, opolskim, śląskim i warmińsko-mazurskim (zał. tab. 31). Tylko w woj. łódzkim ten wskaźnik jest nieco mniejszy (68,9%). Obiekty te dysponują największą liczbą miejsc (ponad 80%) w województwach: mazowieckim, podlaskim, świętokrzyskim i warmińsko-mazurskim; w pozostałych ponad 70% ogółu miejsc znajduje się w placówkach prowadzonych przez właścicieli. Jednak należą do nich przede wszystkim obiekty sezonowe, ponieważ tylko w województwach: dolnośląskim, łódzkim, małopolskim, mazowieckim, podkarpackim i śląskim dysponują oni większością (ponad 50%) obiektów całorocznych (zał. tab. 32). W woj. dolnośląskim ich udział jest najwyższy (83,8%). Dysponują oni także mniejszym odsetkiem miejsc całorocznych. Tylko w województwach: dolnośląskim, małopolskim, mazowieckim i śląskim właściciele prowadzący swoje obiekty mają ponad połowę miejsc. Warto zauważyć, że w zasobach tych znaczny udział mają hotele: w woj. mazowieckim 71% miejsc całorocznych, w śląskim 45,6%, a w dolnośląskim i podkarpackim około 30%.

Mimo że struktura użytkowania świadczy o zarządzaniu przez właścicieli większością bazy, warto wspomnieć o zasobach wynajmowanych lub dzierżawionych przez podmioty gospodarcze nie będące ich właścicielami (zał. tab. 31). Prowadzą oni co trzeci obiekt (31,1%) w woj. łódzkim, co czwarty (22,8%) w warmińsko-mazurskim, a co piąty w dolnośląskim, kujawsko-pomorskim, opolskim, śląskim, wielkopolskim; w większości województw te obiekty skupiają 20–30% miejsc. Najmniejszy udział miejsc dzierżawionych występuje w województwach: mazowieckim (19,5%), podlaskim (17,6%), świętokrzyskim (17,4%) i warmińsko-mazurskim (19,9%). Średnie wielkości obiektów: w dwóch województwach po 60, a w dziewięciu po 70–80 miejsc, świadczą o tym, że właściciele udostępniają innym użytkownikom małe obiekty i być może jest to korzystne ekonomicznie zarówno dla jednych, jak i drugich.

Tabela 5. Baza noclegowa w województwach w 1998 r.

Województwo	Woj.	1-400	401-1000	1001-2000	2001-5000	5001-10000	10001-20000	Ogółem
Liczba obiektów	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	
Liczba miejsc	4	222	33	51	130	13	5	373
Liczba miejsc noclegowych	—	91107	20802	54604	95714	106240	149104	792319
% miejsc	—	11,2	2,6	6,8	12,1	13,3	18,9	100,0

Źródło: Z.T. Werner, opole.pl, 1998, 1999.

X. Baza noclegowa w powiatach

1. Wielkość bazy ogółem

Na 373 powiaty funkcjonujące w nowym podziale administracyjnym, turystyczne obiekty noclegowe występują w 369. Nie ma ich w czterech powiatach: górskim w woj. dolnośląskim, miejskim Ruda Śląska i miejskim Świętochłowice w śląskim oraz kazimierskim w świętokrzyskim. W załączniku tabelarycznym 33 przedstawiono wykaz wszystkich powiatów wraz z wielkością i wykorzystaniem bazy noclegowej. Najwięcej powiatów (59,6%) oferuje najmniejsze zasoby: do 1000 miejsc. Skupiają one jednak tylko 11,5% ogółu miejsc w kraju. Największe zasoby znajdują się w pięciu powiatach, z których każdy ma ponad 20 tys. miejsc. Należą do nich: powiat tatrzański, który dysponuje największą bazą w Polsce (31,4 tys. miejsc) oraz cztery jednostki nadmorskie, z których trzy leżą w woj. zachodniopomorskim (kołobrzeski, kamieński, gryficki) i jedna w woj. pomorskim (pucki). Następne 13 mieści się w przedziale 10,1–20 tys. miejsc. Wśród nich 6 to powiaty nadmorskie: koszaliński, lęborski, sławieński, słupski, m. Gdańsk i nowodworski (N. Dwór Gd.). Baza powiatów nadmorskich koncentruje się przeważnie w miejscowościach położonych nad morzem. W grupie tej znajdują się też 2 miasta będące dużymi ośrodkami turystyki krajoznawczej i biznesowej: Warszawa i Kraków, oraz 5 powiatów górskich wykorzystywanych do wypoczynku całorocznego: nowotarski, kłodzki, cieszyński, jeleniogórski i nowosądecki. Tak więc wśród jednostek z bardzo dużą i dużą bazą przeważają powiaty nadmorskie, tworzące ciągły obszar koncentracji (mapa 4). Mniejsze zwarte obszary występują w Karpatach i Sudetach. W strefie pojeziernej wyróżnia się Pojezierze Mazurskie, ale jest to region o mniejszym zagospodarowaniu, w przedziale 5 001–10 000 miejsc.

Tabela 5. Baza noclegowa w powiatach w 1998 r.

Rodzaj danych	Liczba miejsc noclegowych							Ogółem
	bez bazy	< 1000	1000–2000	2001–5000	5001–10000	10001–20000	> 20000	
Liczba powiatów	4	220	63	55	13	13	5	373
Liczba miejsc noclegowych	–	91105	86832	168864	95734	200640	149164	792339
% miejsc	–	11,5	11,0	21,3	12,1	25,3	18,8	100,0

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

2. Baza całoroczna

Baza całoroczna, w której znajduje się 42,5% ogółu miejsc, występuje prawie we wszystkich powiatach. Jej brak zarejestrowano tylko w dwunastu. Mimo że rozkład przestrzenny zagospodarowania jest korzystny, to jednak aż 42,9% jednostek z tą bazą dysponuje niewielkimi zasobami, liczącymi najwyżej 250 miejsc (tab. 6, mapa 5). Znaczące już wielkości reprezentuje przedział 1000–5000 miejsc, obejmujący 50 powiatów, które skupiają 30,6% miejsc. Zbliżoną wielkość (29,6%) oferuje 7 powiatów, z których każdy ma ponad 10 tys. miejsc. Największe zasoby, podobnie jak w bazie ogółem, występują w powiecie tatrzańskim, gdzie liczą one 23,2 tys. miejsc i są większe co najmniej o około 45% albo nawet dwukrotnie od bazy innych jednostek tej grupy. Oprócz niego do grupy tej kwalifikują się inne powiaty górskie: kłodzki, cieszyński, nowosądecki i jeleniogórski, oraz dwie jednostki spoza obszaru górskiego: powiat warszawski z Warszawą i powiat kołobrzeski. Decydujące znaczenie ma zagospodarowanie dużych miejscowości turystycznych, jak Szklarskiej Poręby i Karpacza (jeleniogórski), Zakopanego (tatrzański), Wisły (cieszyński), bądź uzdrowisk — Polanicy-Zdroju, Dusznik-Zdroju, Kudowy-Zdroju i Łądką-Zdroju (kłodzki) oraz Krynicy, Muszyny i Piwnicznej-Zdroju (nowosądecki).

Kolejne 7 powiatów stawia do dyspozycji turystów znaczące, choć o wiele mniejsze zasoby, w przedziale 5001–10000 miejsc. Kwalifikuje się tutaj tylko jeden powiat górski — nowotarski, trzy miasta będące dużymi ośrodkami turystyki przyjazdowej: Gdańsk, Poznań, Kraków oraz następne powiaty nadmorskie: kamieński, pucki i Świnoujście. Należy zaznaczyć, że baza całoroczna Krakowa nie osiąga 10 tys. miejsc, ale niewiele odbiega od tej liczby.

W przestrzennym obrazie tej bazy wyróżnić można zwarte obszary Wybrzeża, Pojezierza Mazurskiego i Karpat — na ogół o zasobach w przedziale 1 001–5 000 miejsc (mapa 5).

Tabela 6. Baza całoroczna w powiatach w 1998 r.

Rodzaj danych	Liczba miejsc noclegowych							Ogółem
	bez bazy	< 250	250–500	501–1000	1001–5000	5001–10000	> 10000	
Liczba powiatów	12	155	92	50	50	7	7	373
Liczba miejsc noclegowych	–	19177	33320	33610	103027	47696	99687	336517
% miejsc	–	5,7	9,9	10,0	30,6	14,2	29,6	100,0

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

3. Zdolność recepcyjna bazy noclegowej

Podobnie jak pod względem zasobów ogółem i całorocznych, najwięcej (36%) powiatów charakteryzuje się najmniejszą ofertą, nie przekraczającą 100 tys. noclegów. W sumie te 133 jednostki przygotowały ich 6 610,3 tys., co stanowi tylko 4,6% zdolności recepcyjnej Polski. Ponad połowa tej zdolności (52,3%) skupia się tylko w 28 powiatach. Jej wielkość zależna jest od wielkości i struktury sezonowej bazy. Ofertę taką przedstawiają wszystkie wcześniej wymienione

jednostki nadmorskie i pojezierne z dużą bazą ogółem liczącą ponad 10 tys. miejsc oraz całoroczną — ponad 5 tys. miejsc. Uzupełniają ją powiaty z obszarów górskich: bielski, żywiecki i bieszczadzki; miasta Olsztyn, Szczecin, Wrocław; jeden powiat nadmorski — słupski, dwa powiaty pojezierne — giżycki i mrągowski. Mają one (wyluczając duże miasta) stosunkowo duże zasoby miejsc sezonowych i niewielkie całorocznych, albo mniejszą bazę z ponad 40-procentowym udziałem miejsc całorocznych. Największe możliwości noclegowe występują w powiecie nowotarskim, gdzie przygotowano 6 549,6 tys. noclegów: 4,6% całej podaży, a więc tyle samo, ile wynosi łączna zdolność powiatów o najniższej recepcji — do 100 tys. noclegów.

Rozkład przestrzenny jednostek o największej zdolności recepcyjnej wskazuje, że ta oferta obejmuje całe polskie wybrzeże, z wyjątkiem Gdyni, która nie jest miejscowością wypoczynkową, oraz Sopotu — ośrodka wczasowego, w którym obserwuje się duży ruch turystyczny. Niewielka rejestrowana tam baza noclegowa (2 906 m.n.), której większość (72,1%) to obiekty całoroczne, przygotowała 718,2 tys. noclegów. Wydaje się, że rejestrowane 114 miejsca w pokojach gościnnych, stanowiące 3,9% ogółu bazy, nie są wielkością wiarygodną; dopiero uwzględnienie nierejestrowanych pokoi pokazałoby faktyczną zdolność recepcyjną Sopotu.

Obraz powiatów o największej zdolności recepcyjnej wskazuje też, że bogata oferta noclegowa dotyczy większości obszaru Sudetów oraz Beskidu Śląskiego i Żywieckiego, Podhala, Beskidu Sądeckiego i Bieszczadów. Obejmuje również większość Krainy Wielkich Jezior Mazurskich i Pojezierze Mrągowskie. Ofertą taką dysponują też duże ośrodki turystyki poznawczej (mapa 6).

Tabela 7. Zdolność recepcyjna bazy noclegowej w powiatach w 1998 r.

Rodzaj danych	Liczba noclegów w tys.							Ogółem
	bez bazy	< 100	100,0–250,0	250,01–500,0	500,01–750,0	750,01–1000,0	> 1000,0	
Liczba powiatów	4	133	120	59	16	13	28	373
Liczba noclegów	–	6610349	19015502	20690248	10284954	11390757	74483194	142475004
% miejsc	–	4,6	13,3	14,5	7,2	8,0	52,3	100,0

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

4. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej

Okazuje się, że w dużej części powiatów, bo w 117 (31,7%), wykorzystano tylko 30–40% przygotowanych miejsc. Korzystny, ponad 50-procentowy średni wskaźnik uzyskało 49 powiatów (13,3%), a 16 spośród nich osiągnęło ponad 60%. W tej ostatniej grupie jednostek o dużej bazie i zdolności recepcyjnej znajdują się wyłącznie powiaty nadmorskie: gryficki, koszaliński, sławieński, kołobrzeski — wszystkie położone w woj. zachodniopomorskim — i słupski w pomorskim. Tutaj kumulacja ruchu i największego wykorzystania bazy, przede wszystkim sezonowej, występuje w okresie dwóch miesięcy urlopowych. Inaczej zjawisko to kształtuje się w powiecie kołobrzeskim, gdzie na wysokie wykorzystanie, oprócz ruchu w szczycie letnim, rzutuje także ruch w bazie całorocznej, którą w dużej części stanowią zakłady uzdrowiskowe, charakte-

ryzujące się wysoką frekwencją. Inne jednostki w tej grupie mają nieporównanie mniejszą bazę, liczącą bądź kilkadziesiąt miejsc całorocznych, bądź kilkaset w większości sezonowych. Najwyższy wskaźnik (77,8%) wśród wszystkich powiatów osiągnął powiat miejski Tychy, który ma 398 miejsc.

Poziom wykorzystania ponad 50% osiągnęła również tylko część jednostek o wysokich parametrach bazy i recepcyjności. Są to powiaty nadmorskie: kamieński, m. Świnoujście (woj. zachodniopomorskie) oraz nowodworski i lęborski (pomorskie) i duże ośrodki ruchu krajoznawczego: Warszawa i Kraków. Pozostałe powiaty, które stanowią większość w tej grupie, oferują różne rodzaje walorów turystycznych, ale odróżnia je od wyżej wymienionych jedna cecha: znacznie mniejsza baza. Są wśród nich jednostki pojezierne, których zasoby wykorzystywane są w sezonie letnim: mogileński, radziejowski, rypiński (kujawsko-pomorskie), strzelecko-drezdenecki (lubuskie), kościerski (pomorskie), nidzicki (warmińsko-mazurskie), leszczyński, międzychodzki, śremski (wielkopolskie). Zauważyć można brak atrakcyjnych obszarów Pojezierza Mazurskiego, które charakteryzują się taką samą strukturą użytkowania, ale dużą podażą miejsc noclegowych, i mimo większego ruchu turystycznego wykorzystanie obiektów nie przekracza tam 50%.

Tabela 8. Stopień wykorzystania bazy noclegowej w powiatach w 1998 r.

Rodzaj danych	Stopień wykorzystania miejsc noclegowych w %							Ogółem
	bez bazy	< 20	20–30	30,01–40	40,01–50	50,01–60	> 60	
Liczba powiatów	4	36	98	117	69	35	14	373
% miejsc	–	9,8	26,5	31,7	18,7	9,5	3,8	100,0

Oprac. Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Przestrzenny obraz wykorzystania bazy przedstawia mapa 7. Jedyny duży i zwarty obszar, w większości o najwyższym wykorzystaniu, tworzą powiaty nadmorskie. Wyróżnia się też obszar koncentracji, ale o mniejszych wartościach, w woj. śląskim — utworzony przez powiaty miejskie, w których niedużych zasobach wynajęto ponad 50% miejsc.

XI. Baza noclegowa w gminach

Jak wspomniano we wprowadzeniu, ustawa o statystyce publicznej zabrania udostępniania danych dla poszczególnych miast i gmin, jeżeli występują tam jeden lub dwa obiekty noclegowe. W związku z tym ograniczono się do omówienia zbioru jednostek, których te zakazy nie obejmują, a przede wszystkim gmin o zasobach liczących ponad 2 tys. miejsc noclegowych, które odgrywają zasadniczą rolę w zagospodarowaniu turystycznym kraju.

Należy odnotować, że zwiększył się zasięg przestrzenny tego zagospodarowania. W porównaniu z poprzednim rokiem liczba gmin z turystyczną bazą noclegową zwiększyła się z 1251 do 1306, tj. o 4,4%. Obecnie baza ta występuje w 55,9% jednostek przestrzennych. Są to jednostki łączone, obejmujące miasto i gminę.

Grupa gmin o dużej bazie liczy 74 jednostki, w których występuje 444 212 miejsc noclegowych. Stanowi to tylko 5,1% ogółu gmin z bazą, ale aż 56,1% ogółu miejsc. Wielkość zasobów w tych jednostkach, ich zdolność recepcyjną i jej wykorzystanie przedstawiono w załączniku tabelarycznym 34. W porównaniu z poprzednim rokiem grupa ta zwiększyła się o jedną gminę, ale jest to wynik zmian w wielkościach zasobów niektórych jednostek. Spadły one do poziomu poniżej 2 tys. miejsc w gminach: Glucholazy, Turawa (opolskie), Czernichów (śląskie), Sulejów (łódzkie) oraz Elk i Morąg (warmińsko-mazurskie). Przekroczyła natomiast tę granicę baza w gminach Olsztynek (warmińsko-mazurskie), Toruń, Świeradów-Zdrój i Jelenia Góra (dolnośląskie) oraz Firlej (lubelskie).

Przodującą pozycję, tak jak w poprzednim roku, zajmuje gmina Rewal, gdzie zasoby liczą 23 341 miejsc i wzrosły o dalsze 1 626. Liczbę 20 tys. przekroczyła również gmina Kołobrzeg: obecnie jej baza wynosi 21 288 miejsc. Oprócz nich w grupie o zasobach powyżej 10 tys. miejsc noclegowych znajdują się jeszcze: Darłowo, Gdańsk, Kraków, Mielno, Łeba, Warszawa, Ustka, Dziwnów, Zakopane i Władysławowo. Nieco tylko mniejszą bazę ma Świnoujście (9 962 m.n.). Tak więc największe zasoby koncentrują się przede wszystkim nad morzem — łącznie w grupie powyżej 2 tys. miejsc noclegowych znajduje się 20 gmin nadmorskich. Obejmuje ona też 19 gmin górskich, wśród których znaczącą bazę (6–8 tys. m.) mają: Wisła, Ustroń, Karpacz, Krynica, oraz 18 pojeziernych, ale gorzej zagospodarowanych. Większą bazą (3–6 tys. m.) charakteryzują się: Firlej, Kościerzyna, Augustów, Chojnice, Sława, Giżycko, Ruciane Nida i Włodawa.

Niewielkie winogry lub spoki wykonywane przez niektórych rodziców bazy wykazują, że wielkość frekwencji wzrosła się na poziomie regionalnym. Niewielki spadek dotyczy natomiast jednostek wczesnych, ale znacznie mniejszy, niż w poprzednim roku, co może wynikać z frekwencji

* J. Wójcikowski i inni: *Wielkość i struktura bazy noclegowej w województwie łódzkim*. W: *Województwo łódzkie. Statystyka województwa*. Urząd Statystyczny, Łódź, 1994.

XII. Podsumowanie

Rok 1998 był kolejnym rokiem wzrostu zasobów noclegowych. Ale wzrost ten obejmuje zarówno nowe inwestycje, jak nowo ujęte przez GUS obiekty: kwatery agroturystyczne i zakłady uzdrowiskowe, a baza tych ostatnich jest dość znaczna. Ich uwzględnienie w ostatniej inwentaryzacji bazy należy uznać za pozytywne zjawisko. Obiekty lecznictwa są wymieniane w klasyfikacji WTO jako obiekty turystyczne. Z racji dynamicznego rozwoju w ostatnich latach kwater agroturystycznych, je również należało wyodrębnić jako nowy rodzaj bazy. Warto też rozszerzyć zakres inwentaryzowanych obiektów o domy wakacyjne („drugie domy”) — wykazywane również w klasyfikacji WTO — których zasoby są w Polsce już znaczne.

Poprawił się nieco standard zakwaterowania, ponieważ zmniejszyła się liczba domków turystycznych, których część funkcjonuje od lat 60. i 70. Zmieniła się też struktura użytkowania, wzrosła bowiem baza całoroczna, a większy przyrost miejsc całorocznych niż miejsc ogółem świadczyć może o przestawieniu się niektórych obiektów z działalności sezonowej na całoroczną. Systematycznie, choć w niewielkim stopniu, poprawia się też standard sanitarny. Wyposażenie pokoi w łazienki i wc jest jednym z istotnych elementów porównywalności polskiej bazy do standardów europejskich.

Największy udział w rozwoju, bez nowych rodzajów bazy, mają pokoje gościnne, w których liczba miejsc jest już prawie taka jak w hotelach. Dynamika rozwoju tych ostatnich była mniejsza niż w roku poprzednim. Ale może to być zjawisko okresowe, gdyż plany wskazują na duże zamierzenia inwestycyjne. W tych dwóch rodzajach obiektów i w ośrodkach wczasowych mieści się ponad połowa miejsc noclegowych, toteż odgrywają one znaczącą rolę w obsłudze ruchu turystycznego. Strukturę hoteli należy uznać za korzystną: przeważają w niej hotele trzygwiazdkowe i niższych kategorii, a zatem obiekty, które powinny być dostępne dla średnio i mniej zamożnego turysty. Jednak wydaje się, że ceny noclegów nie są zbyt atrakcyjne, zwłaszcza w hotelach trzygwiazdkowych. Potwierdzają to opinie turystów: np. prawie co czwarty (23,5%) gość krajowy odwiedzający Wrocław i korzystający z jego bazy noclegowej oraz co szósty cudzoziemiec (15,9%) uznali ceny usług noclegowych za zbyt wysokie¹¹.

Mimo rozwoju bazy, w niektórych jej segmentach nastąpił regres. Największe ubytki zarejestrowano w bazie ośrodków wczasowych i jest to proces ciągły, trwający od kilku lat.

Niewielkie wzrosty lub spadki wykorzystania poszczególnych rodzajów bazy wykazują, że średnia frekwencja utrzymała się na poziomie poprzedniego roku. Niewielki spadek dotyczy również ośrodków wczasowych, ale znacznie zmniejszyły one swoje zasoby i należy uznać, że frekwencja

¹¹ J. Wyrzykowski i in.: *Walory i oferta turystyczna Wrocławia w opinii odwiedzających miasto*. W: *Wrocław 2000 Plus, Studia na strategię miasta*. Urząd Miejski Wrocławia, Wrocław 1999.

była tam mniejsza. Wyraźnie wzrasta ona w obiektach o charakterze wypoczynkowym przez dwa miesiące letnie, ale w sierpniu jest mniejsza niż w lipcu.

Analiza struktury własności zasobów wykazuje, że ponad połowa obiektów jest sprywatyzowana, jednak baza ta obejmuje tylko niecałą połowę zasobów miejsc noclegowych. Jej większość to pokoje gościnne, sektor małych obiektów. Ponad połowa hoteli, moteli i pensjonatów to placówki prywatne. Ale w tych dwóch ostatnich skupione jest ponad 70% miejsc i można uznać, że osiągnęły one wysoki poziom prywatyzacji. Największa baza, jaką są ośrodki wczasowe, pozostaje w większości w gestii instytucji i zakładów państwowych. Także państwową własnością jest zdecydowana większość zakładów uzdrowiskowych oraz ponad połowa ośrodków szkoleniowo-wypoczynkowych. W hotelach państwowych — mimo że większość tej bazy jest sprywatyzowana — znajduje się 41 929, tj. 46,5% ogółu miejsc hotelowych.

Minimalną rolę odgrywają zasoby właścicieli zagranicznych. Ich domeną są hotele i ośrodki wczasowe: posiadają oni 5,2% miejsc hotelowych i 1,1% wczasowych.

Większość bazy noclegowej użytkują jej właściciele; tylko około jednej piątej obiektów i jednej czwartej miejsc oddano w dzierżawę. Dzierżawcy dominują tylko w bazie schronisk, których większość prowadzą. Dzierżawią też znaczną część campingów (40,9%) i pól biwakowych (33,8%).

Nowy podział terytorialny kraju inaczej różnicuje przestrzennie wielkości bazy noclegowej. Pod względem liczby obiektów przodują województwa małopolskie i pomorskie: w tym pierwszym jest najwięcej pokoi gościnnych. Pod względem liczby miejsc przoduje zachodniopomorskie i również pomorskie, gdzie dominują ośrodki wczasowe. Najlepszą strukturę użytkowania mają województwa dolnośląskie i śląskie, gdzie znacznie przeważa baza całoroczna. W większości województw nastąpił rozwój bazy; najwięcej miejsc (16,7 tys.) przybyło w pomorskim, w kolejnym, zachodniopomorskim, przyrost był dwukrotnie mniejszy, a w małopolskim — trzykrotnie.

W województwach — oprócz małopolskiego, podkarpackiego i pomorskiego — pod względem własności zasobów dominuje sektor publiczny. Mimo przewagi sprywatyzowanych obiektów w niektórych jednostkach, zasoby miejsc świadczą o niskim stopniu prywatyzacji bazy. Duże zasoby tego sektora, szczególnie w atrakcyjnych turystycznie regionach, wynikają przede wszystkim z dynamicznego rozwoju w latach 60. i 70. bazy wypoczynkowej, w której zdecydowanie dominowały inwestycje zakładów państwowych. Nie bez znaczenia były również powojenne zmiany własnościowe.

Załącznik 1

Wielkość turystycznej bazy noclegowej w 1998 r.

Rodzaje obiektów turystycznych	Liczba obiektów	Liczba miejsc noclegowych					Pokoje z własną łazienką i wc w %
		ogółem	całoroczne		w domkach		
			ogółem	udział w %	ogółem	udział w %	
Polska	13 451	792 339	336 517	42,5	170532	21,5	46,0
A. Turystyczne obiekty zakwaterowania zbiorowego	7 891	698 096	294 585	42,2	169 010	24,2	49,8
A.1. Hotele i inne obiekty hotelarskie	1 577	120 600	112 968	93,7	1 156	1,0	81,8
1.1. hotele	909	90 178	87 858	97,4	233	0,3	84,2
1.2. motele	135	6 619	5 889	89,0	318	4,8	77,9
1.3. pensjonaty	533	23 803	19 221	80,8	605	2,5	71,1
A.2. Obiekty specjalistyczne	720	78 149	59 399	76,0	12 273	15,7	59,5
2.1. schroniska	102	5 168	4 715	91,2	71	1,4	7,8
2.2. ośrodki szkoleniowo- wypoczynkowe	478	46 299	29 983	64,8	11 781	25,4	55,3
2.3. zakłady uzdrowiskowe	140	26 682	24 701	92,6	421	1,6	70,7
A.3. Inne obiekty zakwa- terowania zbiorowego	5594	499 347	122 218	24,5	155 581	31,2	34,2
3.1. domy wycieczkowe	234	15 363	13 648	88,8	298	1,9	38,7
3.2. schroniska młodzieżowe	546	24 221	9 464	39,1	701	2,9	6,6
3.3. ośrodki wczasowe	2620	228 754	66 456	29,1	102 528	44,8	40,3
3.4. ośrodki kolonijne	289	43 460	6 680	15,4	9 867	22,7	22,2
3.5. domy pracy twórczej	57	2 338	2 025	86,6	150	6,4	43,7
3.6. zespoły ogólnodostęp- nych domków turystycznych	491	31 976	2 423	7,6	30 284	94,7	25,0
3.7. campingi	250	41 988	2 574	6,1	6 450	15,4	24,0
3.8. pola biwakowe	421	57 747	-	-	191	0,3	-
3.9. ośrodki wyłącznie do wypoczynku sobotnio- niedzielnego i świątecznego	129	4 723	374	7,9	3 939	83,4	7,2
3.10. inne obiekty wykorzystywane do turystyki	557	48 777	18 574	38,1	1 173	2,4	26,4
B. Pokoje gościnne i inne	5 560	94 243	41 932	44,5	1 522	1,6	21,3
1. pokoje gościnne	4952	88734	39956	45,0	1 325	1,5	21,3
2. kwatery agroturystyczne	608	5509	1976	35,9	197	3,6	21,5

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 2

Liczba obiektów turystycznej bazy noclegowej w latach 1996–1998

Rodzaje obiektów turystycznych	Liczba obiektów					
	1996	1997	1996=100	1998	1997=100	zmiany 1997–1998
Polska	11 089	12016	108,4	13451	111,9	1435
A. Turystyczne obiekty zakwaterowania zbiorowego	7 768	7 784	100,2	7891	101,4	107
A.1. Hotele i inne obiekty hotelarskie	1247	1397	112,0	1577	112,9	180
1.1. hotele	773	844	109,2	909	107,7	65
1.2. motele	102	120	117,6	135	112,5	15
1.3. pensjonaty	372	433	116,4	533	123,1	100
A.2. Obiekty specjalistyczne	522	556	106,5	720	129,5	164
2.1. schroniska	94	96	102,1	102	106,3	6
2.2. ośrodki szkoleniowo-wy- poczynkowe	428	460	107,5	478	103,9	18
2.3. zakłady uzdrowiskowe	–	–	–	140	–	140
A.3. Inne obiekty zakwatero- wania zbiorowego	5999	5831	97,2	5594	95,9	–237
3.1. domy wycieczkowe	239	234	97,9	234	100,0	0
3.2. schroniska młodzieżowe	552	547	99,1	546	99,8	–1
3.3. ośrodki wczasowe	3 006	2883	95,9	2620	90,9	–263
3.4. ośrodki kolonijne	246	266	108,1	289	108,6	23
3.5. domy pracy twórczej	58	59	101,7	57	96,6	–2
3.6. zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych	419	431	102,9	491	113,9	60
3.7. campingi	232	228	98,3	250	109,6	22
3.8. pola biwakowe	433	432	99,8	421	97,5	–11
3.9. ob. nocl. w ośr. wyłącznie do wypoczynku sobotnio- niedzielnego i świątecznego	145	144	99,3	129	89,6	–15
3.10. inne obiekty wykorzy- stywane do turystyki	669	607	90,7	557	91,8	–50
B. Pokoje gościnne i inne	3321	4232	127,4	5560	131,4	1328
1. pokoje gościnne	3321	4232	127,4	4952	117,0	720
2. kwatery agroturystyczne	–	–	–	608	–	608

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 3

Zmiany wielkości turystycznej bazy noclegowej w latach 1996 - 1998

Rodzaje obiektów turystycznych	Liczba miejsc noclegowych					
	1996	1997	1996=100	1998	1997=100	zmiany 1997-998
Polska	736 752	758 239	102,9	792 339	104,5	34100
A. Turystyczne obiekty zakwaterowania zbiorowego	675 946	684 766	101,3	698096	101,9	13330
A.1. Hotele i inne obiekty hotelarskie	102 272	111 349	108,9	120600	108,3	9251
1.1. hotele	80 764	86 023	106,5	90178	104,8	4155
1.2. motele	4 527	5 439	120,1	6619	121,7	1180
1.3. pensjonaty	16 981	19 887	117,1	23803	119,7	3916
A.2. Obiekty specjalistyczne	46 179	50 334	109,0	78149	155,3	27815
2.1. schroniska	4 871	5 009	102,8	5168	103,2	159
2.2. ośrodki szkoleniowo- wy- poczynkowe.	41 308	45 325	109,7	46299	102,1	974
2.3. zakłady uzdrowiskowe	-	-	-	26682	-	26682
A.3. Inne obiekty zakwatero- wania zbiorowego	527 495	523 083	99,2	499347	95,5	-23736
3.1. domy wycieczkowe	17 455	16 987	97,3	15363	90,4	-1624
3.2. schroniska młodzieżowe	23 875	24 154	101,2	24221	100,3	67
3.3. ośrodki czasowe	262 406	251 310	95,8	228754	91,0	-22556
3.4. ośrodki kolonijne	37 619	40 044	106,4	43460	108,5	3416
3.5. domy pracy twórczej	2 384	2 343	98,3	2338	99,8	-5
3.6. zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych	28 481	29 838	104,8	31976	107,2	2138
3.7. campingi	38 302	37 727	98,5	41988	111,3	4261
3.8. pola biwakowe	62 538	63 643	101,8	57747	90,7	-5896
3.9. ob. nocl. w ośr. wyłącznie do wypoczynku sobotnio- niedzielnego i świątecznego	5 924	5 744	97,0	4723	82,2	-1021
3.10. inne obiekty wykorzystywane do turystyki	48 511	51 293	105,7	48777	95,1	-2516
B. Pokoje gościnne i inne	60 806	73 473	120,8	94243	128,3	20770
1. pokoje gościnne	60 806	73 473	120,8	88734	120,8	15261
2. kwatery agroturystyczne	-	-	-	5509	-	5509

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 4

Wykorzystanie turystycznej bazy noclegowej w latach 1995–1998

Rodzaje obiektów turystycznych	Stopień wykorzystania w % ¹⁾						
	1995	1996	zmiany w % 1995–1996	1997	zmiany w % 1996–1997	1998	zmiany w % 1996–1997
A. Turystyczne obiekty zakwaterowania zbiorowego	x	x	x	x	x	x	x
A.1. Hotele i inne obiekty hotelarskie	x	x	x	x	x	44,2	x
1.1. hotele	43,8	45,7	1,9	45,7	0,0	46,0	0,3
1.2. motele	37,3	38,4	1,1	35,8	-2,6	35,9	0,1
1.3. pensjonaty	35,7	38,5	2,8	32,9	-5,6	35,8	2,9
A.2. Obiekty specjalistyczne	x	x	x	x	x	54,2	x
2.1. schroniska	27,1	25,5	-1,6	23,9	-1,6	24,3	0,4
2.2. ośrodki szkoleniowo-wy- poczynkowe	39,4	38,8	-0,6	39,1	0,3	37,2	-1,9
2.3. zakłady uzdrowiskowe	–	–	–	–	–	81,0	–
A.3. Inne obiekty zakwaterowania zbiorowego	x	x	x	x	x	42,5	x
3.1. domy wycieczkowe	36,2	37,4	1,2	35,7	-1,7	34,8	-0,9
3.2. schroniska młodzieżowe	35,5	36,5	1,0	36,7	0,2	34,9	-1,8
3.3. ośrodki wczasowe	52,1	52,2	0,1	50,7	-1,5	49,8	-0,9
3.4. ośrodki kolonijne	68,1	66,2	-1,9	63,2	-3,0	62,4	-0,8
3.5. domy pracy twórczej	45,2	43,5	-1,7	41,5	-2,0	41,0	-0,5
3.6. zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych	40,7	39,9	-0,8	40,5	0,6	40,9	0,4
3.7. campingi	30,7	26,8	-3,9	26,9	0,1	26,7	-0,2
3.8. pola biwakowe	24,0	16,8	-7,2	15,7	-1,1	13,7	-2,0
3.9. ob. nocl. w ośr. wyłącznie do wypoczynku sobotnio- niedzielnego i świątecznego	40,4	37,1	-3,3	39,2	2,1	43,4	4,2
3.10. inne obiekty wykorzystywane do turystyki	37,0	37,9	0,9	40,5	2,6	38,8	-1,7
B. Pokoje gościnne i inne	x	x	x	x	x	32,5	x
1. pokoje gościnne	30,6	31,3	0,7	33,9	2,6	33,2	-0,7
2. kwatery agroturystyczne	–	–	–	–	–	20,3	–

¹⁾ Hotele, motele, pensjonaty — wykorzystanie pokoi, pozostała baza — wykorzystanie miejsc.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 5

Wykorzystanie zdolności recepcyjnej obiektów w okresie X.97-IX. 98 r.

L.p.	Rodzaj obiektów	Stoień wykorzystania miejsc noclegowych w %												
		Ogółem	1997			1998								
			X	XI	XII	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX
1	Polska	42,4	38,0	34,3	32,0	32,7	40,6	34,3	35,9	39,7	41,0	55,9	53,3	34,3
2	hotele	41,2	44,4	38,9	32,7	32,3	37,8	38,7	39,2	45,8	46,4	44,4	46,8	45,8
3	motele	32,3	32,8	28,5	26,8	27,3	28,7	28,8	30,2	34,4	34,0	40,1	41,0	32,0
4	pensjonaty	36,4	27,7	22,1	29,8	30,4	42,8	26,4	27,6	33,6	37,6	55,2	52,4	31,7
5	domy wycieczkowe	34,8	33,2	28,0	25,4	24,7	33,9	26,5	29,8	39,7	39,0	49,5	46,6	34,2
6	schroniska	24,3	21,6	13,7	17,7	15,8	29,3	15,0	16,5	30,2	29,7	36,6	36,1	25,2
7	schroniska młodzieżowe	34,9	37,4	27,5	23,2	26,9	30,4	23,8	34,8	51,2	41,6	40,0	32,9	34,6
8	ośrodki czasowe	49,8	29,5	22,6	29,5	29,8	44,2	25,6	31,3	37,6	46,2	71,8	68,3	33,5
9	ośrodki kolonijne	62,4	34,9	21,5	19,4	27,1	35,4	22,7	38,7	52,1	60,7	78,1	69,4	38,4
10	ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	37,2	27,5	23,3	22,0	21,3	28,9	22,6	24,3	34,6	40,2	64,5	60,2	31,0
11	domy pracy twórczej	41	30,3	25,4	29,9	27,3	43	30,4	33,4	39,9	45,7	60	64,5	44,9
12	zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	40,9	16,7	22,0	20,0	24,2	26,6	16,7	15,6	24,4	33,5	61,6	57,3	19,7
13	campingi	26,7	17,8	7,6	5,6	4,3	4,7	6,7	7,7	8,9	13,6	40,1	40,3	5,8
14	poła biwakowe	13,7	0,3	-	-	-	0,2	-	51,5	1,6	5,2	18,1	17,3	1,0
15	ob. noclegowe w ośr. wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	43,4	18,8	22,5	20,7	30,9	53,0	38,2	39,1	23,0	37,0	62,8	57,7	19,9
16	pokoje gościnne	33,2	24,4	22,7	24,0	25,1	35,9	21,9	22,8	29,1	30,6	48,4	45,6	24,2
17	kwatery agroturystyczne	20,3	7,7	5,2	9,6	10,3	18,1	6,3	8,5	13,2	15,7	36,5	35,4	11,9
18	zakłady uzdrowiskowe	81,0	80,6	80,0	74,3	79,1	80,7	83,1	81,0	81,3	81,6	83,4	83,8	81,5
19	inne obiekty wykorzystywane do turystyki	38,8	43,5	39,8	35,6	34,1	40,0	37,6	38,6	41,7	41,8	42,8	40,3	28,6

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 6
Gestorzy i struktura obiektów noclegowych w 1998 r.

L.p.	Rodzaje obiektów	Skarb Państwa		Państwowe osoby prawne		Własność komunalna		Krajowe osoby fizyczne		Inne krajowe podmioty prawne		Własność zagraniczna	
		liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %
	Polska	1962	100,0	1626	100,0	1168	100,0	7297	100,0	1308	100,0	90	100,0
1	hotele	164	8,4	117	7,2	98	8,4	359	4,9	140	10,7	31	34,4
2	motele	9	0,5	11	0,7	4	0,3	92	1,3	18	1,4	1	1,2
3	pensjonaty	38	1,9	32	2,0	17	1,5	373	5,1	67	5,1	6	6,7
4	domy wycieczkowe	28	1,4	19	1,2	59	5,1	81	1,1	45	3,4	2	2,2
5	schroniska	20	1,0	17	1,0	5	0,4	29	0,4	31	2,4	-	-
6	schroniska młodzieżowe	180	9,2	29	1,8	263	22,5	6	0,1	67	5,1	1	1,1
7	ośrodki wczasowe	698	35,6	714	43,9	163	14,0	487	6,6	527	40,4	31	34,4
8	ośrodki kolonijne	59	3,0	67	4,1	21	1,8	104	1,4	38	2,9	-	-
9	ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	203	10,3	130	8,0	25	2,1	49	0,7	67	5,1	4	4,4
10	domy pracy twórczej	19	1,0	17	1,0	1	0,1	4	0,1	16	1,2	-	-
11	zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	67	3,4	84	5,2	120	10,3	150	2,1	66	5,0	4	4,4
12	campingi	21	1,1	41	2,5	80	6,8	80	1,1	27	2,1	1	1,2
13	poła biwakowe	87	4,4	46	2,8	135	11,5	136	1,9	17	1,3	-	-
14	ob. noclegowe w ośr. wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	43	2,2	37	2,3	17	1,5	14	0,2	18	1,4	-	-
15	pokoje gościnne	93	4,7	66	4,1	87	7,4	4604	63,0	97	7,4	5	5,6
16	kwatery agroturystyczne	1	0,1	1	0,1	2	0,2	600	8,2	4	0,3	-	-
17	zakłady uzdrowiskowe	30	1,5	77	4,7	1	0,1	7	0,1	25	1,9	-	-
18	inne obiekty wykorzystywane do turystyki	202	10,3	121	7,4	70	6,0	122	1,7	38	2,9	4	4,4

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 7
Gestorzy i struktura miejsc noclegowych w 1998 r.

L.p.	Rodzaje obiektów	Skarb Państwa		Państwowe osoby prawne		Własność komunalna		Krajowe osoby fizyczne		Inne krajowe podmioty prawne		Własność zagraniczna	
		liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %
	Polska	181116	100,0	163177	100,0	96177	100,0	231131	100,0	111897	100,0	8841	100,0
1	hotele	27908	15,4	14021	8,6	6709	7,0	24011	10,4	12873	11,5	4656	52,7
2	motele	866	0,5	461	0,3	189	0,2	3925	1,7	1145	1,0	33	0,4
3	pensjonaty	2511	1,4	2150	1,3	798	0,8	12717	5,5	5484	4,9	143	1,6
4	domy wycieczkowe	2105	1,2	1463	0,9	3001	3,1	4663	2,0	3935	3,5	196	2,2
5	schroniska	952	0,5	805	0,5	155	0,2	1466	0,6	1790	1,6	-	-
6	schroniska młodzieżowe	9653	5,3	1144	0,7	10064	10,5	522	0,2	2813	2,5	25	0,3
7	ośrodki wczasowe	65776	36,3	62259	38,2	10275	10,7	40793	17,6	47152	42,1	2499	28,3
8	ośrodki kolonijne	9855	5,4	10700	6,6	3090	3,2	14555	6,3	5260	4,7	-	-
9	ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	17887	9,9	12676	7,8	3577	3,7	4930	2,1	6897	6,2	332	3,8
10	domy pracy twórczej	924	0,5	598	0,4	18	-	96	-	702	0,6	-	-
11	zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	4225	2,3	6320	3,9	7739	8,0	8369	3,6	4919	4,4	404	4,6
12	campingi	2127	1,2	6635	4,1	17785	18,5	12338	5,3	3083	2,8	20	0,2
13	poła biwakowe	13192	7,3	5927	3,6	22513	23,4	13325	5,8	2790	2,5	-	-
14	ob. noclegowe w ośr. wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	1319	0,7	1469	0,9	721	0,7	556	0,2	658	0,6	-	-
15	pokoje gościnne	2636	1,5	3450	2,1	2854	3,0	74160	32,1	5456	4,9	178	2,0
16	kwatery agroturystyczne	6	-	5	-	30	-	5431	2,3	37	-	-	-
17	zakłady uzdrowiskowe	4034	2,2	17516	10,7	330	0,3	1052	0,5	3750	3,4	-	-
18	inne obiekty wykorzystywane do turystyki	15140	8,4	15578	9,5	6329	6,6	8222	3,6	3153	2,8	355	4,0

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 8
Struktura własnościowa obiektów noclegowych w 1998 r.

L.p.	Rodzaje obiektów	Skarb Państwa		Państwowe osoby prawne		Własność komunalna		Krajowe osoby fizyczne		Inne krajowe podmioty prawne		Własność zagraniczna	
		liczba obiektów	udział w %*	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %
	Polska	1962	14,6	1626	12,1	1168	8,7	7297	54,2	1308	9,7	90	0,7
1	hotele	164	18,0	117	12,9	98	10,8	359	39,5	140	15,4	31	3,4
2	motele	9	6,7	11	8,2	4	3,0	92	68,1	18	13,3	1	0,7
3	pensjonaty	38	7,1	32	6,0	17	3,2	373	70,0	67	12,6	6	1,1
4	domy wycieczkowe	28	12,0	19	8,1	59	25,2	81	34,6	45	19,2	2	0,9
5	schroniska	20	19,6	17	16,7	5	4,9	29	28,4	31	30,4	-	-
6	schroniska młodzieżowe	180	33,0	29	5,3	263	48,2	6	1,0	67	12,3	1	0,2
7	ośrodki czasowe	698	26,6	714	27,3	163	6,2	487	18,6	527	20,1	31	1,2
8	ośrodki kolonijne	59	20,4	67	23,2	21	7,3	104	36,0	38	13,1	-	-
9	ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	203	42,5	130	27,2	25	5,2	49	10,3	67	14,0	4	0,8
10	domy pracy twórczej	19	33,3	17	29,8	1	1,8	4	7,0	16	28,1	-	-
11	zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	67	13,7	84	17,1	120	24,4	150	30,6	66	13,4	4	0,8
12	campingi	21	8,4	41	16,4	80	32,0	80	32,0	27	10,8	1	0,4
13	poła biwakowe	87	20,7	46	10,9	135	32,1	136	32,3	17	4,0	-	-
14	ob. noclegowe w ośr. wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	43	33,3	37	28,7	17	13,2	14	10,8	18	14,0	-	-
15	pokoje gościnne	93	1,9	66	1,3	87	1,8	4604	92,9	97	2,0	5	0,1
16	kwatery agroturystyczne	1	0,2	1	0,2	2	0,3	600	98,6	4	0,7	-	-
17	zakłady uzdrowiskowe	30	21,4	77	55,0	1	0,7	7	5,0	25	17,9	-	-
18	inne obiekty wykorzystywane do turystyki	202	36,3	121	21,7	70	12,6	122	21,9	38	6,8	4	0,7

* Odsetki w wierszach dają sumę 100%.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 9
Struktura własnościowa miejsc noclegowych w 1998 r.

L.p.	Rodzaje obiektów	Skarb Państwa		Państwowe osoby prawne		Własność komunalna		Krajowe osoby fizyczne		Inne krajowe podmioty prawne		Własność zagraniczna	
		liczba miejsc noclegowych	udział w %*	liczba miejsc noclegowych	udział w %	liczba miejsc noclegowych	udział w %	liczba miejsc noclegowych	udział w %	liczba miejsc noclegowych	udział w %	liczba miejsc noclegowych	udział w %
1	Polska	181116	22,9	163177	20,6	96177	12,1	231131	29,2	111897	14,1	8841	1,1
2	hotele	27908	31,0	14021	15,5	6709	7,4	24011	26,6	12873	14,3	4656	5,2
3	morele	866	13,1	461	7,0	189	2,9	3925	59,2	1145	17,3	33	0,5
4	pensjonaty	2511	10,6	2150	9,0	798	3,4	12717	53,4	5484	23,0	143	0,6
5	domy wycieczkowe	2105	13,7	1463	9,5	3001	19,5	4663	30,4	3935	25,6	196	1,3
6	schroniska	952	18,4	805	15,6	155	3,0	1466	28,4	1790	34,6	-	-
7	schroniska młodzieżowe	9653	39,8	1144	4,7	10064	41,6	522	2,2	2813	11,6	25	0,1
8	ośrodki wczasowe	65776	28,8	62259	27,2	10275	4,5	40793	17,8	47152	20,6	2499	1,1
9	ośrodki kolonijne	9855	22,7	10700	24,6	3090	7,1	14555	33,5	5260	12,1	-	-
10	ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe	17887	38,6	12676	27,4	3577	7,7	4930	10,7	6897	14,9	332	0,7
11	domy pracy twórczej	924	39,5	598	25,6	18	0,8	96	4,1	702	30,0	-	-
12	zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	4225	13,2	6320	19,8	7739	24,2	8369	26,1	4919	15,4	404	1,3
13	campingi	2127	5,1	6635	15,8	17785	42,4	12338	29,4	3083	7,3	20	-
14	poła biwakowe	13192	22,8	5927	10,3	22513	39,0	13325	23,1	2790	4,8	-	-
15	ob.noclegowe w ośr. wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego	1319	27,9	1469	31,1	721	15,3	556	11,8	658	13,9	-	-
16	pokoje gościnne	2636	3,0	3450	3,9	2854	3,2	74160	83,6	5456	6,1	178	0,2
17	kwatery agroturystyczne	6	0,1	5	0,1	30	0,5	5431	98,6	37	0,7	-	-
18	zakłady uzdrowiskowe	4034	15,1	17516	65,7	330	1,2	1052	3,9	3750	14,1	-	-
19	inne obiekty wykorzystywane do turystyki	15140	31,0	15578	31,9	6329	13,0	8222	16,9	3153	6,5	355	0,7

* Odsetki w wierszach dają sumę 100%.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 11

Struktura bazy noclegowej użytkowanej przez właścicieli w 1998 r.

L.p.	Województwo	Obiekty w %						Miejsca noclegowe w %					
		Skarb Państwa	państwowe osoby prawne	własność komunalna	krajowe osoby fizyczne	inne krajo- we podmioty prawne	własność zagra- niczna	Skarb Państwa	państwowe osoby prawne	własność komu- nalna	krajowe osoby fizyczne	inne krajowe podmioty prawne	własność zagra- niczna
	Polska												
1	hotele	73,3	73,7	60,0	93,1	77,1	76,7	72,1	71,5	56,3	87,4	76,4	73,8
2	motele	71,3	66,7	48,0	93,0	76,4	83,9	73,3	71,6	47,3	94,3	77,1	79,6
3	pensjonaty	100,0	36,4	25,0	91,3	55,6	0,0	100,0	37,1	24,9	89,4	55,1	0,0
4	domy wycieczkowe	78,9	68,8	35,3	93,3	62,7	83,3	75,7	78,0	31,3	93,0	56,4	86,0
5	schroniska	46,4	68,4	54,2	88,9	60,0	100,0	50,3	63,5	57,2	90,6	75,0	100,0
6	schroniska młodzieżowe	30,0	29,4	0,0	72,4	6,5	0,0	32,1	28,4	0,0	79,3	4,7	0,0
7	ośrodki wczasowe	59,4	58,6	59,3	66,7	94,0	0,0	63,6	49,0	60,1	84,5	88,4	0,0
8	ośrodki kolonijne	79,4	77,7	70,6	86,2	84,6	80,6	74,0	72,2	69,2	81,7	84,0	80,4
9	ośrodki szkoleniowo- wypoczynkowe	59,3	50,7	38,1	84,6	78,9	0,0	65,9	47,9	32,0	79,3	79,1	0,0
10	domy pracy twórczej	80,8	83,8	48,0	89,8	76,1	75,0	80,3	83,2	52,6	93,7	80,6	72,9
11	zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	68,4	88,2	100,0	100,0	75,0	0,0	78,9	88,3	100,0	100,0	83,6	0,0
12	campingi	80,6	72,6	71,7	91,3	74,2	50,0	81,4	62,2	73,6	89,2	69,1	30,7
13	pola biwakowe	61,9	63,4	50,0	85,0	66,7	100,0	32,2	41,2	46,5	91,0	60,8	100,0
14	ob.noclegowe w ośr. wyłącznie do wypoczynku sobotnio- niedzielnego i świątecznego	60,9	69,6	65,9	87,5	76,5	0,0	73,1	63,8	52,0	84,7	65,9	0,0
15	pokoje gościnne	93,0	86,5	88,2	92,9	94,4	0,0	92,9	85,4	95,8	91,4	98,5	0,0
16	kwatery agroturystyczne	69,9	59,1	55,2	94,9	76,3	80,0	65,7	74,0	64,6	88,1	78,5	19,1
17	zakłady uzdrowiskowe	0,0	100,0	50,0	98,5	100,0	0,0	0,0	100,0	20,0	96,6	100,0	0,0
18	inne obiekty wykorzystywane do turystyki	26,7	75,3	0,0	71,4	60,0	0,0	45,6	77,9	0,0	57,8	56,7	0,0
		78,2	80,2	62,9	58,2	73,7	25,0	72,7	89,8	73,8	84,5	70,7	18,9

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 12

Liczba miejsc noclegowych w województwach według rodzajów obiektów w 1998 r.

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	792339	58560	31438	29199	21202	20921	93640	38083	9916	25089	18648	126872	46119	10048	64559	46491	151554
1	90178	9707	3841	1672	2556	3723	10654	12697	1355	3092	1850	6787	10933	1109	6654	6528	7020
2	6619	490	326	387	332	305	504	440	287	96	177	122	643	272	665	1077	496
3	23803	3179	141	436	573	639	8044	400	53	399	73	3101	2212	642	1564	167	2180
4	15363	1459	940	816	763	934	2523	463	451	1172	1025	921	1441	371	1265	314	505
5	5168	1250	100	-	-	45	2137	-	48	575	44	40	908	-	21	-	-
6	24221	2092	893	1697	1299	703	3178	1527	437	2083	886	1911	1473	573	1794	1621	2054
7	228754	12962	8704	7266	6408	3605	15468	6070	1821	3598	3858	47955	10462	1014	19240	13193	67130
8	43460	1890	591	1570	1021	795	383	1343	350	184	738	8847	236	648	2465	1229	21170
9	46299	3106	2372	1397	1429	2278	2679	2029	873	2188	1637	7207	3765	1032	3724	5268	5315
10	2338	213	-	132	23	32	634	349	-	-	100	189	22	-	136	259	249
11	31976	2034	1321	1516	1784	1224	1282	2600	1189	1349	1752	2872	1751	709	2747	3220	4626
12	41988	2624	1355	940	808	1113	2211	511	1450	2764	110	9271	2507	608	3857	2890	8969
13	57747	1340	5746	5977	2240	2220	3585	1030	1028	3283	3160	7303	2594	1460	7805	3732	5244
14	4723	1516	255	28	443	105	80	14	152	142	88	10	745	-	159	124	862
15	88734	5470	1094	1423	789	468	26369	2812	162	1789	1720	23196	4481	1329	2241	3791	11600
16	5509	521	205	502	170	48	924	67	16	627	375	657	220	88	375	321	393
17	26682	5287	1942	971	-	-	5243	-	-	313	182	170	1167	-	-	-	11407
18	48777	3420	1612	2469	564	2684	7742	5731	244	1435	873	6313	559	193	9847	2757	2334

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-objekty w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-pokoje gościnne, 16-kwatery agroturystyczne, 17 zakłady uzdrowiskowe, 18-inne obiekty wykorzystywane do turystyki.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 13

Liczba obiektów noclegowych według rodzajów w województwach w 1998 r.

Rodzaje obiektów	Ogółem	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodnio-pomorskie
Polska	13451	1099	477	514	353	273	2503	424	155	515	326	2340	767	156	942	766	1841
1	909	104	56	22	34	48	82	62	27	46	19	73	115	14	62	73	72
2	135	8	9	10	8	7	10	10	7	3	4	3	9	5	8	21	13
3	533	100	6	13	14	8	121	14	3	13	3	73	59	8	45	6	47
4	234	28	18	17	10	14	35	8	3	18	15	13	15	6	20	4	10
5	102	26	1	—	—	1	36	—	1	13	1	1	21	—	1	—	—
6	546	41	20	54	31	21	57	39	10	58	27	34	27	13	36	42	36
7	2620	154	161	114	95	37	233	63	40	45	40	433	148	13	246	279	519
8	289	22	5	12	7	7	4	10	3	2	3	60	3	7	14	14	116
9	478	51	22	19	18	22	44	24	10	31	14	51	48	9	30	41	44
10	57	7	—	3	1	1	20	8	—	—	1	5	1	—	3	4	3
11	491	28	23	24	24	17	24	29	19	24	30	48	34	18	42	48	59
12	250	27	10	8	7	16	19	10	7	13	2	30	18	6	33	17	27
13	421	20	33	27	19	15	32	4	2	33	23	48	18	20	55	27	45
14	129	43	5	2	12	3	4	2	3	5	3	1	16	—	7	5	18
15	4952	341	68	83	44	27	1538	88	13	115	79	1362	205	19	154	122	694
16	608	44	24	67	15	7	127	8	3	69	44	58	13	12	45	34	38
17	140	18	8	4	—	—	38	—	—	4	1	1	4	—	—	—	62
18	557	37	8	35	14	22	79	45	4	23	17	46	13	6	141	29	38

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-objekty w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-pokoje gościnne, 16-kwatery agroturystyczne, 17 zakłady uzdrowiskowe, 18-inne obiekty wykorzystywane do turystyki.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 14

Liczba miejsc noclegowych w województwach w 1998 r.,
w grupach obiektów według klasyfikacji WTO

L.p.	Województwo	Turystyczne obiekty zakwaterowania zbiorowego				Pokoje gościnne i inne	Ogółem
		ogółem	hotele i inne obiekty hotelarskie	obiekty specjalistyczne	inne obiekty zakwaterowania zbiorowego		
	Polska	698096	120600	78149	499347	94243	792339
1	Dolnośląskie	52569	13376	9643	29550	5991	58560 5
2	Kujawsko-pomorskie	30139	4308	4414	21417	1299	31438 8
3	Lubelskie	27274	2495	2368	22411	1925	29199 10
4	Lubuskie	20243	3461	1429	15353	959	21202 12
5	Łódzkie	20405	4667	2323	13415	516	20921 13
6	Małopolskie	66347	19202	10059	37086	27293	93640 3
7	Mazowieckie	35204	13537	2029	19638	2879	38083 8
8	Opolskie	9738	1695	921	7122	178	9916
9	Podkarpackie	22673	3587	3076	16010	2416	25089 11
10	Podlaskie	16553	2100	1863	12590	2095	18648 14
11	Pomorskie	103019	10010	7417	85592	23853	126872 2
12	Śląskie	41418	13788	5840	21790	4701	46119 7
13	Świętokrzyskie	8631	2023	1032	5576	1417	10048 1
14	Warmińsko-mazurskie	61943	8883	3745	49315	2616	64559 4
15	Wielkopolskie	42379	7772	5268	29339	4112	46491 6
16	Zachodniopomorskie	139561	9696	16722	113143	11993	151554 1

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS

Załącznik 15

Hotele według kategorii w województwach w 1998 r.

L.p.	Województwo	Liczba obiektów						Liczba miejsc noclegowych					
		ogółem	*****	****	***	**	*	ogółem	*****	****	***	**	*
	Polska	909	1	30	305	247	326	90178	411	9336	39511	19982	20938
1	Dolnośląskie	104	-	4	34	32	34	9707	-	1054	4167	2324	2162
2	Kujawsko-pomorskie	56	-	1	16	18	21	3841	-	122	1666	1009	1044
3	Lubelskie	22	-	1	8	5	8	1672	-	62	908	270	432
4	Lubuskie	34	-	-	8	14	12	2556	-	-	976	1028	552
5	Łódzkie	48	-	-	13	8	27	3723	-	-	1522	628	1573
6	Małopolskie	82	-	4	22	24	32	10654	-	1270	3354	2337	3693
7	Mazowieckie	62	1	9	25	14	13	12697	411	4308	4127	2732	1119
8	Opolskie	27	-	-	13	5	9	1355	-	-	781	253	321
9	Podkarpackie	46	-	-	14	13	19	3092	-	-	1295	693	1104
10	Podlaskie	19	-	1	10	6	2	1850	-	430	984	378	58
11	Pomorskie	73	-	4	40	17	12	6787	-	452	4546	1367	422
12	Śląskie	115	-	1	34	37	43	10933	-	560	4205	3401	2767
13	Świętokrzyskie	14	-	-	5	4	5	1109	-	-	461	338	310
14	Warmińsko-mazurskie	62	-	1	25	13	23	6654	-	195	3968	968	1523
15	Wielkopolskie	73	-	3	26	21	23	6528	-	507	3794	1233	994
16	Zachodniopomorskie	72	-	1	12	16	43	7020	-	376	2757	1023	2864

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 16

Udział miejsc noclegowych według rodzajów obiektów w bazie ogółem województw w 1998 r.

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
1	11,4	16,6	12,2	5,7	12,1	17,8	11,4	33,4	13,7	12,3	9,9	5,3	23,7	11,0	10,3	14,0	4,6
2	0,8	0,8	1,0	1,3	1,6	1,5	0,5	1,2	2,9	0,4	0,9	0,1	1,4	2,7	1,0	2,3	0,3
3	3,0	5,4	0,4	1,5	2,7	3,1	8,6	1,1	0,5	1,6	0,4	2,4	4,8	6,4	2,4	0,4	1,4
4	1,9	2,5	3,0	2,8	3,6	4,5	2,7	1,2	4,5	4,7	5,5	0,7	3,1	3,7	2,0	0,7	0,3
5	0,7	2,1	0,3	-	-	0,2	2,3	-	0,5	2,3	0,2	-	2,0	-	-	-	-
6	3,1	3,6	2,8	5,8	6,1	3,4	3,4	4,0	4,4	8,3	4,8	1,5	3,2	5,7	2,8	3,5	1,4
7	28,8	22,2	27,7	24,8	30,2	17,1	16,4	15,9	18,4	14,4	20,7	37,9	22,8	10,1	29,7	28,4	44,2
8	5,5	3,2	1,9	5,4	4,8	3,8	0,4	3,5	3,5	0,7	4,0	7,0	0,5	6,4	3,8	2,6	14,0
9	5,8	5,3	7,5	4,8	6,7	10,9	2,9	5,3	8,8	8,7	8,8	5,7	8,2	10,3	5,8	11,3	3,5
10	0,3	0,4	-	0,5	0,1	0,2	0,7	0,9	-	-	0,5	0,1	-	-	0,2	0,6	0,2
11	4,0	3,5	4,2	5,2	8,4	5,9	1,4	6,8	12,0	5,4	9,4	2,3	3,8	7,1	4,3	6,9	3,1
12	5,3	4,5	4,3	3,2	3,8	5,3	2,4	1,3	14,6	11,0	0,6	7,3	5,4	6,1	6,0	6,2	5,9
13	7,3	2,3	18,4	20,5	10,6	10,6	3,8	2,7	10,4	13,1	16,9	5,8	5,6	14,5	12,1	8,0	3,5
14	0,6	2,6	0,8	0,1	2,1	0,5	0,1	-	1,5	0,6	0,5	-	1,6	-	0,2	0,3	0,6
15	11,2	9,3	3,5	4,9	3,7	2,2	28,2	7,4	1,6	7,1	9,2	18,3	9,7	13,2	3,5	8,2	7,7
16	0,7	0,9	0,7	1,7	0,8	0,2	0,9	0,2	0,2	2,5	2,0	0,5	0,5	0,9	0,6	0,7	0,3
17	3,4	9,0	6,2	3,3	-	-	5,6	-	-	1,2	1,0	0,1	2,5	-	-	-	7,5
18	6,2	5,8	5,1	8,5	2,7	12,8	8,3	15,1	2,5	5,7	4,7	5,0	1,2	1,9	15,3	5,9	1,5

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14- obiekty w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-pokoje gościnne, 16-kwatery agroturystyczne, 17 zakłady uzdrowiskowe, 18-inne obiekty wykorzystywane do turystyki.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 17

Udział procentowy rodzajów obiektów w turystycznej bazie noclegowej w województwach w 1998 r.

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
1	6,8	9,5	11,7	4,3	9,6	17,5	3,3	14,6	17,4	8,9	5,8	3,1	15,0	9,0	6,6	9,5	3,9
2	1,0	0,7	1,9	1,9	2,3	2,6	0,4	2,4	4,5	0,6	1,2	0,1	1,2	3,2	0,8	2,7	0,7
3	4,0	9,1	1,3	2,5	4,0	2,9	4,8	3,3	1,9	2,5	0,9	3,1	7,7	5,1	4,8	0,8	2,6
4	1,7	2,5	3,8	3,3	2,8	5,1	1,4	1,9	1,9	3,5	4,6	0,6	2,0	3,8	2,1	0,5	0,5
5	0,8	2,4	0,2	0,0	0,0	0,4	1,4	0,0	0,6	2,5	0,3	0,0	2,7	0,0	0,1	0,0	0,0
6	4,1	3,7	4,2	10,5	8,8	7,7	2,3	9,2	6,5	11,3	8,3	1,5	3,5	8,3	3,8	5,5	2,0
7	19,5	14,1	33,8	22,2	26,8	13,5	9,2	14,8	25,8	8,7	12,3	18,5	19,3	8,3	26,2	36,5	28,1
8	2,1	2,0	1,0	2,3	2,0	2,6	0,2	2,4	1,9	0,4	0,9	2,6	0,4	4,5	1,5	1,8	6,3
9	3,6	4,6	4,6	3,7	5,1	8,1	1,8	5,7	6,5	6,0	4,3	2,2	6,3	5,8	3,2	5,4	2,4
10	0,4	0,6	0,0	0,6	0,3	0,4	0,8	1,9	0,0	0,0	0,3	0,2	0,1	0,0	0,3	0,5	0,2
11	3,7	2,5	4,8	4,7	6,8	6,2	1,0	6,8	12,4	4,7	9,2	2,1	4,4	11,5	4,5	6,3	3,2
12	1,9	2,5	2,1	1,6	2,0	5,9	0,8	2,4	4,5	2,5	0,6	1,3	2,3	3,8	3,5	2,2	1,5
13	3,1	1,8	6,9	5,3	5,4	5,5	1,3	0,9	1,3	6,4	7,1	2,1	2,3	12,9	5,8	3,5	2,4
14	1,0	3,9	1,0	0,4	3,4	1,1	0,2	0,5	1,9	1,0	0,9	0,0	2,1	0,0	0,7	0,7	1,0
15	36,7	31,1	14,3	16,1	12,5	9,8	61,3	20,7	8,4	22,3	24,3	58,1	26,8	12,3	16,3	15,9	37,6
16	4,5	4,0	5,0	13,0	4,2	2,6	5,1	1,9	1,9	13,4	13,5	2,5	1,7	7,7	4,8	4,4	2,1
17	1,0	1,6	1,7	0,8	0,0	0,0	1,5	0,0	0,0	0,8	0,3	0,0	0,5	0,0	0,0	0,0	3,4
18	4,1	3,4	1,7	6,8	4,0	8,1	3,2	10,6	2,6	4,5	5,2	2,0	1,7	3,8	15,0	3,8	2,1

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-objekty w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-pokoje gościnne, 16-kwatery agroturystyczne, 17 zakłady uzdrowiskowe, 18-inne obiekty wykorzystywane do turystyki.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 18

Liczba miejsc noclegowych całorocznych w 1998 r. w województwach,
w grupach obiektów według klasyfikacji WTO

L.p.	Województwo	Turystyczne obiekty zakwaterowania zbiorowego				Pokoje gościnne i inne	Ogółem	
		ogółem	hotele i inne obiekty hotelarskie	obiekty specjalistyczne	inne obiekty zakwaterowania zbiorowego			
	Polska	294585	112968	59399	122218	41932	336517	
1	Dolnośląskie	40944	13136	9144	18664	5471	46415	2
2	Kujawsko-pomorskie	9914	4278	3478	2158	867	10781	10
3	Lubelskie	7928	2372	1740	3816	1190	9118	12
4	Lubuskie	6777	3344	1018	2415	705	7482	13
5	Łódzkie	9496	4490	1735	3271	398	9894	11
6	Małopolskie	47629	17800	9287	20542	15924	63553	1
7	Mazowieckie	20215	13449	1277	5489	2667	22882	6
8	Opolskie	3995	1510	837	1648	142	4137	
9	Podkarpackie	10778	3401	2515	4862	1686	12464	9
10	Podlaskie	6386	2079	1025	3282	1537	7923	
11	Pomorskie	29850	8368	4447	17035	2021	31871	5
12	Śląskie	30311	13482	5493	11336	2720	33031	9
13	Świętokrzyskie	3482	1752	534	1196	1008	4490	
14	Warmińsko-mazurskie	14774	7679	1568	5527	822	15596	8
15	Wielkopolskie	14433	7568	3020	3845	3084	17517	7
16	Zachodniopomorskie	37673	8260	12281	17132	1690	39363	3

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS

Załącznik 19

Liczba miejsc całorocznych według rodzajów obiektów w województwach w 1998 r.

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodnio-pomorskie
Ogółem	336517	46415	10781	9118	7482	9894	63553	22882	4137	12464	7923	31871	33031	4490	15596	17517	39363
1	87858	9690	3841	1672	2522	3696	9409	12633	1186	2997	1850	6619	10881	1109	6367	6492	6894
2	5889	455	326	387	296	305	392	440	287	96	177	122	643	97	561	909	396
3	19221	2991	111	313	526	489	7999	376	37	308	52	1627	1958	546	751	167	970
4	13648	1367	827	774	763	792	2373	463	451	1102	981	618	1341	371	808	314	303
5	4715	1211	-	-	-	45	2002	-	48	501	-	40	868	-	-	-	-
6	9464	1640	389	433	671	287	1259	531	232	482	146	610	920	243	392	809	420
7	66456	12271	605	532	616	838	11932	600	561	1846	615	12408	7505	454	3437	587	11649
8	6680	1283	128	-	-	-	335	-	60	88	450	735	198	-	86	40	3277
9	29983	2700	1536	769	1018	1690	2310	1277	789	1722	843	4237	3577	534	1568	3020	2393
10	2025	213	-	132	23	32	619	349	-	-	100	31	17	-	133	196	180
11	2423	370	-	-	4	329	409	108	100	39	121	100	377	28	10	281	147
12	2574	116	-	60	-	30	400	-	-	156	-	1392	420	-	-	-	-
13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14	374	81	-	-	-	-	40	-	-	-	-	-	210	-	-	43	-
15	39956	5053	798	1116	635	381	15571	2667	128	1341	1494	1851	2577	975	738	3013	1618
16	1976	418	69	74	70	17	353	-	14	345	43	170	143	33	84	71	72
17	24701	5233	1942	971	-	-	4975	-	-	292	182	170	1048	-	-	-	9888
18	18574	1323	209	1885	338	963	3175	3438	244	1149	869	1141	348	100	661	1575	1156

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-objekty w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-pokoje gościnne, 16-kwatery agroturystyczne, 17 zakłady uzdrowiskowe, 18-inne obiekty wykorzystywane do turystyki.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 20

Liczba obiektów całorocznych według rodzajów w województwach w 1998 r.

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodnio-pomorskie
Ogółem	5753	920	173	196	149	158	1490	248	75	291	149	387	523	75	228	286	405
1	889	104	56	22	33	47	79	61	25	45	19	71	114	14	59	71	69
2	129	7	9	10	7	7	9	10	7	3	4	3	9	4	7	21	12
3	434	96	5	11	13	8	121	13	2	10	3	36	52	8	26	6	24
4	211	26	17	16	10	13	32	8	3	17	14	10	12	6	14	4	9
5	96	26	-	-	-	1	35	-	1	12	-	1	20	-	-	-	-
6	153	33	5	7	9	5	13	10	4	9	4	7	15	5	5	17	5
7	728	150	7	10	9	7	185	7	7	21	6	95	101	5	32	9	77
8	53	17	1	-	-	-	3	-	1	1	1	5	2	-	1	1	20
9	371	48	16	12	14	18	40	17	9	26	11	36	47	7	17	29	24
10	53	7	-	3	1	1	20	8	-	-	1	2	1	-	3	4	2
11	48	6	-	-	1	6	8	2	1	2	2	1	7	2	1	6	3
12	14	3	-	1	-	1	1	-	-	3	-	4	1	-	-	-	-
13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14	13	4	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	6	-	-	1	-
15	1926	315	37	58	36	26	808	75	9	84	63	79	118	16	45	92	65
16	203	34	8	11	9	2	48	-	2	33	4	17	6	5	9	5	10
17	135	18	8	4	-	-	38	-	-	3	1	1	3	-	-	-	59
18	297	26	4	31	7	16	48	37	4	22	16	19	9	3	9	20	26

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-objekty w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-pokoje gościnne, 16-kwatery agroturystyczne, 17 zakłady uzdrowiskowe, 18-inne obiekty wykorzystywane do turystyki.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 21

Udział miejsc całorocznych według rodzajów obiektów w bazie ogółem województw w 1998 r.

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodnio-pomorskie
Ogółem	42,5	79,3	34,3	31,2	35,3	47,3	67,9	60,1	41,7	49,7	42,5	25,1	71,6	44,7	24,2	37,7	26,0
1	11,2	16,5	12,3	5,7	11,9	17,7	10,0	33,1	12,0	11,8	9,9	5,2	23,6	11,0	9,9	14,0	4,5
2	0,7	0,8	1,0	1,3	1,4	1,5	0,4	1,2	2,9	0,4	0,9	0,1	1,4	1,0	0,9	2,0	0,3
3	2,4	5,1	0,4	1,1	2,5	2,3	8,6	1,0	0,4	1,2	0,3	1,3	4,2	5,4	1,2	0,4	0,6
4	1,7	2,3	2,6	2,7	3,6	3,8	2,5	1,2	4,5	4,4	5,3	0,5	2,9	3,7	1,3	0,7	0,2
5	0,6	2,1	—	—	—	0,2	2,1	—	0,5	2,0	—	—	1,9	—	—	—	0
6	1,2	2,8	1,2	1,5	3,2	1,4	1,3	1,4	2,3	1,9	0,8	0,5	2,0	2,4	0,6	1,6	0,3
7	8,5	21,1	1,9	1,8	2,9	4,0	12,8	1,6	5,6	7,4	3,4	9,8	16,2	4,5	5,4	1,3	7,7
8	0,8	2,2	0,4	—	—	—	0,4	—	0,6	0,4	2,4	0,6	0,4	—	0,1	0,1	2,2
9	3,8	4,6	4,9	2,6	4,8	8,1	2,5	3,4	8,0	6,9	4,5	3,3	7,8	5,3	2,4	6,4	1,6
10	0,3	0,4	—	0,5	0,1	0,2	0,7	0,9	—	—	0,5	—	—	—	0,2	0,4	0,1
11	0,3	0,6	—	—	—	1,6	0,4	0,3	1,0	0,2	0,6	0,1	0,8	0,3	—	0,6	0,1
12	0,3	0,2	—	0,2	—	0,1	0,4	—	—	0,6	—	1,1	0,9	—	—	—	0
13	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	0
14	—	0,1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	0,5	—	—	0,1	0
15	5,1	8,6	2,5	3,8	3,0	1,8	16,7	7,0	1,3	5,3	8,0	1,5	5,6	9,8	1,1	6,5	1,1
16	0,2	0,7	0,2	0,3	0,3	0,1	0,4	0	0,1	1,4	0,2	0,1	0,3	0,3	0,1	0,2	0
17	3,1	8,9	6,2	3,3	—	—	5,3	—	—	1,2	1,0	0,1	2,3	—	—	—	6,5
18	2,3	2,3	0,7	6,4	1,6	4,6	3,4	9,0	2,5	4,6	4,7	0,9	0,8	1,0	1,0	3,4	0,8

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-obiekty w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-pokoje gościnne, 16-kwatery agroturystyczne, 17 zakłady uzdrowiskowe, 18-inne obiekty wykorzystywane do turystyki.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 22

Udział obiektów całorocznych według rodzajów w bazie ogółem województw w 1998 r.

Rodzaje obiektów	Polska	Dolnośląskie	Kujawsko-pomorskie	Lubelskie	Lubuskie	Łódzkie	Małopolskie	Mazowieckie	Opolskie	Podkarpackie	Podlaskie	Pomorskie	Śląskie	Świętokrzyskie	Warmińsko-mazurskie	Wielkopolskie	Zachodniopomorskie
Ogółem	42,8	83,7	36,3	38,1	42,2	57,9	59,5	58,5	48,4	56,5	45,7	16,5	68,2	48,1	24,2	37,3	22,0
1	6,6	100,0	11,7	4,3	9,3	17,2	3,2	14,4	16,1	8,7	5,8	3,0	14,9	9,0	6,3	9,3	3,7
2	1,0	87,5	1,9	1,9	2,0	2,6	0,4	2,4	4,5	0,6	1,2	0,1	1,2	2,6	0,7	2,7	0,7
3	3,2	96,0	1,0	2,1	3,7	2,9	4,8	3,1	1,3	1,9	0,9	1,5	6,8	5,1	2,8	0,8	1,3
4	1,6	92,9	3,6	3,1	2,8	4,8	1,3	1,9	1,9	3,3	4,3	0,4	1,6	3,8	1,5	0,5	0,5
5	0,7	100,0	-	-	0,0	0,4	1,4	-	0,6	2,3	-	-	2,6	-	-	-	-
6	1,1	80,5	1,0	1,4	2,5	1,8	0,5	2,4	2,6	1,7	1,2	0,3	2,0	3,2	0,5	2,2	0,3
7	5,4	97,4	1,5	1,9	2,5	2,6	7,4	1,7	4,5	4,1	1,8	4,1	13,2	3,2	3,4	1,2	4,2
8	0,4	77,3	0,2	-	-	-	0,1	-	0,6	0,2	0,3	0,2	0,3	-	0,1	0,1	1,1
9	2,8	94,1	3,4	2,3	4,0	6,6	1,6	4,0	5,8	5,0	3,4	1,5	6,1	4,5	1,8	3,8	1,3
10	0,4	100,0	-	0,6	0,3	0,4	0,8	1,9	-	-	0,3	0,1	0,1	-	0,3	0,5	0,1
11	0,4	21,4	-	-	0,3	2,2	0,3	0,5	0,6	0,4	0,6	0,0	0,9	1,3	0,1	0,8	0,2
12	0,1	11,1	-	0,2	-	0,4	-	-	-	0,6	-	0,2	0,1	-	-	-	-
13	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14	0,1	9,3	-	-	-	-	0,1	-	-	-	-	-	0,8	-	-	0,1	-
15	14,3	92,4	7,8	11,3	10,2	9,5	32,3	17,7	5,8	16,3	19,3	3,4	15,4	10,3	4,8	12,0	3,5
16	1,5	77,3	1,7	2,1	2,5	0,7	1,9	-	1,3	6,4	1,2	0,7	0,8	3,2	1,0	0,7	0,5
17	1,0	100,0	1,7	0,8	-	-	1,5	-	-	0,6	0,3	0,0	0,4	-	-	-	3,2
18	2,2	70,3	0,8	6,0	2,0	5,9	1,9	8,7	2,6	4,3	4,9	0,8	1,2	1,9	1,0	2,6	1,4

Rodzaje obiektów: 1-hotele, 2-motele, 3-pensjonaty, 4-domy wycieczkowe, 5-schroniska, 6-schroniska młodzieżowe, 7-ośrodki wczasowe, 8-ośrodki kolonijne, 9-ośrodki szkoleniowo-wypoczynkowe, 10-domy pracy twórczej, 11-zesp. ogólnodostępnych domków turystycznych, 12-campingi, 13-pola biwakowe, 14-objekty w ośrodkach wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świątecznego, 15-pokoje gościnne, 16-kwatery agroturystyczne, 17 zakłady uzdrowiskowe, 18-inne obiekty wykorzystywane do turystyki.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 23

Zmiany wielkości bazy noclegowej w województwach w latach 1997–1998

L.p.	Województwo	Liczba obiektów			Liczba miejsc noclegowych			Liczba miejsc całorocznych		
		1997	1998	zmiany	1997	1998	zmiany	1997	1998	1997 = 100
	Polska	12016	13451	1435	758239	792339	34100	299918	336517	112,2
1.	Dolnośląskie	1012	1099	87	53999	58560	4561	40940	46415	113,4
2.	Kujawsko-pomorskie	400	477	77	27197	31438	4241	8443	10781	127,7
3.	Lubelskie	456	514	58	27800	29199	1399	7526	9118	121,2
4.	Lubuskie	348	353	5	21851	21202	-649	7348	7482	101,8
5.	Łódzkie	257	273	16	19547	20921	1374	9048	9894	109,4
6.	Małopolskie	2308	2503	195	88602	93640	5038	56992	63553	111,5
7.	Mazowieckie	406	424	18	37160	38083	923	20106	22882	113,8
8.	Opolskie	165	155	-10	11137	9916	-1221	4505	4137	91,8
9.	Podkarpackie	525	515	-10	26964	25089	-1875	11758	12464	106,0
10.	Podlaskie	299	326	27	18761	18648	-113	7273	7923	108,9
11.	Pomorskie	1597	2340	743	110162	126872	16710	28597	31871	111,4
12.	Śląskie	720	767	47	46908	46119	-789	31315	33031	105,5
13.	Świętokrzyskie	139	156	17	10160	10048	-112	4275	4490	105,0
14.	Warmińsko-mazurskie	951	942	-9	67503	64559	-2944	13209	15596	118,1
15.	Wielkopolskie	748	766	18	46682	46491	-191	17873	17517	98,0
16.	Zachodniopomorskie	1685	1841	156	143806	151554	7748	30710	39363	128,2

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 24

Zmiany wielkości bazy ośrodków wczasowych w województwach w latach 1997-1998

L.p.	Województwo	1997		1998		Zmiany w latach 1997-1998		Zmiany w zasobach miejsc noclegowych 1997=100
		liczba obiektów	liczba miejsc noclegowych	liczba obiektów	liczba miejsc noclegowych	liczba obiektów	liczba miejsc noclegowych	
	Polska	2883	251310	2620	228754	-263	-22556	91,0
1	Dolnośląskie	159	154	12962	12962	-5	-1463	89,9
2	Kujawsko-pomorskie	164	161	8704	8704	-3	-369	95,9
3	Lubelskie	125	114	7266	7266	-11	-459	94,1
4	Lubuskie	101	95	6408	6408	-6	-404	94,1
5	Łódzkie	42	37	3605	3605	-5	-69	98,1
6	Małopolskie	265	233	15468	15468	-32	-2283	87,1
7	Mazowieckie	66	63	6070	6070	-3	-348	94,6
8	Opolskie	45	40	1821	1821	-5	-437	80,6
9	Podkarpackie	57	45	3598	3598	-12	-1292	73,6
10	Podlaskie	41	40	3858	3858	-1	-338	91,9
11	Pomorskie	439	433	47955	47955	-6	-3040	94,0
12	Śląskie	230	148	10462	10462	-82	-4614	69,4
13	Świętokrzyskie	18	13	1014	1014	-5	97	110,6
14	Warmińsko-mazurskie	255	246	19240	19240	-9	-341	98,3
15	Wielkopolskie	300	279	13193	13193	-21	-660	95,2
16	Zachodniopomorskie	576	519	67130	67130	-57	-6536	91,1

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 25
Zdolność recepcyjna turystycznej bazy noclegowej w województwach w okresie X.1997 – IX.1998

L.p.	Województwo	Liczba nominalnych noclegów												
		Ogółem X – IX	1997			1998								
			X	XI	XII	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX
1	Polska	142475004	8687787	7499999	7867641	8386423	8141438	8367286	8514692	11526834	15239247	22987849	22385756	12870052
2	Dolnośląskie	16824547	1308960	1165525	1247368	1332086	1253425	1306716	1264408	1476879	1549277	1721253	1704253	1494397
3	Kujawsko- pomorskie	5505753	299707	278306	274848	285079	268860	294955	294396	450558	658055	913110	921380	566499
4	Lubelskie	4692658	277041	237310	238255	247218	231927	250743	258915	338193	473650	868321	850515	420570
5	Lubuskie	3855794	238461	205707	206305	206481	187562	206447	206288	315903	438068	624289	613950	406333
6	Łódzkie	4157436	282505	260614	258964	262988	243423	265157	269886	371122	438639	566196	556523	381419
7	Małopolskie	20593616	1437927	1179640	1378599	1565032	1672710	1460738	1427408	1743780	1863580	2558303	2522481	1783418
8	Mazowieckie	9037279	690040	637269	645034	648498	602613	660877	643115	753159	814870	1071350	1061876	808578
9	Opolskie	1844107	108706	103844	103701	104659	103711	104767	110538	154087	206295	283630	274595	185574
10	Podkarpackie	5282606	371031	302773	317459	340943	323095	323233	323840	446472	559057	744459	735076	495168
11	Podlaskie	3535034	228378	211488	213217	207496	193402	212196	214718	297259	355390	551654	540208	309628
12	Pomorskie	15768397	616068	520548	550195	578147	545355	607723	674379	1091562	1953101	3686707	3554847	1389765
13	Śląskie	11678901	841635	740236	827225	891029	872660	864134	834100	1011448	1114430	1330984	1317231	1033789
14	Świętokrzyskie	2146402	162762	141962	139953	141244	129495	132813	142789	182486	200895	287592	273579	210832
15	Warmińsko- mazurskie	8830917	404621	348102	360220	364706	340894	366880	372205	653903	969384	1907187	1837660	905155
16	Wielkopolskie	8339557	533350	471423	453503	468797	437478	481743	486989	661139	927575	1338799	1312217	766544
17	Zachodnio- pomorskie	20382000	886595	695252	652795	742020	734828	828164	990718	1578884	2716981	4534015	4309365	1712383

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 26
Zmiany sezonowe wykorzystania miejsc noclegowych w województwach w okresie X.1997 – IX.1998

L.p.	Województwo	Wykorzystanie miejsc noclegowych w %												
		Ogółem	1997			1998								
			X	XI	XII	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX
1	Polska	42,4	38,0	34,3	32,0	32,7	40,6	34,3	35,9	39,7	41,0	55,9	53,3	34,3
2	Dolnośląskie	36,4	31,9	28,0	30,1	32,4	42,4	29,5	32,1	38,3	37,9	47,3	45,4	33,5
3	Kujawsko-pomorskie	40,8	41,7	41,7	37,7	36,4	42,8	43,6	41,9	37,5	35,5	48,1	44,7	31,2
4	Lubelskie	39,2	45,1	45,6	41,0	38,6	42,5	41,7	38,5	38,7	34,1	41,8	38,8	29,1
5	Lubuskie	35,7	32,2	32,8	27,2	26,1	28,8	31,7	29,8	27,7	29,3	50,8	48,5	27,6
6	Łódzkie	36,2	39,6	35,0	29,1	29,1	31,2	31,9	31,2	31,1	35,3	45,3	45,3	33,6
7	Małopolskie	44,7	41,4	35,5	36,8	37,9	51,4	37,5	39,6	45,6	44,7	54,1	54,5	41,3
8	Mazowieckie	45,1	51,2	47,8	41,5	38,3	44,4	46,6	44,5	47,5	45,3	44,4	44,4	45,1
9	Opolskie	30,4	27,4	23,7	25,3	24,2	31,0	23,2	25,3	27,2	28,5	41,2	41,7	20,4
10	Podkarpackie	30,2	32,3	28,7	26,4	23,4	30,7	24,9	26,3	30,1	29,4	36,5	35,9	24,9
11	Podlaskie	34,2	30,0	28,3	24,0	22,9	29,6	25,5	26,0	33,4	37,5	46,1	43,2	30,6
12	Pomorskie	47,5	32,5	26,2	21,2	22,9	27,6	26,0	32,6	38,2	43,9	66,5	62,0	31,4
13	Śląskie	38,8	35,7	34,4	35,7	34,9	46,0	32,5	32,8	37,6	36,8	47,6	48,5	33,6
14	Świętokrzyskie	30,6	31,2	24,9	23,3	22,4	29,3	24,1	28,4	39,1	31,9	39,7	35,4	23,9
15	Warmińsko-mazurskie	35,7	25,8	23,0	18,8	19,8	22,0	18,9	23,3	27,6	34,7	51,6	48,1	23,3
16	Wielkopolskie	39,1	37,0	31,6	24,7	28,4	26,9	31,6	32,7	38,5	37,8	53,1	50,8	33,4
17	Zachodniopomorskie	56,8	48,3	45,6	38,3	40,9	45,3	48,2	48,1	48,8	51,8	71,7	67,7	42,1

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 27

Wykorzystanie zdolności recepcyjnej w % według rodzajów obiektów w województwach w okresie X.1997 – IX.1998

L.p.	Rodzaj obiektów	Dolno- śląskie	Kujaw- sko-po- morskie	Lubel- skie	Lubu- skie	Łódzkie	Mało- polskie	Mazo- wieckie	Opoł- skie	Podkar- packie	Podla- skie	Pomo- rskie	Śląskie	Święto- krzyskie	Warmińsko- mazurskie	Wiel- kopol- skie	Zachod- nio-po- morskie
1	hotele*	39,4	40,2	47,7	44,0	40,6	56,2	60,3	39,3	35,5	42,4	46,8	42,0	38,6	40,7	44,4	38,9
2	motele	38,2	47,3	50,0	31,8	30,8	44,8	31,5	34,9	73,1	34,0	42,3	56,1	38,5	12,4	28,3	24,4
3	pensjonaty	19,7	32,7	35,5	35,5	22,1	48,0	38,3	42,0	25,3	3,8	41,1	31,8	13,2	18,7	24,7	31,9
4	domy wycieczkowe	35,1	34,9	43,8	34,7	29,4	39,1	48,4	23,9	30,7	28,5	43,5	31,0	43,4	33,2	28,9	25,3
5	schroniska	19,3	7,7	-	-	17,6	31,4	-	8,0	21,1	77,7	66,4	17,8	-	84,7	-	-
6	schroniska młodzieżowe	28,1	24,6	27,7	16,5	32,2	47,4	41,8	35,0	32,4	26,2	46,8	35,6	38,0	32,9	36,7	48,6
7	ośrodki wczasowe	33,3	50,6	49,8	47,3	47,5	49,1	44,4	33,5	40,5	40,3	54,1	44,4	45,7	41,3	57,8	62,1
8	ośrodki kolonijne	33,2	48,2	50,4	57,5	45,8	21,6	67,6	20,5	64,1	83,8	67,8	100,0	51,7	53,5	42,7	71,7
9	ośrodki szkoleniowo- wypoczynkowe	33,6	32,5	38,0	27,4	34,3	39,1	39,9	30,4	25,3	28,1	41,1	37,5	22,4	37,5	39,4	52,6
10	domy pracy twórczej	32,2	-	45,4	12,0	20,4	49,5	41,5	-	-	23,2	65,2	53,9	-	35,7	41,3	28,4
11	zespoły ogólnodostępnych domków turystycznych	31,5	47,9	30,7	45,9	27,5	30,7	37,7	40,9	27,4	35,2	56,0	37,4	38,4	48,8	44,8	55,5
12	campingi	20,3	24,0	13,5	14,4	38,6	18,0	17,4	13,5	13,2	76,9	38,5	13,5	12,3	28,1	27,8	34,5
13	pola biwakowe	10,6	8,5	6,6	18,7	15,4	11,4	2,2	20,2	7,9	20,2	22,8	11,7	3,2	14,9	13,5	21,7
14	ob.noclegowe w ośr. wyłącznie do wypoczynku sobotnio-niedzielnego i świętecznego	42,3	32,8	9,1	48,0	44,2	21,0	26,4	41,8	76,4	77,9	20,5	42,8	-	59,0	65,8	39,1
15	pokoje gościnne	20,9	45,9	30,5	34,4	31,0	33,6	18,1	22,1	31,6	30,3	50,9	31,4	19,8	33,1	35,0	40,4
16	kwatery agroturystyczne	11,9	21,7	21,3	25,3	38,5	10,8	31,9	7,8	17,4	23,7	36,1	24,7	32,6	27,7	30,7	32,6
17	zakłady uzdrowiskowe	86,4	76,9	92,7	-	-	80,5	-	-	61,8	84,2	94,9	80,2	-	-	-	78,3
18	inne obiekty wykorzy- stywane do turystyki	37,2	24,3	38,0	39,7	36,2	45,0	45,5	33,3	38,1	15,4	39,2	52,9	23,7	31,3	32,6	48,7

* Dla hoteli, moteli, pensjonatów – wykorzystanie pokoi, dla pozostałej bazy – wykorzystanie miejsc noclegowych.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie materiałów GUS.

Załącznik 28

Baza noclegowa gestorów w województwach w 1998 r. — obiekty

L.p.	Województwo	Skarb Państwa		Państwowe osoby prawne		Własność komunalna		Krajowe osoby fizyczne		Inne krajowe podmioty prawne		Własność zagraniczna	
		liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %	liczba obiektów	udział w %
1	Polska	1962	100,0	1626	100,0	1168	100,0	7297	100,0	1308	100,0	90	100,0
2	Dolnośląskie	225	11,5	127	7,8	101	8,6	553	7,6	78	6,0	15	16,8
3	Kujawsko-pomorskie	76	3,9	75	4,6	76	6,5	229	3,1	19	1,5	2	2,2
4	Lubelskie	107	5,4	45	2,8	78	6,7	221	3,0	58	4,4	5	5,6
5	Lubuskie	93	4,7	68	4,2	58	5,0	90	1,2	41	3,1	3	3,3
6	Łódzkie	72	3,7	63	3,9	52	4,5	72	1,0	10	0,8	4	4,4
7	Małopolskie	176	9,0	161	9,9	81	6,9	1794	24,6	287	21,9	4	4,4
8	Mazowieckie	52	2,6	73	4,5	56	4,8	162	2,2	73	5,6	8	8,9
9	Opolskie	25	1,3	16	1,0	24	2,0	34	0,5	48	3,7	8	8,9
10	Podkarpackie	78	4,0	57	3,5	45	3,9	247	3,4	87	6,7	1	1,1
11	Podlaskie	42	2,1	47	2,9	37	3,2	168	2,3	32	2,4	—	—
12	Pomorskie	177	9,0	197	12,1	112	9,6	1709	23,4	135	10,3	10	11,1
13	Śląskie	157	8,0	141	8,7	68	5,8	334	4,6	66	5,0	1	1,1
14	Świętokrzyskie	20	1,0	30	1,7	44	3,8	53	0,7	9	0,7	—	—
15	Warmińsko-mazurskie	230	11,7	78	4,8	80	6,8	471	6,5	80	6,1	3	3,3
16	Wielkopolskie	156	8,0	130	8,0	136	11,6	213	2,9	122	9,3	9	10,0
17	Zachodniopomorskie	276	14,1	318	19,6	120	10,3	947	13,0	163	12,5	17	18,9

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 29

Baza noclegowa gestorów w województwach w 1998 r. – miejsca

L.p.	Województwo	Skarb Państwa		Państwowe osoby prawne		Własność komunalna		Krajowe osoby fizyczne		Inne krajowe podmioty prawne		Własność zagraniczna	
		liczba miejsc noclegowych	udział w %	liczba miejsc noclegowych	udział w %	liczba miejsc noclegowych	udział w %	liczba miejsc noclegowych	udział w %	liczba miejsc noclegowych	udział w %	liczba miejsc noclegowych	udział w %
	Polska	181116	100,0	163177	100,0	96177	100,0	231131	100,0	111897	100,0	8841	100,0
1.	Dolnośląskie	18541	10,2	12781	7,8	6332	6,6	15056	6,5	5155	4,6	695	7,9
2.	Kujawsko-pomorskie	5265	2,9	7101	4,4	5867	6,1	11444	4,90	1663	1,5	98	1,1
3.	Lubelskie	8268	4,6	3704	2,3	6924	7,2	6067	2,6	3891	3,5	345	3,9
4.	Lubuskie	6166	3,4	5804	3,6	3207	3,3	3234	1,4	2670	2,4	121	1,4
5.	Łódzkie	7855	4,3	4847	3,0	4652	4,8	2848	1,2	563	0,5	156	1,8
6.	Małopolskie	15628	8,6	13126	8,0	5633	5,9	37133	16,1	21334	19,1	786	8,9
7.	Mazowieckie	7414	4,1	8682	5,3	4743	4,9	7219	3,1	7857	7,0	2168	24,5
8.	Opolskie	1489	0,8	906	0,6	2880	3,0	1323	0,6	2993	2,7	325	3,7
9.	Podkarpackie	5036	2,8	3483	2,1	2822	2,9	8230	3,6	5434	4,9	84	0,9
10.	Podlaskie	3545	2,0	5241	3,2	1885	2,0	5615	2,4	2362	2,1	0	0,0
11.	Pomorskie	21282	11,8	23587	14,5	13751	14,3	52712	22,8	14226	12,7	1314	14,9
12.	Śląskie	12401	6,8	11751	7,2	5670	5,9	9955	4,3	6279	5,6	63	0,7
13.	Świętokrzyskie	1496	0,8	2355	1,4	3193	3,3	2254	1,0	750	0,7	0	0,0
14.	Warmińsko- mazurskie	20943	11,6	6756	4,1	6324	6,6	23529	10,2	6605	5,9	402	4,5
15.	Wielkopolskie	11186	6,2	9276	5,7	9237	9,6	8515	3,7	7651	6,8	626	7,1
16.	Zachodniopomorskie	34601	19,1	43777	26,8	13057	13,6	35997	15,6	22464	20,0	1658	18,7

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 30
Struktura własnościowa bazy noclegowej w województwach w 1998 r.

L.p.	Województwo	Obiekty w %							Miejsca noclegowe w %						
		Skarb Państwa	państwo- we osoby prawne	własność komu- nalna	krajowe osoby fizyczne	inne krajowe podmioty prawne	własność zagra- niczna	ogółem	Skarb Państwa	państwo- we osoby prawne	własność komu- nalna	krajowe osoby fizyczne	inne krajowe podmioty prawne	własność zagra- niczna	ogółem
1	Polska	14,6	12,1	8,7	54,2	9,7	0,7	100,0	22,9	20,6	12,1	29,2	14,1	1,1	100,0
2	Dolnośląskie	20,5	11,5	9,2	50,3	7,1	1,4	100,0	31,7	21,8	10,8	25,7	8,8	1,2	100,0
3	Kujawsko-pomorskie	15,9	15,7	15,9	48,0	4,0	0,4	100,0	16,7	22,6	18,7	36,4	5,3	0,3	100,0
4	Lubelskie	20,8	8,7	15,2	43,0	11,3	1,0	100,0	28,3	12,7	23,7	20,8	13,3	1,2	100,0
5	Lubuskie	26,3	19,3	16,4	25,5	11,6	0,9	100,0	29,1	27,4	15,1	15,2	12,6	0,6	100,0
6	Łódzkie	26,4	23,0	19,0	26,4	3,7	1,5	100,0	37,6	23,2	22,2	13,6	2,7	0,7	100,0
7	Małopolskie	7,0	6,4	3,2	71,7	11,5	0,2	100,0	16,7	14,0	6,0	39,7	22,8	0,8	100,0
8	Mazowieckie	12,3	17,2	13,2	38,2	17,2	1,9	100,0	19,5	22,8	12,4	19,0	20,6	5,7	100,0
9	Opolskie	16,1	10,3	15,5	21,9	31,0	5,2	100,0	15,0	9,1	29,1	13,3	30,2	3,3	100,0
10	Podkarpackie	15,1	11,1	8,7	48,0	16,9	0,2	100,0	20,1	13,9	11,2	32,8	21,7	0,3	100,0
11	Podlaskie	12,9	14,4	11,4	51,5	9,8	-	100,0	19,0	28,1	10,1	30,1	12,7	-	100,0
12	Pomorskie	7,6	8,4	4,8	73,0	5,8	0,4	100,0	16,8	18,6	10,8	41,6	11,2	1,0	100,0
13	Śląskie	20,5	18,4	8,9	43,5	8,6	0,1	100,0	26,9	25,5	12,3	21,6	13,6	0,1	100,0
14	Świętokrzyskie	12,8	19,2	28,2	34,0	5,8	-	100,0	14,9	23,4	31,8	22,4	7,5	-	100,0
15	Warmińsko- mazurskie	24,4	8,3	8,5	50,0	8,5	0,3	100,0	32,4	10,5	9,8	36,5	10,2	0,6	100,0
16	Wielkopolskie	20,4	17,0	17,7	27,8	15,9	1,2	100,0	24,1	19,9	19,9	18,3	16,5	1,3	100,0
17	Zachodniopomorskie	15,0	17,3	6,5	51,4	8,9	0,9	100,0	22,8	28,9	8,6	23,8	14,8	1,1	100,0

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 31
Struktura użytkowania bazy noclegowej w województwach w 1998 r.

L.p.	Województwo	Właściciel i użytkownik bazy noclegowej		Inny użytkownik niż właściciel		
		liczba obiektów	udział w % *	liczba miejsc noclegowych	udział w %	liczba miejsc noclegowych
	Polska	11207	83,3	595365	75,1	196974
1	Dolnośląskie	862	78,4	41878	71,5	16682
2	Kujawsko-pomorskie	379	79,5	23272	74,0	8166
3	Lubelskie	432	84,0	21250	72,8	7949
4	Lubuskie	292	82,7	16361	77,2	4841
5	Łódzkie	188	68,9	14840	70,9	6081
6	Małopolskie	2195	87,7	71108	75,9	22532
7	Mazowieckie	360	84,9	30673	80,5	7410
8	Opolskie	121	78,1	7472	75,4	2444
9	Podkarpackie	440	85,4	19478	77,6	5611
10	Podlaskie	279	85,6	15364	82,4	3284
11	Pomorskie	2074	88,6	96199	75,8	30673
12	Śląskie	604	78,7	33494	72,6	12625
13	Świętokrzyskie	127	81,4	8299	82,6	1749
14	Warmińsko-mazurskie	727	77,2	51690	80,1	12869
15	Wielkopolskie	620	80,9	35589	76,6	10902
16	Zachodniopomorskie	1507	81,9	108398	71,5	43156

* W wierszach odpowiednie odsetki właściciela i użytkownika dają sumę 100%.

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 32
Baza noclegowa użytkowana przez właścicieli wg województw w 1998 r.

L.p.	Województwo	Liczba obiektów	Udział w %	Liczba obiektów całorocznych	Udział w %	Liczba miejsc noclegowych	Udział w %	Liczba miejsc całorocznych	Udział w %
	Polska	11207	83,3	4639	41,4	595365	75,1	251857	37,3
1	Dolnośląskie	862	78,4	722	83,8	41878	71,5	32990	78,8
2	Kujawsko-pomorskie	379	79,5	131	34,6	23272	74,0	7539	32,4
3	Lubelskie	432	84,0	163	37,7	21250	72,8	7444	35,0
4	Lubuskie	292	82,7	121	41,4	16361	77,2	5850	35,8
5	Łódzkie	188	68,9	115	61,2	14840	70,9	7074	47,7
6	Małopolskie	2195	87,7	1251	57,0	71108	75,9	46725	65,7
7	Mazowieckie	360	84,9	211	58,6	30673	80,5	17576	57,3
8	Opolskie	121	78,1	54	44,6	7472	75,4	3038	40,7
9	Podkarpackie	440	85,4	245	55,7	19478	77,6	9381	48,2
10	Podlaskie	279	85,6	129	46,2	15364	82,4	6693	43,6
11	Pomorskie	2074	88,6	318	15,3	96199	75,8	24978	26,0
12	Śląskie	604	78,7	399	66,1	33494	72,6	23829	71,1
13	Świętokrzyskie	127	81,4	59	46,5	8299	82,6	3772	45,5
14	Warmińsko-mazurskie	727	77,2	196	27,0	51690	80,1	13642	26,4
15	Wielkopolskie	620	80,9	229	36,9	35589	76,6	14620	41,1
16	Zachodniopomorskie	1507	81,9	296	19,6	108398	71,5	26706	24,6

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 33

Turystyczna baza noclegowa w powiatach w 1998 r.

1	2	3	4	5
Powiat	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
P O L S K A	792339	336517	142475004	42,4
woj. dolnośląskie	58560	46415	16824547	36,4
bolesławiecki	341	276	101285	39
dzierżoniowski	498	380	147727	34,4
głogowski	325	325	125122	28,1
górowski	-	-	-	-
jaworski	295	256	90013	25,7
jeleniogórski	17494	16007	5248931	29,8
kamiennogórski	660	497	164206	26,3
kłodzki	12736	11471	4079813	41,8
legnicki	969	72	120478	35,7
lubański	3729	2896	960600	50,8
lubiński	257	257	93388	62,9
lwówecki	529	359	137310	44,4
milicki	1427	140	200768	36,1
oleśnicki	420	309	140149	36,3
oławski	229	83	59916	28,4
polkowicki	176	176	63445	28,4
strzeliński	292	50	50622	38,9
średzki	84	84	30660	28,4
świdnicki	749	559	207920	28,6
trzebnicki	1180	239	197684	28,7
wałbrzyski	2123	2065	725695	46,6
wołowski	552	268	139015	27,4
wrocławski	985	606	272479	27,7
ząbkowicki	628	420	131753	24,2
zgorzelecki	1321	981	381133	30,7
złotoryjski	351	203	81843	22,3
m.Jelenia Góra	2911	1809	735117	40,3
m.Legnica	509	509	184865	33,3
m.Wałbrzych	752	752	273127	22,9
m.Wrocław	6038	4366	1679483	39,4
woj.kujawsko-pomorskie	31438	10781	5505753	40,8
aleksandrowski	1566	895	355264	31,3
brodnicki	2446	319	318495	27
bydgoski	3476	964	478138	31,9
chełmiński	485	85	71709	17,3
golubsko-dobrzyński	586	87	66223	21,6
grudziądzki	137	24	23046	34,9
inowrocławski	2211	1841	705186	75
lipnowski	618	50	63025	29,1
mogileński	2037	202	214972	56,8
nakielski	538	204	95265	16,1
radziejowski	350	-	25387	54,8
rypiński	408	22	34860	56,2
sępoleński	1110	123	118434	40,8
świecki	2050	447	292374	35,6
toruński	1087	297	185097	29,1

1	2	3	4	5
tucholski	2729	348	386321	33,7
wąbrzeski	287	46	33799	40,4
włocławski	1272	70	117972	47,3
żniński	1478	561	274810	27,6
m.Bydgoszcz	2733	1715	672413	37
m.Grudziądz	1017	500	227954	27,2
m.Toruń	2122	1312	503117	44
m.Włocławek	695	669	241892	53,4
woj.lubelskie	29199	9118	4692658	39,2
bialski	721	376	159863	28,5
bilgorajski	614	219	107018	20,2
chełmski	1024	68	96575	12,5
hrubieszowski	61	53	18231	41,5
janowski	963	218	106956	39,5
krasnostawski	215	100	41070	30,5
kraśnicki	126	66	27350	40,1
lubartowski	4664	95	460304	16,1
lubelski	92	41	17693	22,6
łęczyński	772	9	54873	39,1
lukowski	614	293	124241	35
opolski	229	44	32405	4,5
parczewski	1850	76	132914	37,9
puławski	3346	2904	993268	58,8
radzyński	84	32	14695	33,2
rycki	45	-	2745	0,9
świdnicki	97	97	34791	36,1
tomaszowski	1376	234	227944	40,3
włodawski	5803	246	450258	48,3
zamojski	2481	883	401237	27,7
m.Biała Podlaska	297	272	93162	50,1
m.Chełm	588	582	195784	30,8
m.Lublin	2490	1613	683524	45,7
m.Zamość	647	597	215757	22,9
woj.lubuskie	21202	7482	3855794	35,7
gorzowski	866	300	143794	44,9
krośnieński	1577	468	275666	34,2
międzyrzecki	2649	371	373935	30,7
nowosolski	4494	597	541265	38,7
ślubicki	983	825	300940	35,2
strzelecko-drezdenecki	1677	214	201448	50,2
sulęciński	1661	718	284837	36,9
świebodziński	3400	1146	605699	28,4
zielonogórski	1067	520	218250	37,4
żagański	234	198	72486	31,4
żarski	445	385	150671	43,2
m.Gorzów Wielkopolski	1077	818	334551	38,3
m.Zielona Góra	1072	922	352252	32
woj.łódzkie	20921	9894	4157436	36,2
bełchatowski	1395	628	257645	33,7
kutnowski	13	13	2513	41,3
łaski	107	30	11502	38,3
łęczycki	19	19	4380	34
łowicki	482	224	116300	25,7
łódzki wschodni	1139	517	237047	40,7

1	2	3	4	5
opoczyński	77	52	19118	23,7
pabianicki	207	130	49987	32,2
pajęczański	206	93	25252	42,5
piotrkowski	2876	440	343426	43,4
poddębicki	1050	178	133280	30,5
radomszczański	756	228	121226	32,2
rawski	262	238	87448	28,5
sieradzki	520	223	117114	23,5
skierniewicki	552	253	54853	39,7
tomaszowski	3334	1917	778818	35
wieluński	1543	444	244462	29,1
wieruszowski	362	108	64472	30,7
zduńskowolski	379	229	100277	17,4
zgierski	921	348	164514	33,8
m.Łódź	3964	2865	976497	42,5
m.Piotrków Trybunalski	597	557	192265	45,1
m.Skierniewice	160	160	55040	24,8
woj.małopolskie	93640	63553	20593616	44,7
bocheński	565	342	137791	21,2
brzeski	874	324	187080	14,9
chrzanowski	73	73	25325	34
dąbrowski	81	29	10937	7,7
gorlicki	2475	1189	447367	46,6
krakowski	1154	604	260694	24,9
limanowski	2539	1313	495728	27,2
miechowski	250	0	19350	4,4
myślenicki	2231	1030	331155	35,9
nowosądecki	18807	12876	4155539	49,8
nowotarski	11993	7686	2537551	46,2
olkuski	457	369	132869	29,8
oświęcimski	504	441	161708	34,5
proszowicki	15	15	5475	1,8
suski	2631	1926	454004	42,5
tarnowski	879	558	197397	14
tatrzański	31395	23154	6549574	42,4
wadowicki	993	874	306675	25,4
wielicki	614	223	109432	57,1
m.Kraków	13147	9357	3582367	55,2
m.Nowy Sącz	975	385	181715	31,8
m.Tarnów	988	785	303883	34,8
woj.mazowieckie	38083	22882	9037279	45,1
białobrzeski	477	22	19320	19,9
ciechanowski	334	334	122635	44,4
garwoliński	1765	413	221411	50,7
gostyniński	304	68	32448	37,6
grodziski	255	255	72256	26,2
grójecki	430	177	82881	47
kozienicki	818	80	99713	49,1
legionowski	2391	2261	844527	16,6
lipski	144	-	11981	31,3
łosicki	2434	70	190153	28,9
makowski	44	-	6693	5,4
miński	475	396	147730	27,5
mławski	120	120	43800	28

1	2	3	4	5
nowodworski	324	98	72227	28,3
ostrolęcki	67	-	3902	6,5
ostrowski	1159	177	90540	42,4
otwocki	374	374	121522	39,9
piaseczyński	885	567	249728	45,1
płocki	1462	132	92610	56,4
płoński	404	231	94354	49,5
pruszkowski	395	395	115796	53,1
przasnyski	6	6	2202	11,5
przysuski	404	75	48121	41,2
pultuski	437	364	144340	26,5
radomski	412	265	96396	29,5
siedlecki	182	101	37034	26,6
sierpecki	201	-	31333	65,8
sochaczewski	593	426	152091	28,1
sokołowski	537	44	81959	14,9
szydlowiecki	48	48	17070	52,7
warszawski	14264	12833	4542331	56,5
warszawski zachodni	84	84	27244	36,7
węgrowski	1390	202	124241	37,6
wołomiński	840	404	164433	40,5
wyszkowski	1027	375	203270	36,7
zwoleński	40	-	3900	35,8
żuromiński	44	8	5152	12
żyrardowski	286	286	100449	48,1
m.Ostrołęka	282	158	84473	38
m.Płock	345	242	96403	42,2
m.Radom	357	357	119843	24,5
m.Siedlce	1243	434	218767	24,6
woj.opolskie	9916	4137	1844107	30,4
brzeski	213	170	51461	45,1
głubczycki	650	100	120650	11,1
kędzierzyńsko-kozielski	164	164	40917	57,5
kluczborski	466	156	70504	29,1
krapkowicki	204	204	60961	31
namysłowski	103	103	36829	32,5
nyski	4213	1955	796036	28
oleski	123	58	27970	29,8
opolski	2710	614	382872	32,4
prudnicki	161	81	31407	25,5
strzelecki	328	176	79282	19,9
m.Opole	581	356	145218	47,6
woj.podkarpackie	25089	12464	5282606	30,2
bieszczadzki	9492	4274	1776272	26,5
brzozowski	146	100	28946	15,9
dębicki	851	580	198624	40,3
jarosławski	843	523	217347	33,9
jasielski	636	184	106114	33,8
kolbuszowski	221	111	52168	13,4
krośnieński	1851	1007	346749	38,3
leżajski	471	99	63394	33,6
lubaczowski	321	154	60358	20,3
łańcucki	361	271	94837	44,2
mielecki	709	403	183888	43,7

1	2	3	4	5
nizański	602	167	135524	22
przemyski	1716	526	275650	17,8
przeworski	411	87	60983	28,8
ropczycko-sędziszowski	723	89	92601	33,4
rzeszowski	416	309	117504	22,5
sanocki	1203	572	268055	22,5
stalowowolski	490	251	115975	29,3
strzyżowski	162	118	49310	26,1
tarnobrzegi	280	212	80669	33,4
m.Krosno	104	54	22810	59,7
m.Przemyśl	1371	940	405931	29,6
m.Rzeszów	1575	1325	488485	40,6
m.Tarnobrzeg	134	108	40412	30,1
woj.podlaskie	18648	7923	3535034	34,2
augustowski	4899	825	662080	40,8
białostocki	1971	1266	425098	41,5
bielski	360	138	74031	27,4
grajewski	2009	463	258805	39,4
hajnowski	1132	640	269122	25
kolneński	98	60	24256	69,5
łomżyński	778	339	158962	29,3
moniecki	196	136	53167	14,1
sejneński	1167	168	105018	38,4
siemiatycki	626	132	83855	27,8
sokółski	148	88	36744	32,2
suwalski	1472	342	158244	30,6
wysokomazowiecki	284	206	85246	18,4
zambrowski	70	70	25550	63,2
m.Białystok	2554	2447	888364	30,7
m.Łomża	287	236	88721	33
m.Suwałki	597	367	137771	32
woj.pomorskie	126872	31871	15768397	47,5
bytowski	2960	402	327555	32,9
chojnicki	4118	801	594475	27,4
człuchowski	1545	214	169239	37,2
gdański	1909	625	245463	38,6
kartuski	4477	1465	694433	27,8
kościerski	5372	1561	618991	51
kwidzyński	1530	352	150415	39,5
łęborski	15566	1567	1479131	57
malborski	1202	725	307209	30,4
nowodworski	19653	2884	1844324	54,9
pucki	28234	6230	2985337	48,8
słupski	17597	2546	1901216	64,4
starogardzki	2181	658	319221	35,5
tczewski	308	201	68400	29,3
wejherowski	3067	1085	381579	37,1
m.Gdańsk	11920	6565	2269853	44,1
m.Gdynia	1647	1310	475455	41,5
m.Słupsk	680	586	217949	32,1
m.Sopot	2906	2094	718152	43,3
woj.śląskie	46119	33031	11678901	38,8
będziński	622	182	105910	51,6
bielski	4253	3730	1260774	35,4

1	2	3	4	5
cieszyński	15470	12515	3977062	43,5
częstochowski	1344	343	229767	19,4
gliwicki	672	316	171626	37,3
kłobucki	657	214	98948	55,7
lubliniecki	1253	264	182810	23,9
mikołowski	181	181	58691	75,3
myszkowski	711	291	141089	21
pszczyński	214	214	58206	32,7
raciborski	587	450	152647	38,5
rybnicki	12	12	4380	22,7
tarnogórski	492	166	69711	47
tyski	81	81	23112	57,4
wodzisławski	69	69	24933	43,1
zawierciański	762	254	145111	31,8
żywiecki	7376	4230	1362349	35,2
m.Bielsko-Biała	1579	1409	522158	36,7
m.Bytom	79	79	28835	56,3
m.Chorzów	579	579	184710	44,6
m.Częstochowa	3249	2302	965321	29,4
m.Dąbrowa Górnicza	119	57	28351	13,8
m.Gliwice	528	468	169750	53,1
m.Jastrzębie-Zdrój	208	203	74585	23,2
m.Jaworzno	137	69	13470	54,9
m.Katowice	2356	2276	831862	39
m.Mysłowice	203	203	70479	42,1
m.Piekary Śląskie	68	68	24820	37,4
m.Ruda Śląska	-	-	-	-
m.Rybnik	494	155	92632	21,8
m.Siemianowice Śląskie	95	79	29174	37,1
m.Sosnowiec	628	628	220926	31,4
m.Świętochłowice	-	-	-	-
m.Tychy	398	351	128040	77,8
m.Zabrze	343	343	121192	56,9
m.Żory	300	250	105470	27,8
woj.świętokrzyskie	10048	4490	2146402	30,6
buski	687	237	108183	45,2
jędrzejowski	741	469	173538	24,5
kazimierski	-	-	-	-
kielecki	2732	1414	625392	32,8
konecki	1380	180	271491	22,8
opatowski	83	43	19755	15,6
ostrowiecki	352	256	107213	32,1
pińczowski	332	72	44294	53,6
sandomierski	278	107	42076	34,4
skarżyski	488	8	43972	14,1
starachowicki	487	240	88704	29,5
staszowski	787	373	153178	23,3
włoszczowski	102	12	8484	31,9
m.Kielce	1599	1079	460122	33,2
woj.warmińsko-mazurskie	64559	15596	8830917	35,7
bartoszycki	71	63	21216	20,5
braniewski	902	453	195621	20,8
działdowski	1563	339	268342	22,8
elbląski	453	212	86766	20

1	2	3	4	5
elcki	2426	563	321733	38,7
giżycki	9577	1441	1047221	29,3
iławski	2650	327	300828	41,1
kętrzyński	845	332	141246	28,5
lidzbarski	852	220	110223	46,2
mragowski	7590	3124	1191145	42,1
nidzicki	845	137	84384	53
nowomiejski	1296	80	126241	63,9
olecko-gołdapski	1700	532	254079	29,8
olsztyński	6313	1833	932503	38,8
ostródzki	6469	1041	821400	41,1
piski	7510	1279	849325	38
szczycieński	4884	991	677257	35,9
m.Elbląg	1334	650	282853	30,4
m.Olsztyn	7279	1979	1118534	29,3
woj.wielkopolskie	46491	17517	8339557	39,1
chodzieski	1220	377	195817	25
czarnkowsko-trzcianiecki	1433	439	239168	25,7
gnieźnieński	3167	609	401221	59,4
gostyński	199	139	54515	31,1
grodziski	150	38	20200	22,4
jarociński	154	154	53885	36,7
kaliski	234	104	37196	23,2
kępiański	526	313	106127	38,7
kolski	267	55	88157	5,9
koniński	2828	626	374377	49,9
kościański	1215	179	134060	45,1
krotoszyński	135	135	49210	17,6
leszczyński	3779	387	411697	50,6
międzychodzki	3165	375	385283	52,9
nowotomyski	1096	270	145306	41,9
obornicki	601	166	93693	39,8
ostrowski	913	212	163448	43,1
ostrzeszowski	1021	318	184234	40,7
pilski	1904	1084	434402	31,8
pleszewski	553	157	84159	22,7
poznański	3156	1617	752236	36,9
rawicki	53	33	13285	45,5
śłupecki	1722	225	175675	33
szamotulski	762	483	204110	30,7
średzki	647	410	134687	28,2
śremski	576	134	79759	54,6
turecki	44	36	13252	28,1
wągrowiecki	1051	231	143607	37,8
wolsztyński	4293	475	464849	49,1
wrzesiński	500	293	116444	27,9
złotowski	704	195	124754	15,9
m.Kalisz	494	461	165820	41,1
m.Konin	660	320	126350	35,7
m.Leszno	316	316	113602	38,4
m.Poznań	6953	6151	2054972	37,3
woj.zachodniopomorskie	151554	39363	20382000	56,8
białogardzki	436	187	81872	18
choszczeński	207	65	36460	21,6

1	2	3	4	5
drawski	3409	479	405009	40,3
goleniowski	607	401	167513	22,4
gryficki	30421	3219	2926407	61,2
gryfiński	2313	444	387001	34,9
kamieński	29569	6122	3449260	54,5
kołobrzeski	29545	10831	4521338	68
koszaliński	15187	3176	1776365	62,1
myśliborski	803	322	132400	29,1
policki	638	63	80288	48,4
pyrzycki	54	54	19710	17,6
ślawieński	16806	1961	1645220	64
stargardzki	2196	478	311851	36,1
szczecinecki	1038	328	164947	24,9
świdwiński	1142	711	286769	66
wałeckie	1485	521	269857	31,5
m.Koszalin	788	537	198908	35,4
m.Szczecin	4948	3879	1537442	41
m.Świnoujście	9962	5585	1983383	55,5

Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS.

Załącznik 34

Turystyczna baza noclegowa w gminach (powyżej 2000 miejsc) w 1998 r.

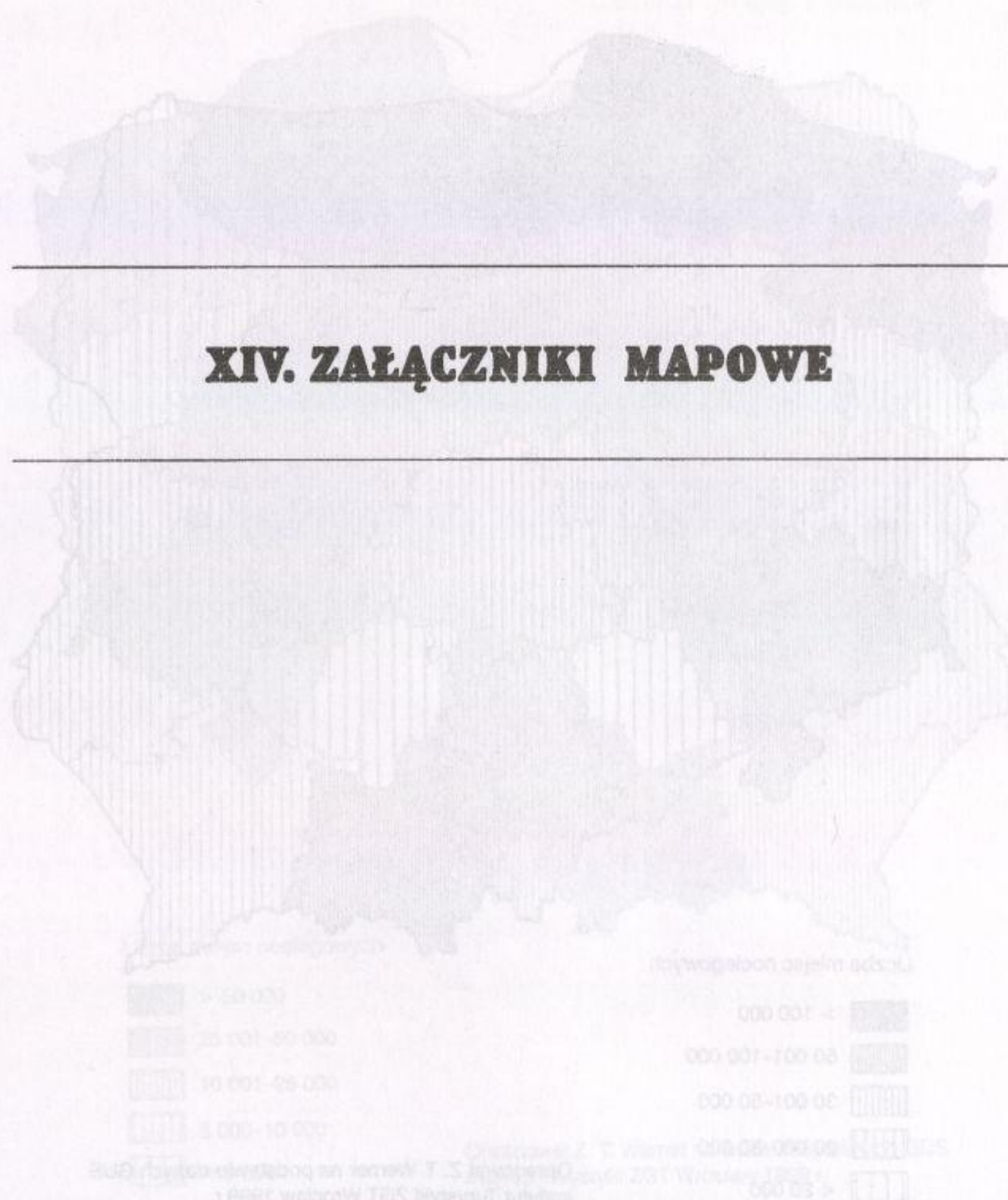
1	2	3	4	5
Gmina	Liczba miejsc noclegowych		Nominalna liczba noclegów	Wykorzystanie noclegów w %
	ogółem	całorocznych		
woj. dolnośląskie				
Jelenia Góra	2911	1809	735117	40,3
Karpacz	7143	6699	2184882	29
Podgórzyn	2278	1972	602095	33
Polanica Zdrój	2773	2475	903908	43,6
Szklarska Poręba	6453	6122	2034442	28,3
Świeradów-Zdrój	2387	2280	716147	58,7
Wrocław	5913	4241	1637113	40,4
woj. kujawsko – pomorskie				
Bydgoszcz	2733	1715	672413	37
Koronowo	2781	669	327953	36,6
Toruń	2122	1312	503117	44
woj. lubelskie				
Firlej	3165	36	340994	11,6
Lublin	2490	1613	683524	45,7
Włodawa	5184	201	396416	52,2
woj. lubuskie				
Sława	3423	275	372803	39,8
woj. łódzkie				
Łódź	3964	2865	976497	42,5
woj. małopolskie				
Bukowina Tatrzańska	3539	2120	571781	34,7
Gródek nad Dunajcem	2357	465	273634	35,8
Kościelisko	2665	2172	662727	42,8
Kraków	13147	9357	3582367	55,2
Krynica	7206	6098	1964982	51,7
Muszyń	3798	3209	914477	58,7
Piwniczna	2193	1403	461539	45,4
Poronin	4924	2920	540447	48,8
Rabka	2686	2247	600503	57
Szczawnica	3358	2342	760189	62,7
Zakopane	18389	14759	4507898	42,4
woj. mazowieckie				
Sarnaki	2362	70	185821	29,4
Warszawa	12024	10686	3799171	67,6
woj. podkarpackie				
Solina	5117	1621	802804	24,7
woj. podlaskie				
Augustów	3291	715	539297	42,6
Białystok	2554	2447	888364	30,7
woj. pomorskie				
Chojnice	3314	801	523899	27,4
Gdańsk	11920	6565	2269853	44,1
Jastarnia	5220	2223	760996	51,5
Kościerzyna	3279	926	399258	52,3
Krynica Morska	7914	1518	810566	54,9
Łeba	14236	1274	1345500	57,8
Sopot	2906	2094	718152	43,3

1	2	3	4	5
Stegna	8395	1263	780234	54,1
Sztutowo	3184	78	242994	58,1
Ustka	16584	2376	1814213	65,1
Władysławowo	19082	3528	1833166	49,8
woj. śląskie				
Częstochowa	3249	2302	965321	29,4
Katowice	2356	2276	831862	39
Szczyrk	2784	2617	869512	31,4
Ustroń	6570	5251	1812600	51,6
Wisła	6067	5069	1526756	39,9
woj. warmińsko – mazurskie				
Giżycko	3992	1064	543076	34,9
Ława	2543	234	264391	45
Mikołajki	2748	1781	483127	48,7
Olsztyn	7279	1979	1118534	29,3
Olsztynek	2061	804	389187	45,8
Ostróda	2052	374	289785	44,5
Piecki	2257	182	219049	33,5
Ruciane-Nida	4454	749	470820	41,8
Ryn	2046	97	182904	12,6
woj. wielkopolskie				
Poznań	6953	6151	2054972	37,3
Przemęt	2442	138	242197	47,1
Ślesin	2070	501	278867	51,2
Witkowo	2289	121	209925	72
Włoszakowice	2258	161	235098	53,3
woj. zachodniopomorskie				
Darłowo	10891	1221	1063039	64,4
Dziwnów	16769	3299	1743593	58,2
Kołobrzeg	21288	9546	3632039	67,2
Mielno	14191	2976	1631595	64,2
Międzyzdroje	8785	2180	1274538	53,3
Świnoujście	9962	5585	1983383	55,5
Postomino	5796	666	554037	66
Rewal	23341	1663	2148537	61,3
Szczecin	4948	3879	1537442	41
Trzebiatów	6916	1519	752986	62,3
Ustronie Morskie	8189	1285	883043	71,5
Wolin	2937	438	302477	45,2

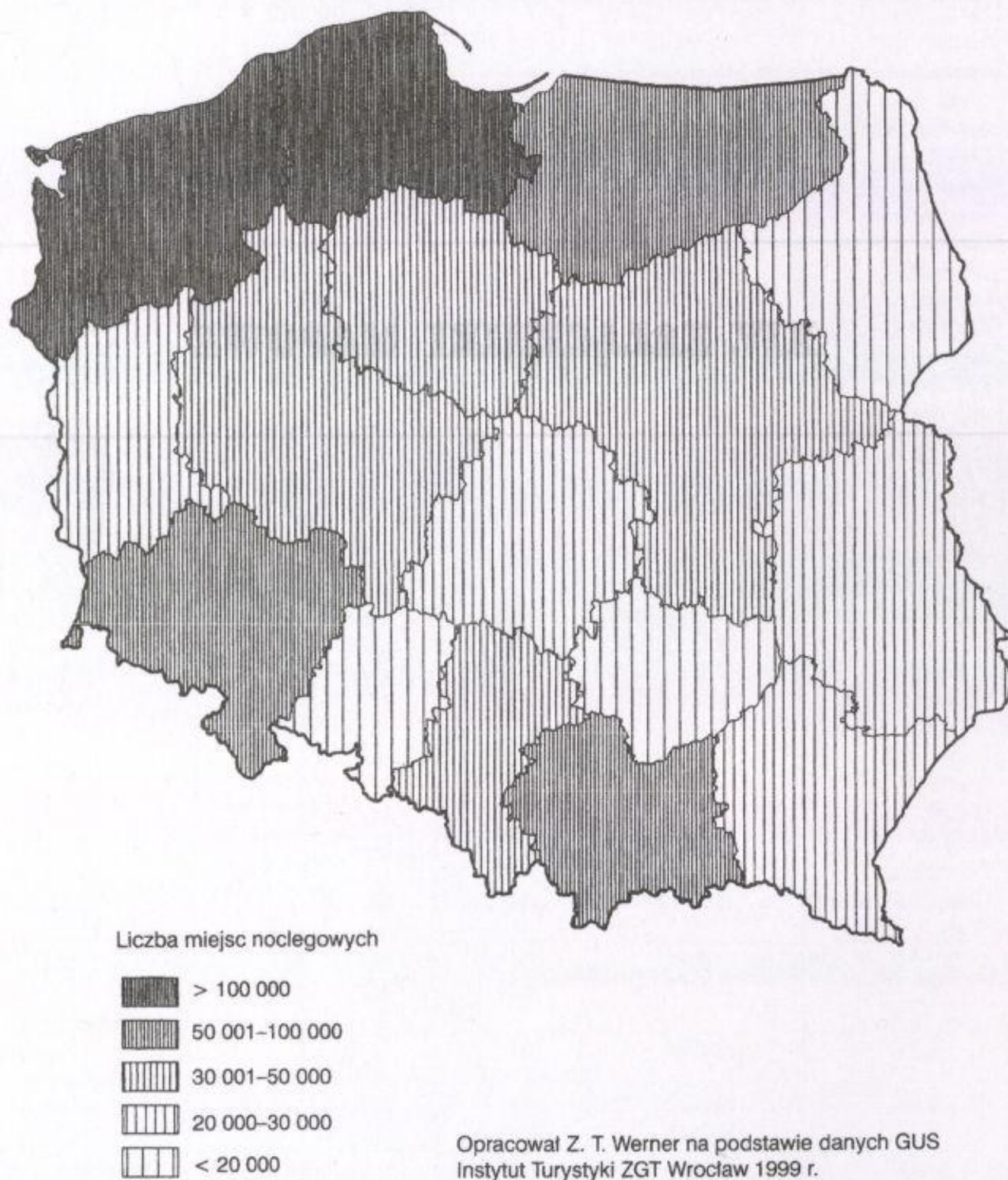
Opracowanie: Z.T. Werner na podstawie danych GUS

Mapa 1. Turystyczna baza noclegowa w województwie w 1998 r.
Mapa 2. Turystyczna baza noclegowa w województwie w 1998 r.

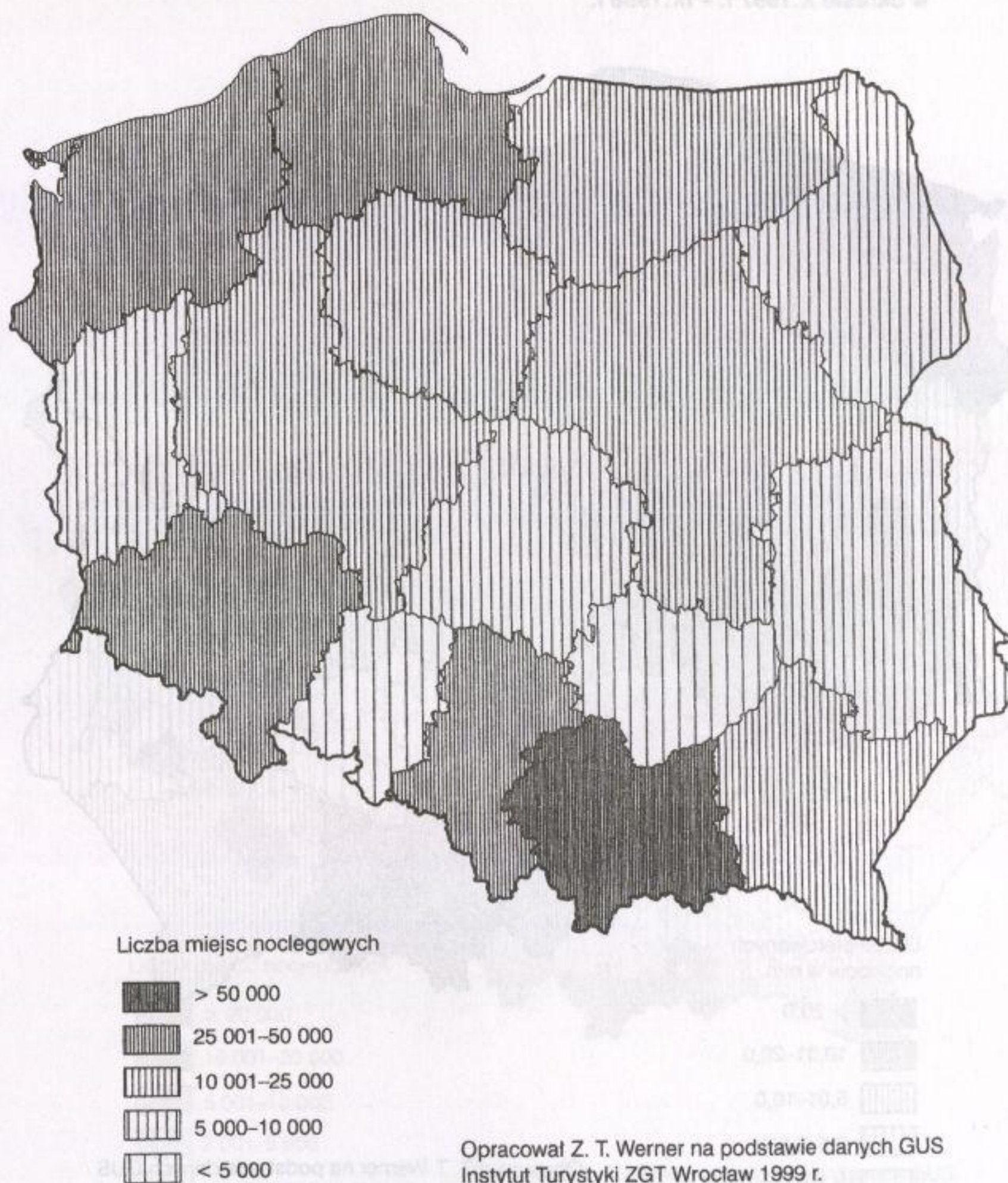
XIV. ZAŁĄCZNIKI MAPOWE

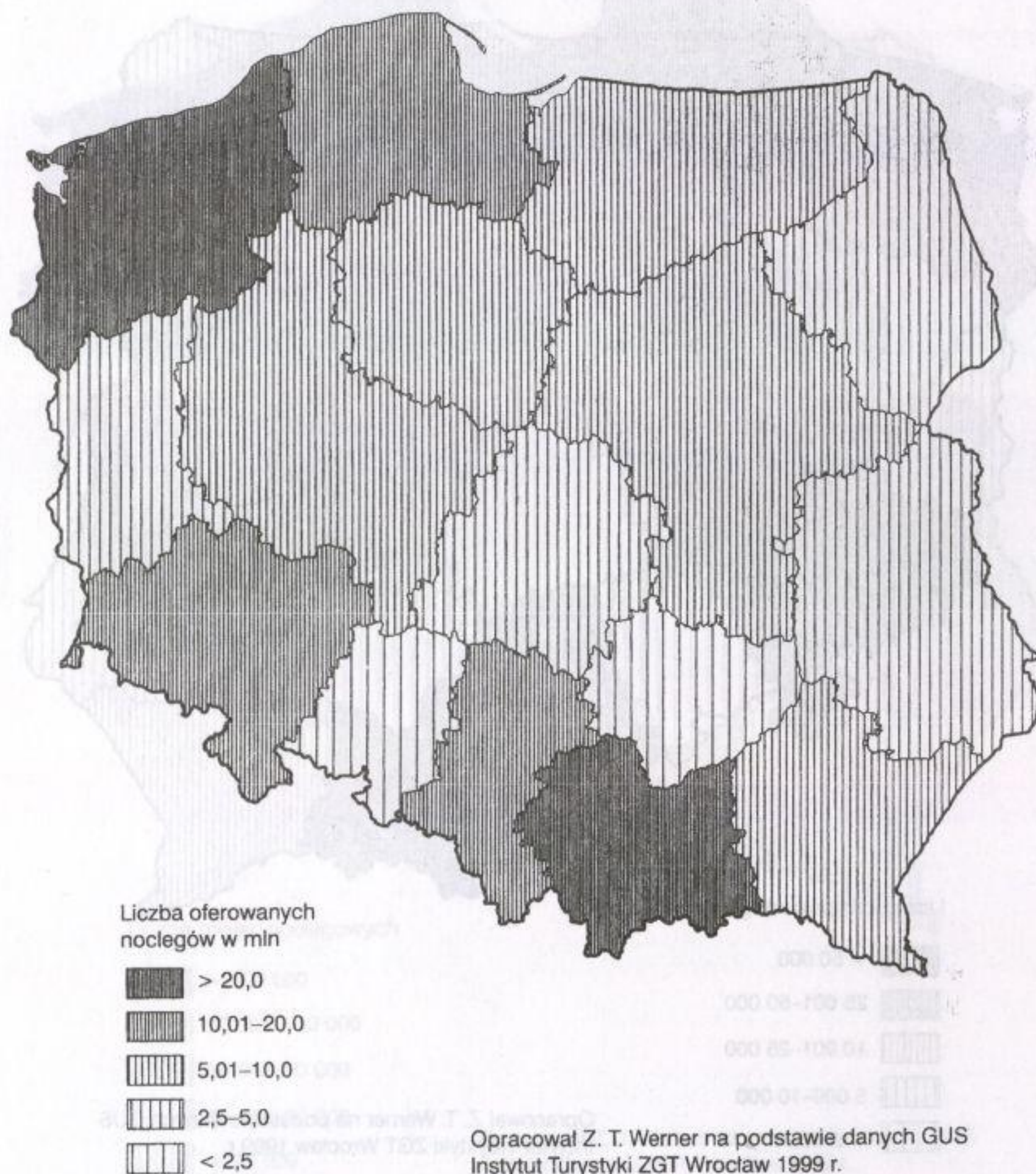
Mapa 1. Turystyczna baza noclegowa w województwach w 1998 r.

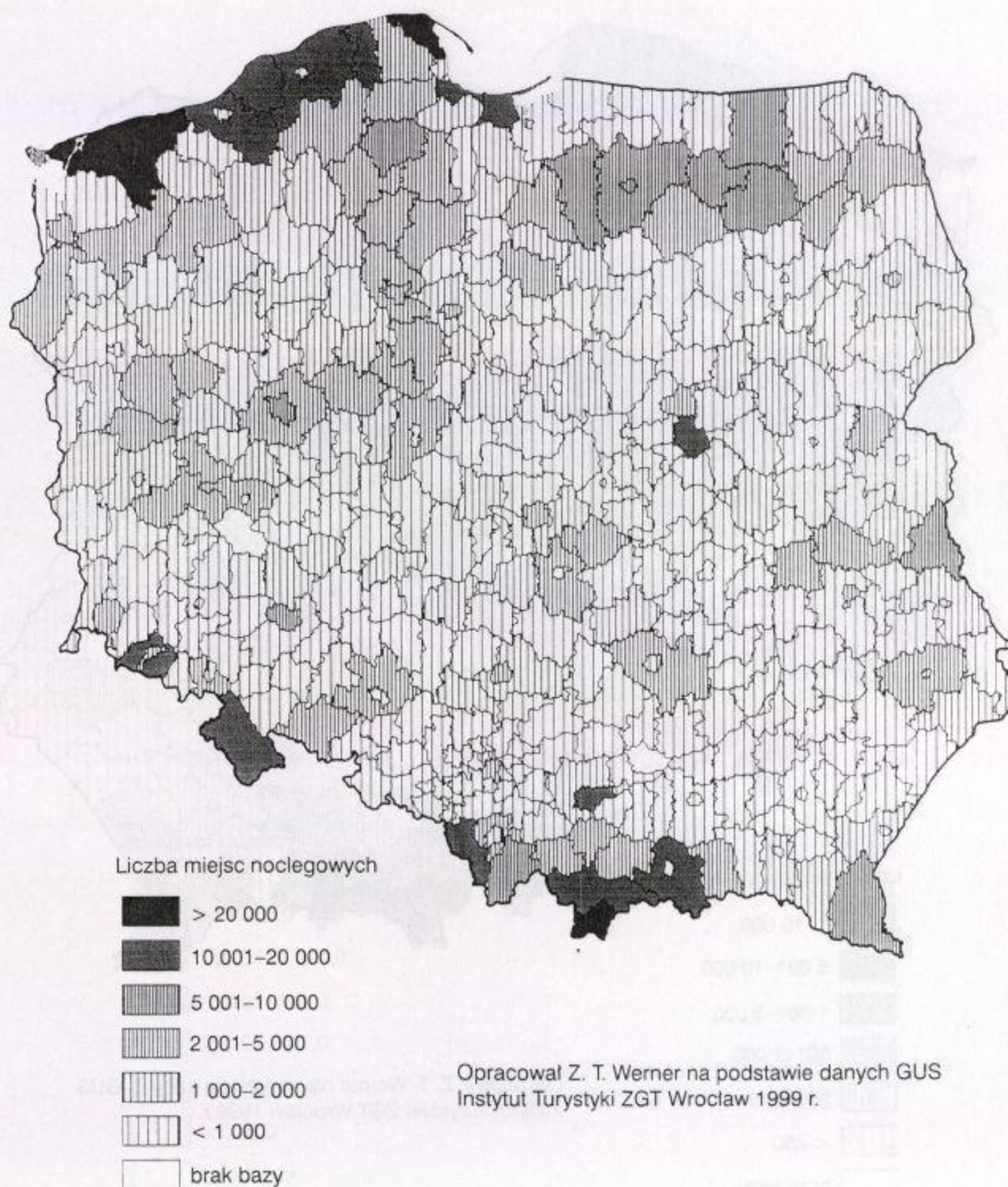
Mapa 2. Turystyczna całoroczna baza noclegowa w województwach w 1998 r.

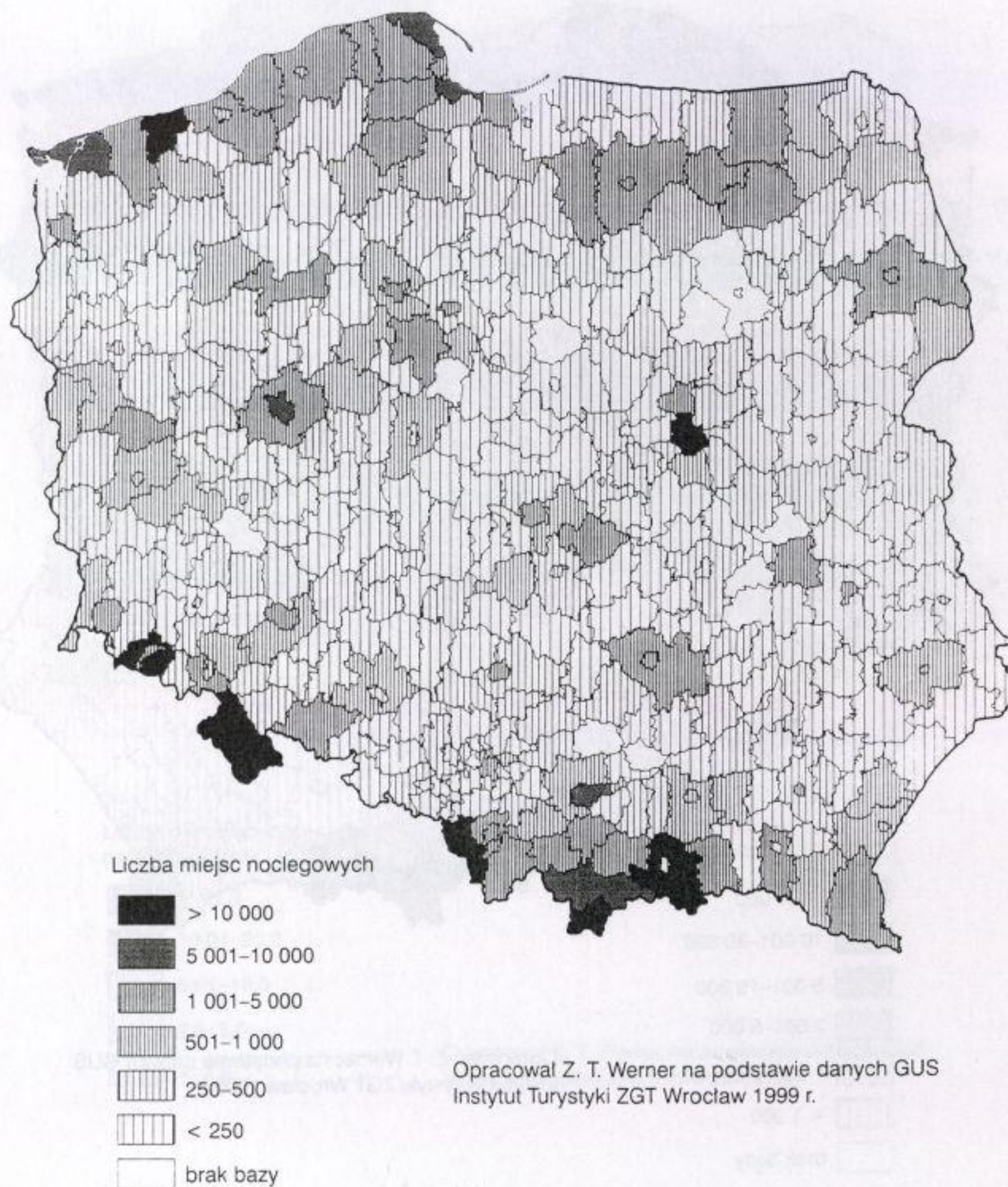
**Mapa 3. Zdolność recepcyjna turystycznych zasobów noclegowych
w okresie X.1997 r. – IX.1998 r.**

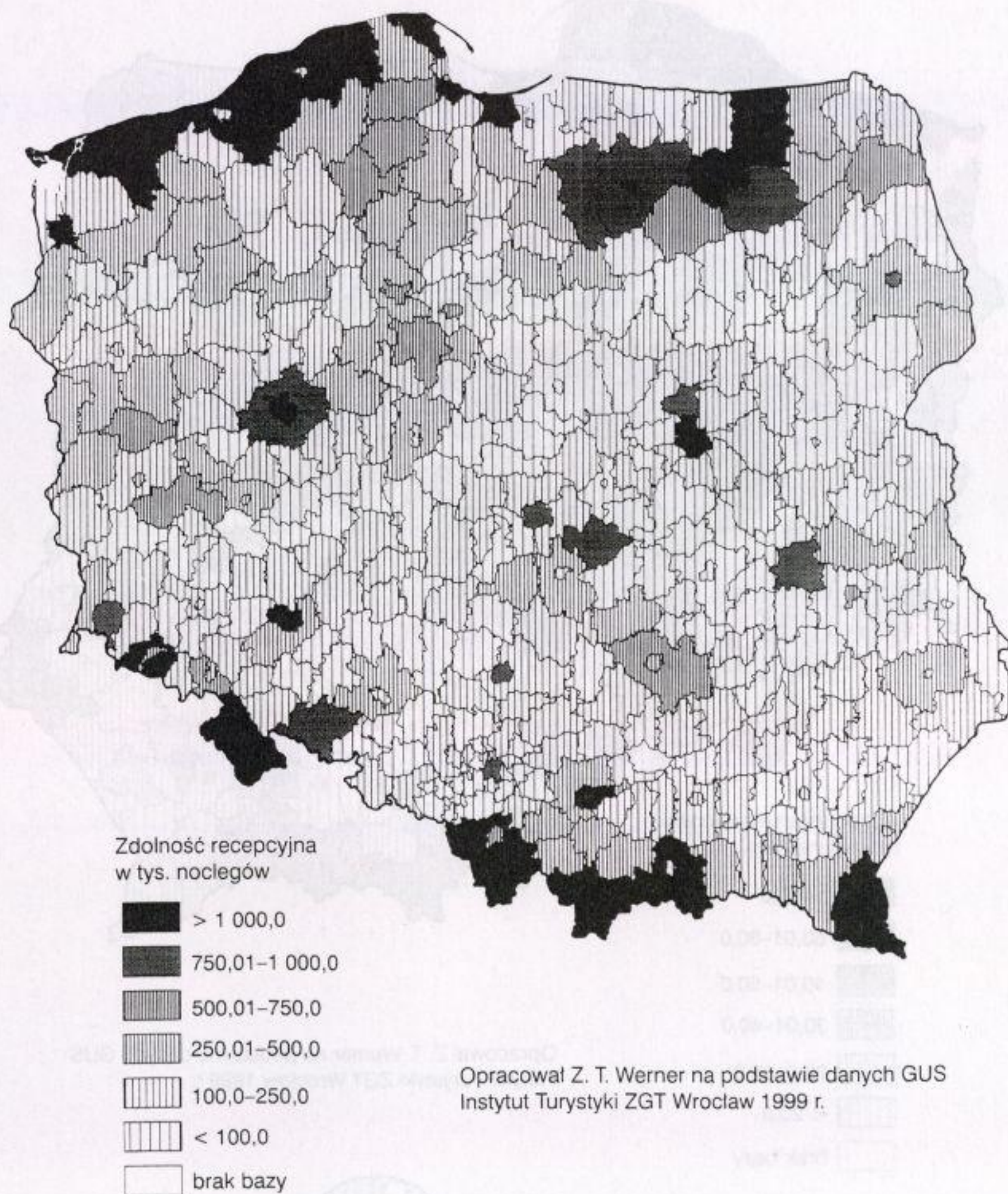
Mapa 4. Turystyczna baza noclegowa w powiatach w 1998 r.

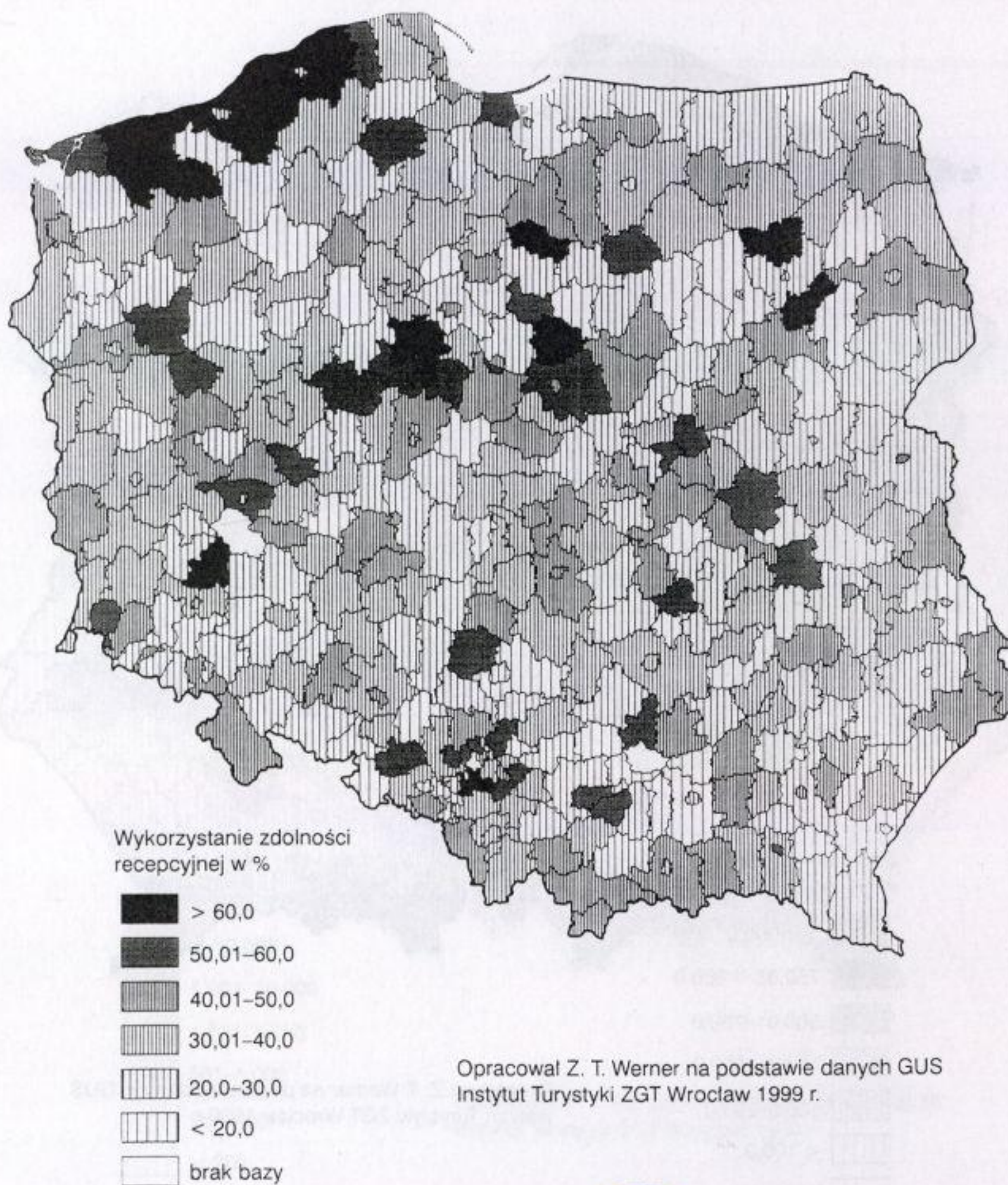
Mapa 5. Turystyczna całoroczna baza noclegowa w powiatach w 1998 r.

Mapa 6. Zdolność recepcyjna zasobów noclegowych w powiatach
w okresie X.1997 r.–IX.1998 r.

Mapa 7. Wykorzystanie zdolności recepcyjnej bazy noclegowej w powiatach w okresie X.1997 r.–IX.1998 r.

8789

ISBN 83-908725-9-5